

104/12

M U S A R U M
A N G L I C A N A R U M
Delectus Alter.

Exam: Poetic:
duplex

M U S A R U M

M U S A R U M

M U S A R U M

M U S A R U M

E X A M E N

Poeticum Duplex:

S I V E

Y. 9. 76

Musarum Anglicanarum

Delectus Alter ;

Cui subijcitur

EPIGRAMMATUM

S E U

Poematum Minorum

Specimen Novum.

L O N D I N I :

Impensis Ric. Wellington, ad insigne chelyos in
Cœmeterio Divi Pauli. MDCXCVIII.

EX AMEN

Posticum Duple:

Posticum Duple:



~~88 64~~

70...1405

in the year 1405

Præfatio.

Annis abhinc sex circiter hujusmodi
analecta non sine laude aliqua in
publicum prodire. Hoc Examen eodem
(nisi quod carmina typis olim exensararius
admisimus) instituitur consilio; hand
absimili scilicet, quo utebatur Zeuxis,
cum variarum virginum varias vultus
in eandem tabulam transtulerit; ut ita
demum perfectum pulchritudinis speci-
men mundo exhiberet.

Facillimum esset, Amice Lector, gran-
di Miscellaneorum volumine Te donas-
se; si non satius duximus Poematibus
antehac editis ut plurimum, ampliori-
bus omnino, locum denegasse; quem a-

PRÆFATIO.

libi tamen summo jure mereantur. Nihil hic interea, uti speramus, inelegans reperiēs aut vulgare, nihil genio indignum Anglicano: Ideoque forsā judices nos operam band inutilius collocare, qui recentiora scripta publici juris facimus, & præsentis seculi genium conamur asserere, quam Editores isti, qui, antiquitatis nimium amantes, quotidie veterum lectiones recidunt, vexantque; & de rebus leviculis minutisquæ (quæ nec prodesse possunt, nec delectare) acerrime contendunt.

Quin parcius agant Criticos Lectorum id genus, qui sua opuscula scriniis damnata, non nisi amicis recitant, & impertiunt. Meminerint enim aliquorum ingenia, lampadum more sepulchralium, fulgorem quendam in tenebris ostentare posse, quæ, si in apertum solem asserantur, cæcutiunt statim, & caligant.

PRÆFATIO.

At ne Lectori candido simul & Authoribus ipsis nauseam creet topica nimis commendatio, prolegomenon consulto omittimus. Non enim in votis est mercedem vel laudes immeritas dedicatorie aucupari. Faciant paupertini isti vaes, qui nugas quotidiaie sonoras exhibent, ut Patronos scilicet & Biblio- polas aureis emungant. Faciant, quibus est curæ de se & suis præfando studiosius disserere, ut Criticorum injurias (quod aiunt) excutiant & elidant; provocent autem potius. Nihil hic iis artibus aut subterfugiis opus est, nec dubitet Lector quodlibet Poema, cum editoribus, ad examen revocare.

Oxon. Jan. 28.

1697

IN-

PRINTED

1. The first of these is the fact that the
 majority of the population of the United States
 is of European descent. This is true of the
 United States, Canada, and the British
 Empire. The population of the United States
 is about 100 million, of which about 80
 million are of European descent. The
 population of Canada is about 25 million,
 of which about 20 million are of European
 descent. The population of the British
 Empire is about 400 million, of which
 about 300 million are of European descent.
 The population of the United States is
 about 100 million, of which about 80
 million are of European descent. The
 population of Canada is about 25 million,
 of which about 20 million are of European
 descent. The population of the British
 Empire is about 400 million, of which
 about 300 million are of European descent.

INDEX.

E *Pistola ad Carolum Mountague, Tho. Power, Col. Trin. Cantab.* P. 1

Puer Natus, Ecloga, Tho. Power Col. Trin. Cantab. P. 5

Thyrsis, Ecloga Tho. Power, Col. Trin. Cantab. P. 11

In Obitum Dris North, &c. Tho. Power Col. Trin. Cantab. p. 16

Epistola ad C. C. de Cervi venatione, Gul. Shippen è medio Templo. p. 19

Epistola ad N. R. Gul. Shippen è medio Templo. p. 26

Sphæ-

I N D E X.

Sphæristerium Suleianum, Gul. Dillingham
Cantab. p.

Sphæristerium Jo. Addison Col. Magd. Oxon. p.

Resurrectio delineata ad altare Col. Magd.
Addison Col. Magd. Oxon. p.

Machina Gesticulantes Anglicè A puppet-show
Jo. Addison Col. Magd. Oxon. p.

Insignissimo viro Thomæ Burnet D.D. Theor.
Sacræ Telluris Authori Jo. Addison Col.
Magd. Oxon. p.

Dux Glocestrensis Johan. Wallis Col. Magd.
Oxon. p.

Desiderium Gulielmi — ex æde Christi Oxon. p.

Taurus in Circo Fran. Knapp Col. Magd. Oxon. p.

Barometri Descriptio, Jo. Addison Col. Magd.
Oxon. p.

INDEX.

- gham
p. 29 *Givetta ardens*, Anton Alsop *ex ade Christi*
Oxon. p. 79
- p. 34 *Tithonus*, Rob. Creighton D. D. *olim Gra-*
cæ ling. profess. Cantab. p. 87
- d. Jo.
p. 38 *Iter Occidentale*, Rob. Creighton D. D. *Cantab.* p. 93
- show
p. 44 *Τερατογραφία* five *Σπυλαιογραφία* Rob. Creighton,
D. D. *Cantab.* p. 98
- theoria
n Col. p. 49 *Sub-professor Græcæ linguæ Cantabrig.* Georg.
Stepney, Col. *Trin. Cantab.* p. 106
- Magd. p. 55 *Epistola ad — Ayloff de Oratione in laudem ju-*
ris civilis publicè habendâ M. B. *Cantab.* p. 109
- Oxon. p. 62 *Horti Arlingtoniani.* Car. Dryden, p. 117
- . Oxon. p. 70 *Britannia.* Sam. Leonard *ex ade Christi Oxon.*
p. 123
- Magd. p. 75 *Epitaphium Heneagii Nottinghamiæ comitis, &c.*
summi Angliæ Cancellarii. p. 129
- Gi-
Pre-

INDEX.

- Prælium navale Anno 1692.* Hug Parker
Coll. Magd. Oxon. p. 134
- Drinator G. Harrifon C. G. C. Oxon.* p. 140
- Inauguratio Ducis Glocestrensis nobilissimo ordini
a Perifcelide dicto 1696.* p. 146
- Articuli Pacis. Ed. Ivy ex æde Christi Oxon.*
p. 149
- Prælium inter Pygmaeos & grues commissum Jo.
Addifon Col. Mag. Oxon.* p. 158
- Encanium Rusticum anglice A Country-Wake,
Rob. Friend ex æde Christi Oxon.* p. 166
- Munificentia Reverendi in Christo Patris Tho-
mæ Wood Episcopi Covent & Litchfield.
in Ædem Christi Oxon. collata R. F. ex
æde Christi Oxon.* p. 176
- Jus Pilei Academici Gul. Adams ex æde Christi
Oxon.* p. 180
- Pugna gallorum gallinaceorum Rob. Friend ex
æde Christi Oxon.* p. 199

Elegia

INDEX.

Elegia anno atatis undevicesimo Joh. Milton.
p. 195

Elegia ad Carolum Diodatum Joh. Milton.
p. 199

*Elegia ad Carolum Diodatum ruri commoran-
tem idibus Decemb.* Joh. Milton. p. 204

Damon. Ecloga Joh. Milton. p. 209

P R E-

INDEX

Epist. ad Carolum Diodotum Joh. Milton.
p. 193

Epist. ad Carolum Diodotum Joh. Milton.
p. 193

Epist. ad Carolum Diodotum Joh. Milton.
p. 193

Epist. ad Carolum Diodotum Joh. Milton.
p. 193

P R E

5

MUSARUM
 ANGLICANARUM
 Delectus Alter.

EPISTOLA

A D

Carolus Mountague.

CAROLE, si superant, queis commendari amico,

Et studia, & mores, & honesto in pectore candor ;

Nostri feres lector jucundus, ut ante solebas,

Carmina ; quicquid erit, si vis nos scribere, oportet

Laude sua virtus, veniam donetur ut error.

B

Nam

Nam sua credulitas, nimis insidiosa Poetis,
 Blandiri sibi nata, libentiùs optima fingit,
 Et pretium meritis & honores improba poscit.

Fortè roges, pedibus libeat cur stringere certis,
 Quæ sermone queant proferri lege soluto.

Si versus faciendi inolevit mos malus, atque
 Urgentur scabie nimis hæc communiter omnes;
 Sit mihi cum populo fas insanire; quis unquam
 Sobrius ad potos accessit? non ego vivam
 Solus, & in turbâ viventi labis adhæret

Mox aliquid, Vates ut jam sit non magis alter.
 Hinc aliud, super hoc aliud compono, diæque
 Et noctes veterum vigil usq; volumina verso.

Nec me pæniteat desumpti hæc parte laboris,
 Si modò contingat, Græcorum è fonte petitos,
 Et Latii veteris sanos recludere sensus:

Queis multùm puer assuevi, crescentibus annis
 Quorum crescit amor, pariliq; tenore senescet.

Dicitur is felix studiorum, operæque locatæ,
 Qui, duplici faciens victor commercia lingux,
 Romanos Graiosque suo sub jure coercet,
 In patrii cogens concedere vincula rythmi.
 Hæc docti, hæc persæpe, ut proficientia, laudant.

Nescio quâ blandâ compellor imagine mentem ;
Seu juvat explorare humeri quid ferre valebunt,
Seu laudis me ducat hiantem cæca cupido,
Seu quid proveniens simul ex utrisque ; frequenter
Accendor tamen in patriam transmittere linguam ,
Per virides saltus ut apes examina ducunt ;
Ut thyma delibant agiles, operumque soluta
Suaviter in medium quæsitis ante fruuntur.
Mentis opus vacux, & cui lectio multa frequensq;
Purgavit teretes castis sermonibus aures.
Scire laboranti cupidoque repone vicissim,
Tu quid agis rerum studiosus, ut otia ponis :
Nam neque Te, vel si versere negotia centum
Inter, vel vacuus cesses, tibi defore credo.
Ecquid habet tanti, quo lentum pulchra morari
Urbs queat, & nostro profugum sejungere cœtu ?
An conviva bibis generosius ? aut ibi mitis
Plus solito desævit hyems ? an publica lætum
Te faciunt aulæ spectacula ? vel Tibi risus
Excudit ad podium spectanti fabula, qualem
Arte laboratam multâ, ingenioque solitam
Excipit ingenti populosa Augusta Theatro ?
Carmîna si condas, quæ admittant denique molles
Auriculæ, horum aliquot rescribe, vel ipse venito.

Nos, quibus hic Grantæ viventibus otia constant
 Libera, non temerè felices perdimus horas;
 Quin studiis, quin alloquiis Quod temporis hæret
 Exigitur, sua quemque inducit ut æqua voluntas.
 Nec mihi displiceat, si festo tempore brumæ
 Pocula quis dulces socialiter inter amicos
 Libera degustet, non insipiente palato.
 Non tamen ut libeat spatiosam fallere noctem
 Inter vina, nocent crudi sub mane vapores,
 Labitur uncto res, & fluxa est gratia famæ.

Intereà ne torpentis neglectus amici
 Desidiam incuses, primo conamine fudi
 Carmen, de genere hoc, quo senos reddimus ietus,
 Sermoni propiore: irato plura licebit
 Ex locuplete penu depromere vatis *Horati*,
 Quando nos fugis improbus, atque requireris absens.

Cantab. Decemb. 26.
 1686.

THO. POWER, *Cantab.*

E C

ECLOGA

PUERNATUS

ABDON JONAS

*Interlocutores alternis versibus celebrant Christi
natalia.*

JAM propè maturo valles sub sole rubebant,
Quùm potum ducunt pecudes ad fluminis undam,

Abdon balantes, teneris cum matribus, agnos;

Harlos (tractandæ non inconsultus avenæ,

Et prisçi referens Vatis cognomen) *Jonas*.

Ambo parati animis contendere, versibus ambo,

Debora, seu lites, seu candida movit *Elisa*.

Queis procul *Amasias*, nunc O! nunc tantâ ferenti

ant Plaudite pastores, dias in luminis auras

Exiit, & vitam accepit, mortalibus olim

Promissus cunis, & terræ debitus infans.

E (Ipse ego nigrantes cœli inclarescere tractus,

Fortè domum rediens, serà sub nocte, videbam :
 Ipse ego sydereos Juvenes insignibus alis
 Obscurâ vidi procedere noctis in umbrâ
 Fulgentes, puerumque suâ cum matre canentes.
 Quos si vel speret *Jonathas* æquare canendo,
 Cantantem quamvis vicinia læta coronat ;
 Et merulas ulula superaret, & anser olorem.
 At quæ vos etiam pecora inter inertia lentos,
 Quæ tantæ tenuere moræ ? quò jurgia tendunt ?
 Eia agite, ò Juvenes ! mecum properate, videndi
 Si puerum vos tangit amor, si cura colendi.
 Dux ego vester ero ; non est via longa, sequentes
 Deducit lævo quâ tramite vallis ad amnem.

Haud mora : secedunt juvenes regione viarum,
 Contractum & quò tendit iter propiora capeflunt.
 Addunt se comites vicino è rure vocati,
 Qui pagos circum, vicinaque rura colebant.
 Omnes, quis Puer ille ? rogant : venere coloni,
 Venere agricolæ, puerum videre jacentem
 Virginis in gremio. Vos autem dicite Musæ
 Uranides, (vos cuncta etenim memorare potestis)
 Dicite queis *Abdon* numeris, queis lussit *Jonas*.

Abd. Arbustis lauri præstant, myrteta salictis,
 Viburnis pineta, & odoriferæ Cyparissi.

Tu pueris, puer alme, meo Tibi myrtus in horto
Crescet, quæque comas tibi plurima laurus inumbret.

Fon. Floribus est etiam sua gratia, lilia primas

Exuperant candore nives, rosa prænitet ostro :

At nec te splendore rosæ, nec lilia vincent,

Dum pulchram tenero puer exprimis ore parentem. |

Abd. Ite procul pastum per libera rura capellæ ;

Flumina nec prohibet, nec graminis obsidet herbam

Terribilis pro more draco : jam bucula cornu

Exeret, & nostro Cythiæ non dêerit ovili.

Fon. Ut ripas servantem, atque in via prata tenentem

Perculerant celebrata suo natalia ruri ;

Non tulit improbus anguis, & avius in speluncas

Aufugit : lætentur oves oviumque magistri.

Abd. Injussæ venient segetes, violæque per herbam

Immensum effusæ spirabunt veris odorem ,

Purpureo læti tollent se palmitæ colles,

Subsiliuntque greges per florea rura petulci.

Fon. Neu morbus pecudi noceat, neu vitibus umbræ.

Neu violis Boreas, neu turbidus imber aristas,

Efficat ille puer, cujus de munere blandos

Speramus Zephyros, & amico lumine soles.

Abd. Pastores hederâ cunas ornate virenti,
 (Omnia non consumpsit hyems) date mollia circum
 Licia, Amaricinosque hederis innectite flores ;
 Nectite pastores, sic vobis rideat infans.

Fon. Nè vos præcedant donis, properate puellæ,
 Excessere suis nymphæ Libanitides antris,
 Ipsæ etiam effusæ totâ Solymitides urbe
 Dona ferunt puero, quis munera ferre recuset ?
Abd. Accipe, blande puer, quam candida fecit *Elisa*,
 Docta satis tereti deducere stamina fuso ;
 Accipe puniceam nostro de munere vestem :
 Sub noctem ipse feram, ah ! teneros tibi nè puer artus
 Percutiat rigidus, Cælo inclemente, December.

Fon. En, puer alme, tibi lotas in fonte columbas,
 En, puer alme, duas, quæ blando murmure cunis
 Concilient faciles, cœlestia munera, somnos.
 Has olim, memini, obnixè me sæpe rogavit
Debora, nec tulit has, quanquàm me sæpe rogavit.

Abd. Glauca salix qualis superas se tollit in auras,
 Cresce puer, spes & crescendo præcipe nostras.

Fon. Crescenti nostris è sepibus agna quotannis,
 Si sætura gregem instauraverit, imbuet aras.

Abd. Nec te pœniteat pecoris, puer alme ; tenellum
Pavit & ipse gregem peregrino in litore *Moses* :
Pavit & ipse parens *Jessides*. Tu quoque Pastor
Inter oves, tenet ulla ovium si cura, venito.

Jon. Tum canet ò ! liquidam resonant cui Galgala vocem,
Helisabe, croceo *Helisabe* nitidissima peplo.
Certabunt simul officiis, blandique sequentur
Et *Dorcas*, *Beroeque*, & ruris mascula pubes.

Abd. Sunt pîcti flores, & prata virentia rivis,
Sunt fluvii sylvæq; novo te vere quotannis
Et pîcti flores, & rosida prata vocabunt.

Jon. Sive per æstatem recreet te fontibus Hermon,
Myrtorum dulci seu Betle protegat umbrâ ;
Et cantu myrtos celebrarem, & carmine fontes.

Abd. Tunc etiam egregium fando, rerumque potentem,
Te patrii montes, vicinaque rura sonabunt.
Et nymphæ, raptim per amœna vireta vagantes,
Floreæ vinineis properabunt ferta quasillis.

Jon. Floreæ nec nymphæ tibi solæ ferta parabunt,
Quin Arabes sua thura ferent : Tibi pinguis Idumæ
Centum aras statuet, centum ipse vocabere votis.
Fistula nec capiet te tantum in nomen iturum.

'10 *MUSARUM ANGLICANARUM*

His aliisque diem traxit sermonibus *Abdon*;
His aliisque, alterna canens, respondit *Fonas*.
Donec paulatim nox cœlo infusa sereno
Obduxit tristes, nec visa canentibus, umbras.
Tantus amor puerum colere, & cantare voluptas.

THO. POWER.

ECLOGA

ECLOGA THYRSIS

Sub cuius nomine præmaturi obitus Domini

JOHANNIS LAKE,

Juvenis amicissimi deplorantur.

EReptum fato juvenem florentibus annis,
Thyrfin, dilectus juveni puer Alcimus olim,
Alcimus, & fociis lugebat fletibus Idas.
Vos glaucæ falices, veterisque novalia Grantæ,
Et nymphæ, (sensistis enim) jactabitis ultrò,
Quas mæsto dederit puer Alcimus ore, querelas.

Ille etenim infelix ibat, lamenta per agros
Nequicquam ingeminans, multùm vigilantibus astris

Nocturnus, multùm se matutinus agebat ;

Limina nec sua nocte miser, nec mane petebat :

Anxius hæc animi tantùm irrita dixit ad auras.

Quo nemore exceptus ferar ? aut quibus abditus antris

Crudeles Divos incussem, & tristia Divùm

Fata ? quibus repetam votis, mea gaudia, Thyrsin ?

Candida quem Pholoe, lætus quem prole Menalcas.

Ah ! felix uteri quondam dedit altera nasci,

Alter crescentem teneris fingeat ab annis,

Et puerum ingenuas longùm assuefecit ad artes.

Illum ego præ comitum cætu juvenilibus unum

Florentem vidi studiis, illi acer Alexis

Cesserat, & calamo Dorylas insignis eburno ;

Nec super ullus erat, quo plus se pascua jacerent,

Quid tamen & virides annos, lumenque juventæ

Purpureum infelix memorem, laudataque nymphis

Ora miser, si Persephone nil tangitur istis ?

Illa, animi inclemens, nullâ non sævit in horâ.

Nec cythiso impastæ pecudes, nec graminis a rivis

Sicca, nec ingrati saturantur funere manes.

O, ego si fufis sperem placabile Divùm

Numen adhuc precibus, superos in vota faventes !

Quas non offerrem, supplex super omnibus aris,
Et teneras voces, & verba precantia, Divis?
Thrax pius *Euridicen* cantu post fata redemit;
Et juvenem *Hypolyrum* sylvæ videre reverti
E tenebris iterum ad superos. Heu! quis mihi reddet
Thyrfin? quis Deus heu! raptum? raptum omnia circum
Flumina cum Nymphis, raptumque remurmurat Echo.

Forſan & affligens cùm te dolor angeret ægrum,
Et jam extrema tibi legerentur ſtamina *Parcis*;
Inſcius ipſe mali intereâ ſaturamque dierum
Poſcebam tibi voce *Deas*, facilemque ſeneſtam,
Et levis arripui venientes longiùs annos.
Ruſticus ut primâ meſſem præſumit in herbâ,
Et jam turgentes in palmite vinitor uvas,
Nec cœli faciem, mutataque reſpicit aſtra.
Obſcurâ quin nocte premens *Deus* irrita finxit,
Votâque deſtituit properata. Ah! nunquam ego dulci
Caſtaneasque nuces, & roſcida mala caniſtris
Thyrſidi dona legam; nam Thyrſin fata tulerunt.

Alcimus hæc; mæſto incipiens tùm proximus *Idis*
Ore reſert. O! luce magis, dum vita manebat,
Chare puer, nunc afflicte dolor unice menti.
Scilicet & poteram certis prænoſcere ſignis
Exitium haud longè à vobis, properèque futurum.

Nam mutæ pecudes, obductaque nubila cælo,
 Et multùm obscuræ monuerunt omina pennæ.
 Ulmus at, ingenti quæ brachia tendere nifu
 Cæperat, & foliis se fundere læta sub auras,
 Plus nimio incessit mentem, petulantibus Euris
 Frondentes exuta comas, dum marcida languet.
 Ah! miserande puer, quæ te loca cunque tenébunt,
 Quæ te cunque tenent, etiam tua tristitia nobis
 Funera adhuc restant; & erunt tua funera nobis,
 Quale undans apibus per cæca foramina fumus;
 Et nautis hyemes, & aristis noxius imber.
 Te teneræ è sylvis Dryades, te fonte relicto
 Naiades, effusus per candida colla capillis,
 Fleverunt morientem, & sydera dura vocarunt:
 Nos quoque pastores, veterum de more, canentes
 Flebile in exequias carmen, cumulavimus umbras
 Floribus ingestis, gaudent nam floribus umbræ.
 Hoc, Thyrsi, extremum tibi munus habeto Tuorum.
 Intereà Damon curando ritè supremo
 Sedulus officio, & ruris læta juvenus
 Pro se quisque ferunt calathis è vimine textis
 Pallentes violas, ferrugineoque Hyacinthum
 Lugentem, & croceo Narcissum flore comantem:
 Dñs charos olim juvenes, nunc germine flores

Conspicuo, sacros umbris, & luctibus aptos.
Tum manibus puris dant ordine, suavè nitentes
Et cumulo flores, ut cuique est copia, fundunt;
Nec voces, nec verba aberant. Tu, Thyrsi, verendos
Seu colis Elysi lucos, sedesque piorum,
Seu novus æthereis fulges decor additus astris,
Sis memor O ! tenerique gregis miserere relictæ;
Dum Tibi pastores solennia sacra dicamus,
Et placidi intacto requiescunt cespite manes.

THO. POWER.

IN

*In Obitum clarissimi Domini Dris. NORTH
Col. S S. & Individuæ Trinitatis apud Cantabrigienses Magistri, qui paralyti subitâ correptus,
ex quo per triennium & amplius morbi languore
& tædio confectus erat, diem tandem supremum
obiit.*

O Vitam fragilem, brevem, caducam,
Spes inter dubiè metusque tractam !

Quam circum innumeræ fremunt procellæ,

Et verant, agitantque pertinaces

Inclusam spatiis euntis horæ ;

Quàm Te sem nihil fovemus omnes ?

Quàm Te sistere, paululumque lentari

Moræ ducere, lenè blandientes

Votis omnibus, omnibusque verbis

Bellè supplicibus diu precamur ?

At nobis nec eò magis benigno

Longum sydere prorogabis ævum.

Tu, Tu lævis, & impotens reverti,

Porro diffuis, arripisque metaſi

Parcarum tibi lege deſtinatam.

Curri tam celeri ruunt nitentes,

Et raptim fugiunt, micantque ſoles.

At, ſi cui dolor intimus medullis

Multum ſæviat, hæreatque membris,

Ingratas trahis otioſa noctes,

Et lentæ ſimilis videre morti.

Sic ſemper fugiens nocet, manenſque.

O ſanctum caput ! O diuque flendum

Probis omnibus, omnibuſque doctis !

Noſtræ delicæ, decuſque Grantæ,

Dum læti Tibi ſpiritus vigebant.

Noſtræ triſtitix, dolorque Grantæ,

Dum morbus vehemens graviſque languor

Glifcebant Tibi debiles per artus.

Nunc deſiderium unice Tuorum,

(Si deſiderium vocare fas ſit)

Postquam Te pietas, gravi ſolutum

Vinclo corporis, intulit beatis

Lætum ſedibus, addiditque cælo.

O Quem Te memorem (verende Præſes)

Magnis dotibus ingeni beatum !

Clarum, munificum, gravem, innocentem,

Fidum pectore, candidumque vitæ :

Quo nil purius elegantiusve,

Quo non quenquam hominum venustiores,

Ætas prisca tulit ; feretve quenquam

Ætas postera proximè sequentem.

THO. POWER.

EPI-

EPISTOLA

Ad C. C.

De Cervi Venatione.

O Amor! O animæ meritò pars optima nostræ

Carole, cui pectus generosum, candida cui mens!

Accipe, quod promisi, carmen (non ità pridem

Eboracum versùs proficiscens), nè mediteris

Jurgia, & ignavum moneas infensus Amicum.

Accipe; forsan enim rationem & munera vitæ

Scire meæ non displiceat, dum latioꝝ urbe

Ipse manes, genioque indulgès inter Amores,

Inter vina, hilaresque dies noctesque benignas.

Nolo tamen trito insulsoque exponere versu

Et virides saltus, & culta novalia ruris.

At libet hesternos potiùs memorare labores,

Quos tulerat studiosa cohors Juvenumque canumque.

Hic juxta locus est valli munimine septus,
 Quò vernat naturæ æterna recensque juventa,
 Dulcia quò spirant, radiis purgantibus, auræ,
 Luxuriatque valetudo, sensusque serenat.
 Hinc mons crescenti minitatur culmine cælo,
 Illinc porrigitur latè prono æquore vallis.
 O placidas sedes ! ubi, primâ ab origine gentis,
 Et pecora, & damæ, & cervi capita alta ferentes
 Imperium tenuere suum, sua jura colebant.

Jam vix matutina polo dimoverat astra
 Sol oriens, vix oceano totum extulit orbem,
 Cùm simul hùc Juvènes coièrunt, *Nisus, Adotes,*
Euryalusque, colonorum comitante catervâ.
 Scilicet *Elæ* caluere cupidine laudis ;
 Quis meliùs ductis moderari possit habenis
 Cornipedem, volucremque fugâ prævertere cervum.
 Nec mora : venator lucis, cursûsque futuri,
 Signa dedit, meditados acceleratque triumphos :
 Harpalus, Ignobates, & cum Junone Melampus
 Corniceni reboant ; reboat circum undique Cælum.

Mox, ubi perventum est in aprica cacumina clivi,
 Prospiciunt cervum, quem tota armenta sequuntur,
 Cuique ætas solido firmarat corpore vires.
 Rex patet incesû verus, vultuque superbo.

Flagrantes oculorum acies hinc indè retorquet,
 Circumagiturque vibratque horrentem vertice Sylvam.
 Sic olim, *Arcadis* montes, sua regna, pererrans,
Pan Deus exhibuit ramosos frontis honores.
 Cùm tamen Ignobates primis latratibus instet,
 Excussis animis, & Majestate relictâ,
 Præcurnit vilum velocior ipse sagacem;
 Insequitur rabieque canum, clamorque virorum.

Continuò latebras, antiqua cubilia, nactus,
 Explorat sibi munimen, solitosque recessus;
 At frustra explorat. Quis enim contendere contra
 Par est: itastra Deosque? quis immutabile fatum
 Obnitens valet amoliri, & scindere leges?
 Quò miser aufugiet sua quem velli, in proclum,
 Quem morti opponit certæ spes sola salutis?

Dum mala venturo præcludunt omina fato,
 Anxia diversi laceant præcordia motus;
 Acrior at stimulis unus timor omnibus urget.
 En! agitur sylvâ exiliens rapit ardua montis;
 Undè procul densas alacris cùm fortè suorum
 Aspiceret turmas (olim servire paratas
 Illius imperio, lætis & inesse triumphis)
 Præcipitat facilè summo de vertice cursum,
 Subjectæque volans perlabitur æquor arenæ.

Tum præsens voluit sociæ sese addere turbæ,
 At non agnoscit Dominum sua turba, sed ultro
 Calcitrat, atque ipsi crudelior hostibus æret.
 O lethalis honos ! O lubrica gloria Regum !
 Qui modò sylvestre imperium metuendus habebat,
 Cuique tulit nullos diffusa potentia fines ;
 Nunc votis, precibus supplex, nunc omnium egenus,
 Sollicitat populos perituro parcere Regi.
 Nequicquam —————
 Indignans igitur, pulso similisque Monarchæ
 Torva tuens, mallet se mittere nudus in arma,
 Contemptus quàm ferre suæ fastidia plebis.
 At jam collecti juvenes, & odora canum vis,
 Freudentem circumductâ cinxere coronâ.
 Vndictam ille minax recoquit sub corde calenti,
 Mentemque arripit in furias, mentemque laceffit.
 Utque cavo inclusus scopulo cum turbine circum
 Claustra fremit ventus, verritque per ætherâ quicquid
 Objicitur : medios tandem violentus in hostes
 Sic fertur, pedibusque potens prævertitur Eurum.
 Corripuere vias equites, rapidoque cucurrit
 Murmure quadrupedans sonitus, tremuitque per arxum.
 Tum *Nisi* acer equus mandit spumantia fixa,
 Insignis longè cursu dùm præterit omnes

Effuso, sequiturque ducem generosa juvenus:

Fervet opus, mistoque exundat pulvere sudor.

At dùm Venator, *Polyglotti* nomine notus,
(Quo non, Agricolas inter, præstantior alter
Ore ciere canes, animosque accendere cornu)
Sedulus hortatur nunc hos, nunc increpat illos,
Vociferansque replet rauco nemus omne tumultu ;
Ecce inclinato (dictu memorabile) dorso
Excutitur titubantis equi, præcepsque ruit Vir :
Nec potuere suos focii cohibere cachinnos.

Ingemit interea cervus, neque sufficit ultra,
Jam pæne exhaustus, concurrere cominus armis ;
Sed languet, studioque gradus molitur anhelò.
Cùm subito tamen ante oculos per devia flumen
Volvitur, insula cui mediis pulcherrima rivis,
Lenè superficiem Zephyro radente, sussurrat :
Hinc nova spes, nova vis : undà superesse salutem
Credidit optatam ; sed nec dabit unda salutem.
Vix etenim portum tenuit, cùm numine lævo
Attonitas iterum iava sunt latratibus aures
Turba canum, intentant & ubique pericula mortis.
Ille tamen cauto coeuntes dissipat istu ;
Hunc agit, intorquetque leves sublimè per auras,
Alterum at obliquo cornu deturbat in amnem,

Castigatque diu victor, quos fugerat, hostes :
 Donec lethiferam jaculatur machina glandem,
 Quæ, *Nisi* displosa manu, fecat aera pernix,
 Contunditurque artus, & vitæ claustra resolvit.
 Tum novus it Cælo clamor plaudentibus alis,
 Lapsantemque canes inhonesto vulnere scelerant,
 Ulturi memores crudæ vestigia pugne.
 Quin Venatores, trajecto protinus amne,
 Subducunt rabidis tanti spolia ampla laboris.

Deinde petunt quercum, multos quæ sacra per annos
 Religione Patrum viguit; quæ præsidet alto
 Ipsa nemus nemori, Jovis arbor, & Ara Dianæ.
 Hanc propè conveniunt, glomerataque turba cadaver
 Ingenti stratum mirantur mole per herbas.
 At fessi postquam Juvenes cecinere triumphos,
 Collum humeris, uti mos, solenni lege recidunt,
 Seque omnes prædæ accingunt, dapibusque futuris.

Tum victu revocant vires, Nymphisque coronant
 Pocula Sylvanis, (quis pocula plena recuset?)
 Lætitiaque sacras fallunt socialiter horas.
 Nox orbem interea fuscis revoluta quadrigis
 Ambit, & implentur Bacchi, pinguisque ferinx.

Hæc habeas tenui facilique fluentia venâ
 Carmina; sed studio nullò, nullâ arte polita.

Tuque mei memor, urbs quid habet, rescribe vicissim;
 Quid vatum ingeniosa cohors operum struit? an quis
 Angliaco sermone poemata *grandis Homeri*
 Exprimat, an *divini* epos inmortale *Maronis*?
 Quis Musâ genioque sinistro dramata cudit?
 Quisve Sophocleo componit digna cothurno?
 Aut si dilectæ malles celebrare Corinnæ
 Purpuream formam misto candore rubentem,
 Ambrosium os, fluidosque sinus, & cerea colla:
 Sive aliud quicquam mediteris carmine dignum,
 Candidus imperti cupido, mi *Carole*; Vatis
 Namque Tibi ingenium vocemque indulsit Apollo,
 Et callere dedit Criticam, callere Poesin.

Jul. 13.
 1695.

GUL SHIPPEN,

è Medio Templo.

EPI.

Epistola ad N. R.

P*Hosphore* chare mihi, Aoniis charissime Nymphis,
 Dum petis *Occidui* secessum ac otia ruris,
 Ut Tibi amicitiaeque vaces; dum mente serenâ
 Tu *Pyladesque* Tuus labentes ducitis horas,
 Et *Phœbum* colitis, *Phœboque* *Amaryllida* dignam:
 Volvor ego rerum fluctus, commerciaque urbis
 Inter, semotus Musis, semotus Amicis.

At nunc perpetuam circum præcordia febrim
 Sentio, & *Ætna* coquit jecur, accenditque medullas.
 O si *Devonia* tecum sub montibus altis
 Diffusum tractare gelu, zephyroque perenni
 Demulcere mihi liceat, queis maceror, ignes!
 Quò fugiam? Quid agam? pudet hoc opprobrium Amoris
 Et dici potuisse, & non potuisse refelli.
 Frustrâ autem Ratio vires animumque ministrat,
 Cum morbi expendit subtili examine causas,

Effectusque stuperet ; frustra argumenta revolvit,
Objiciens mihi molliem, tenerumque furorem.
Sæpè (fatebor enim) collecto robore, mecum
Arguerim fragilem sexum, dotesque minores :
Ut, ote queis natura indulsit munera formæ,
At non excudit tam cauto pollice mentem.
Nescius ergo *sui* rerumque est, fulmina linguis
Qui tribuit, fulgurque oculis & lucida tela,
Sic, ubi terrarum trunci statumque coluntur,
Non opifex fingit cœlato emblemate *Numen*,
Ille excogitat, ille facit, qui pronus adorat.
Hæc Ratio. Sed Amor, Ratione potentior omni,
En ait ! en roseos Divæ candentis honores,
Purum illibatunque decus, lumenque juventæ,
Virgineum lumen, Phœbæo blandius igne !
Virtutem en ipsam solito plus laudis habentem,
Plus cœli ! quamvis etenim fecunda bonorum
Sit virtus, opibusque suis ac indole pollens ;
Hic tamen *austeros habitus* mansueta remittit,
Hic cultu ingenuo pariterque ornatur, & ornat.
Talibus æternum dictis aspirat Amorem,
Jamque mihi fibras irrodit *dulce venenum*,
Quod latet accenso non enarrabile corde.
Sic, cum Thessalicis prægnantia pocula succis

Epistola ad N. R.

P*Hosphore* chare mihi, Aoniis charissime Nymphis,
 Dum petis *Occidui* secessum ac otia ruris,
 Ut Tibi amicitiaque vaces; dum mente serenâ
 Tu *Phylides*que Tuus labentes ducitis horas,
 Et *Phœbum* colitis, *Phœboque Amaryllida* dignam:
 Volvor ego rerum fluctus, commerciaque urbis
 Inter, semotus Musis, semotus Amicis.

At nunc perpetuam circum præcordia febrim
 Sentio, & *Ætna* coquit jecur, accenditque medullas.
 O si *Devonia* tecum sub montibus altis
 Diffusum tractare gelu, zephyroque perenni
 Demulcere mihi liceat, queis maceror, ignes!
 Quò fugiam? Quid agam? pudet hoc opprobrium Amoris
 Et dici potuisse, & non potuisse refelli.
 Frustrâ autem Ratio vires animumque ministrat,
 Cum morbi expendit subtili examine causas,

Effectusque stupef ; frustra argumenta revolvit,
Objiens mihi molliem, tenerumque furorem.
Sæpè (fatebor enim) collecto robore, mecum
Arguerim fragilem sexum, dotisque minores :
Ut, ote queis natura indulsit munera formæ,
At non excudit tam cauto pollice mentem.
Nescius ergo *sui* rerumque est, fulmina linguis
Qui tribuit, fulgurque oculis & lucida tela.
Sic, ubi terrarum trunci statumque coluntur,
Non opifex fingit cœlato emblemate *Numen*,
Ille excogitat, ille facit, qui pronus adorat.
Hæc Ratio. Sed Amor, Ratione potentior omni,
En ait ! en roseos Divæ candentis honores,
Purum illibatumque decus, lumenque juventæ,
Virgineum lumen, Phœbæo blandius igne !
Virtutem en ipsam solito plus laudis habentem,
Plus cœli ! quamvis etenim fecunda bonorum
Sit virtus, opibusque suis ac indole pollens ;
Hic tamen *austeros habitus* mansueta remittit,
Hic cultu ingenuo pariterque ornatur, & ornat.
Talibus æternum dictis aspirat Amorem,
Jamque mihi fibras irrodit *dulce venenum*,
Quod latet accenso non enarrabile corde.
Sic, cum Thessalicis prægnantia pocula succis

Quis biberit, frustra est medicina, herbæque potentes ;

Scilicet in venas victrix contagio serpit,

Et furor & rabies toto se sanguine miscent,

Lethiferoque movent bella intestina tumultu.

Hæc, comes alme, Tibi fidam deponere in aurem

Non dubito, celanda licet : comes alme doloris,

Lætiæque meæ pariter ; qui sæpe labantem

Consilio firmas animum, in solidoque reponis.

Sique vales iterum afflictis succurrere rebus,

Tu mihi Numen eris ; nam Numinis instar Amicus.

GUL. SHIPPEN.

SPHÆ.

Sphæristerium Suleianum.

A *Uforyias* propter ripas, quâ cogitur unda
Ferre jugum, & samam debet *Wansfordia* Ponti ;
Sylvæ contiguus, modicique cacumine montis,
Est locus, Austrâ'em qui partem versùs & ortum,
Vallesque, villasque, & longos prospicit agros ;
Terra olim Agricoltæ duros experta labores.
At postquam cincta est vivæ munimine sepi,
Et viridi donata togâ de cespite puro,
Tota vacat ludo, magnis celebranda triumphis,
Miraturque novos auratâ veste colonos.
Hanc beaè detonsam, ac ad vivum cespite raso,
Lævigat, atque polit, subigitque volubile saxum,
Labentem sphæram nè quâ festuca moretur.

Hûc generosa cohors, animo depellere curas
Cum juvat, & sudum est, dictis p'ierumque diebus
Convocat ; in partes itur ; Tu *Guelfius* esto,
Hic *Gibelinus* erit ; furis tamen ante remotis,
Quin & avaritiâ ; turpes hæc suscitât iras.

Sed neque pro nudâ jubeo te laude pacisci :

“ Exacuit modicum ; nimio si pignore certos,

“ Corrumpis ludum ; nè sit sincera voluptas.

Laudo tamen veterum ritus, qui munera bina,

Premia victori, statuunt, solatia victo.

Heus puer ! huc propere sphæras splendore coruscas

Expedias, lateri immissum quas fusile plumbum

Et docuit solidare gradus, & ducere gyros.

Stat juxtâ domus exilis, gratissima fessis

Umbra viris ; eadem ludentibus arma ministrat.

Hinc puer exprimit sphæras, hic nocte recondit.

Primus ibi antè omnes in arenam *Sylvius* Heros

Descendit, multâ virtute insignis & arte :

Seu circumducto metam contingere gyro ;

Sivè per hostiles opus est percurrere turmas.

Is (postquam limen signarat lamina ferri)

Protinus emittit nullo molimine sphæram

Exiguam. Hæc *Helenâ* est, cursus Hæc meta futuri,

Hanc ambire omnes : felix, qui limine primo

Egressus, tandem illius requiescit in ulnis.

Tum sphæram dextrâ complexus, lumine certo

Signat iter, prono veneratur corpore *Nympham*,

Effunditque globum, tacito qui flumine lapsus

Metæ contiguus mediâ requiescit arenâ.

Excipit

Excipit hunc *Nisus* ; quò non præstantior alter,
Sivè globum versare manu, seu stringere metam ;
Sivè hostem turbare loco, seu vincere cursu.

Hic sphæram librat, minimè quæ conscia plumbi
Radit iter lævum interior, meliorque priorem
Detrudit spatio, metæque amplexibus hæret.

Tum varius reliquis animus, spes, ira, metusque
Et pudor, & studium, laudisque immensa cupido.
Quisque suas partes tutari mente paratus ;
Sed non quisque ducis laudes virtutibus æquat.

Hic multùm cupiens titulos augere triumphi,
Atque locum sperans saltem retinere secundum,
Currentem sphæram manibus pedibusque fatigat.
Nunc festinantem vocis moderatur habenâ ;
Ignavum & sine honore globum nunc increpat ; & mox
Consult, hortatur, laudat ; tum corpore torto
Evitare docet cautes, monitisque videtur
Emendasse suis. Quid non sibi somnia fingunt ?

Ille, volens capto *Nisum* detrudere muro,
Fallitur, inque auras vires effundit inanes.
Infelix virtus ! sed magnis excidit ausis.

At veluti in castris olim *Romana* juvenus,
Induperatori si quando fortè periclium
Imminet, extemplo sese ad Prætoria sistit,

Tuta-

Tutaturque ducem, multoque satellite cingit.

Haud aliter *Nisum* socii fido agmine cingunt,

Obice firmantes aditus, hostemque morantur.

Quid reliquos memorem, varius quos abstulit error ?

Hic prætervectus metam post terga reliquit ;

Is me lio languet, seu carcere seznior exit,

Seu titubante pede & duplicato tramite vectus ;

Hic hiat immodicè nimiis ambagibus ; ille

Interiore fecat gyro , vel devius errat

Averso plumbo, totâ ridendus arenâ.

Sylvius, ut vidit nullum superesse suorum,

Qui conclamatis posset succurrere rebus,

Non animis cadit, aut fatis irascitur ; atqui

Oblatam gaudet, qua'em sibi posceret ultrò,

Materiem, dignamque suâ virtute palæstram.

“ Difficili arguitur præsens ac ardua virtus ;

“ Altiùs opposito surgit velut aggere flumen.

Tum spatium omne suo permenfus lumine ; nunc hos,

Nunc illos aditus rimante explorat oculo.

In via virtuti nulla est via, protinùs inquit.

Dixerat, & limen repetit, sphæramque poposcit,

Quam prudens illos olim servârat in usus.

Viribus hænc totis intorquet ; at evolat illa

Fulmineâ vibrata manu, ruptasque phalanges

Dissipat hostiles, huc illuc funera spargens,
Objectasque moras cursum molita per omnes,
Abducit metam, & summâ consistit arenâ.

Protinus it Cælo clamor, totusque remugit
Mons circum ; trepidat mediis exterrita Sylvis
Nympha loquax, dubitans tanti quæ causa triumphî,
Quanto non meminit celebrari funera cervi.

GUL. DILLINGHAM.

Cantab.

D

SPHÆ

Sphæristerium.

Hic, ubi graminea in multum sese explicat æquor
 Planities, latoque teres patet area Campo,
 Cùm solem nondum Fumantia prata fatentur
 Exortum, & tumidæ pendent in gramine guttæ,
 Improbæ falx noctis parva incrementa prioris
 Defecat, exiguam radens à Cespite messem :
 Tum motu assiduo saxum versatile terram
 Deprimit extantem, & surgentes atterit herbas.
 Ligna percurrunt vernantem tu ba palæstram
 Unctæ, nitens oleo, formæ quibus esse Rotundæ
 Artificis ferrum dederat, facilisque moveri.
 Nè tamen offendat ludens errore globorum,
 Quæque suis incisa notis stat sphaera ; sed unus
 Hanc vult, quæ infuso multum inclinata metallo
 Vertitur in gyros, & iniquo tramite currit ;
 Quin alia diversa placet, quam parcius urget
 Plumbea vis, motuque finit procedere recto.

Postquam ideò in partes turbam distinxerat æquas
 Consilium, aut fors ; quisque suis accingitur armis.
 Evolat Orbiculus, qui cursum meta futurum
 Designat, jactique legens vestigia, primam,
 Qui certamen init, spheram demittit, at illa
 Leniter effusa, exiguum quod ducit in Orbem,
 Radit iter, donec sensim primo Impete fesso
 Subsilat ; subito Globus emicat alter & alter.

Mox ubi funduntur latè agmina crebra minorem
 Sparsa per Orbiculum, stipantque frequentia metam,
 Atque negant faciles aditus ; jam cautiùs exit,
 Et leviter sese insinuat revolubile lignum.
 At si fortè globum, qui misit, spectat inertem
 Serpere, & impressum subito languescere motum,
 Ponè urget Sphæra vestigia, & anxius instat,
 Objurgatque moras, currentique imminet orbi.
 Atque ut segnis honos dextræ servetur, iniquam
 Inculcat terram, ac surgentem in Marmore nodum.

Nec Ritus tacuere, globus cùm volvitur actus
 Infami jactu, aut nimium vestigia Plumbum
 Allicit, & Spheram à recto trahit insita virtus.
 Tum qui projecit, strepitus effundit inanes,
 Et, variam in speciem distorto Corpore, falsos
 Increpat errores, & dat convitia ligno.

Sphæra sed Irarum temnens ludibria, cæptum
Pergit iter, nullisque movetur furda querelis.

Illa tamen laudes summumque meretur honorem,
Quæ non dirumpit cûrsûm, absistitve moveri,
Donec turbam inter crebram dilapsa supremum
Perfecit stadium, & metæ inclinata recumbit.
Hostis at hærentem Orbiculo detrudere Sphæram
Certat, luminibusque viam signantibus omnes
Intendit vires, & missile fortiter urget :
Evolat adducto non segnis Sphæra lacerto.

Haud ita profiliens Elæo carcere pernix
Auriga invehitur, cûm raptus ab axe citato
Currentesque domos videt, & fugientia testæ.

Si tamen in duros, obstructa Satellite multo,
Impingat socios, confundatque orbibus orbes ;
Tum fervet bilis, fortunam damnat acerbam,
Atque Deos atque astra vocat crudelia.——

Si verò incurfus faciles, aditumque patentem
Inveniat, partoque hostis spoliatur honore :
Turba fremit confusa sonisque frequentibus, Euge,
Exclamant Socii ; plausu strepit omne Viretum.

Interea fessos inimico Sirius astro

Corripit, & salsas exudant Corpora guttas ;

Lenia jam Zephiri spirantes frigora, & umbræ

Captantur, vultuque fluens abstergitur humor.

JO. ADDISON, *Oxon.*

D. 3

RE

RESURRECTIO

Delineata ad Altare Col. Magdal. Oxon.

Fœlices calami tractus, Fucique labores,
 Historiamque sacram, redivivaque funera pandam.
 O ! si non impar virtus, nec iniqua potestas,
 Jam saltem affuerit Pictoribus atque poetis ;
 Ut versu poterit simulata Tabella referri,
 Et calamo pariter descripta niteret utroque.

Olim Planitiem (quam nunc fecunda Colorum
 Insignit Pictura) inhonesto & simplice cultu
 Vestit albedo, sed nè rima ulla priorem
 Agnoscat faciem, mox fundamenta futuræ
 Substravit Pictor tabulæ, humoremque sequacem
 Per muros traxit, velamine mœnia crasso
 Squallent obducta, & rudioribus iuxta fucis.

Utque prius micuere poli, quàm lucida signa,
 Nè spatium moles immensa dehiscat inani,

Per cava cælorum, & convexa patentia latè,
Hinc atque hinc interfusus fluitaverat Æther ;
Mox radiante novum torrebat lumine mundum
Titan, & pallens alienos mitiùs ignes
Cynthia vibravit ; crebris nunc confitus astris
Scintillare polus, nunc fulgur Læteus omne
Diffluere in Cælum, longoque albescere tractu.

Sic, ubi prima operis ludit fundamina Pictor,
Dum sordet murus, nullumque fatetur Apellem,
Jam cautè calamos exercet, & arte tenacem
Confundit viscum, succosque attemperat omnes :
Inducit tandem formas, apparet ubique
Muta cohors, & Picturarum vulgus inane.

A'igeris muri vacat ora suprema Ministris,
Sparsaque per totam Seraphica turba Tabellam
Raucos inspirat litnos, buccasque tumentes
Inflat, & attonitum replet clangoribus orbem.
Æmula Threicæ Cytharæ tuba saxa recludit,
Immittitque diem tumulis, animatque sepultos.
Defunctis sonus auditur, tabulamque per imam
Picta gravescit humus, terris emergit apertis
Progenies rediviva, & plurima surgit imago.

Sic, dum viviparis *Cadmus* dat semina sulcis,
Terra tumet prægnans, animataque gleba laborat,

Luxuriatur ager segete spirante, calescit
Omne solum, crescitque virorum prodiga messis.

Jam pulvis varias terræ dispersa per oras,
Sivè inter venas teneri concreta metalli,
Sensim dirigit, seu sese immiscuit herbis,
Explicita est; molem rursus coalescit in unam
Divisum funus, sparsos prior alligat artus
Junctura, aptanturque iterum coeuntia membra.
Hic nondum specie perfecta resurgit imago,
Vultum truncata, atque inhonesto vulnere nares
Manca, & adhuc dèest informi de Corpore multum.
Paulatim in rigidum hic vita insinuata cadaver
Motu ægro vix dum redivivos erigit artus.
Inficit his horror vultus, & imagine totâ
Fusa per attonitam pallet formido figuram.

Detrahe quin oculos Spectator, & ora nitentem
Si poterint perferre diem, medium inspice murum,
Quâ sedet orta Deo proles, Deus ipse, sereno
Lumine perfusus, radiisque inspersus acutis.
Circùm tranquillæ funduntur tempora flammæ,
Regius ore vigor spirat, nitet Ignis ocellis,
Plurimaque effulget Majestas Numine toto.
Quantùm dissimilis; quantùm ô! mutatus ab illo,
Qui peccata luit crucifixus non sua, vitam

Quando luctantem cunctatâ morte trahebat !
 Sed frustra voluit defunctum Golgotha numen
 Figere humo, dum debellatâ morte triumphans
 Nativum petiit cœlum, & super æthera vectus
 Despexit Lunam exiguam, solemque minorem.

Jam latus effossum, & palmas ostendit utrasque,
 Vulnus,ue infixum pede, clavorumque recepta
 Signa, & transacti quondam vestigia ferri.
 Umbræ hûc felices tendunt, numerosaque caros
 Turba petunt, atque immortalia dona capeffunt.
 Matres, & longæ nunc reddita Corpora vitæ
 Infantûm, Juvenes, Pueri innuptæque Puellæ
 Stant circûm, atque avidos jubar immortale bibentes
 Affigunt oculos in Numine; Laudibus æther
 Intonat, & læto Cœlum vacat omne triumpho.
 His Amor impatiens conceptaque gaudia mentem
 Funditûs exagitant, imoque in pectore fervent.
 Non æquè exultat flagranti corde *Sibylla*,
 Hospite cûm tumet incluso, & præcordia sentit
 Mota Dei stimulis, nimioque calgentia Phœbo.

Quis tamen ille novus perstringit lumina fulgor ?
 Quam Mitrà effigiem distinxit Pictor, honesto
 Surgentem è tumulo, Alatoque Satellite fultam ?
 Agnosco faciem, vultu latet alter in illo

Wainfletus, sic ille oculos, sic ora ferebat:

Eheu quando animi par i venietur Imago !

Quando alium similem virtus habitura ! ~~—————~~

Vindictis innocuas securus Numinis iras

Aspicit, impavidosque in Iudice figit ocellos.

Quin age, & horrentem commixtis Igne tenebris

Jam videas scenam, multo hic stagnantia fuco

Mania flagrantem liquefacto Sulphure rivum

Fingunt, & falsus tantâ arte accenditur Ignis,

Ut toti metuas tabulæ, nè flamma per omnem

Deserpat murum, & tennes Pictura recedat

Consumpta in Cineres, propriis peritura favillis.

Huc turba infelix agitur, turpisque videri

Infrendet dentes, & rugis contrahit ora.

Angelus à tergo implacabile sævit, & ensẽm

Fulmineum vibrans acie flagrante scelestos

Jam Paradisẽis iterum depellit ab oris.

Heu ! quid agat tristis ? quò se cœlestibus iris

Subtrahat ? ò ! quantum vellet nunc æthere in alto

Virtutem colere ! at tandem suspiria ducit

Nequicquam, & serò in lacrymas effunditur ; obstant

Sortes non revocandæ, & inexorabile Numen.

Quàm varias aperit veneres Pictura ! periti

Quot calami legimus vestigia ! quanta colorum

Gratia se profert ! tales non discolor Iris
 Ostendat, vario cùm lumine floridus imber
 Rore nitet toto, & guttâ scintillat in omni.

O fuci nitor, ò pulchri durate Colores !
 Nec, Pictura, tuæ languescat gloria formæ,
 Dum lucem videas, qualem exprimis ipsa, supremam.

JO. ADDISON.

MA-

*Machinae Gesticulantes.**Anglicè**A Puppet-show.*

Admiranda canam levium spectacula rerum,
 Exiguam gentem, & vacuum sine mente popellum;
 Quem, non surreptis cœli de fornice flammis,
 Innoçuâ melior fabricaverat arte *Prométhéus*.

Compita quâ risu fervent, glomeratque tumultum,
 Histrion, delectatque inhiantem scommate turbam;
 Quotquot laticis studio aut novitate tenentur,
 Undique congressi permissa sedilia complent.
 Nec confusus honos; nummo subsellia cedunt
 Diverſo, & varii ad pretium stat copia scamni.
 Tandem ubi subſtrahitur velamen, Lumina paſſim,
 Anguſtos penetrant aditus, quâ plurima viſum
 Fila ſecant, ne, cùm vacuo datur ore fenestra,

Pervia fraus pateat : mox stridula turba penates
Ingreditur pictos, & mœnia squallida fuco.
Hic humiles inter scenas, angustaque claustra,
Quicquid agunt homines, Consultus, Bella, Triumphos,
Ludit in exiguo plebecula parva Theatro.

Sed præter reliquos intedit *Homuncio* raucâ
Voce Strepens ; major subneſcit fibula veſtem,
Et referunt vivos errantiâ lumina motus ;
In ventrem tumet immodicum ; ponè eminet ingens
A tergo gibbus ; *Pygmæum* territât Agmen
Major, & immanem miratur turba Gigantem.
Hic magnâ fretus mole, imparibusque lacertis
Conſiſus, gracili jâctât convitia vulgo,
Et crebrò ſolvit, lepidum caput, ora cachinno.
Quamquam res agitur ſolenni ſeria pompâ,
Spernit ſollicitum intractabilis Ille tumultum,
Et riſu intempereſtus adeſt, atque omnia turbat.

Nec rarò invadit molles, pictamque protervo
Ore petit Nympham, invitoque dat oſcula ligno.

Sed comitum vulgus diverſis membra fatigant
Ludiſ, & vario laſcivit mobile ſaltu.

Sæpè etiam gemmis rutila, & spectabilis auro,
 Ligneæ gens prodit, nitidisque superbit in ostris.
 Nam, quoties festam celebrat sub Imagine lucem,
 Ordine composito Nympharum incedit honestum
 Agmen, & exigui proceres, parvique Quirites.
 Pygmæos credas positis mitescere bellis,
 Jamque, infensa Gruum temnentes prælia, tutos
 Indulgere Jocis, tenerisque vacare Choris.

Tales, cùm medio labuntur fydera cælo,
 Parvi subsiliunt Lemures, populusque pusillus
 Festivos rediens sua per vestigia gyros
 Ducit, & angustum crebro pede pulsitat Orbem.
 Manè patent gressus; hinc succos terra feraces
 Concipit, in multum pubentia gramina surgunt
 Luxuriem, tenerisque virefcit Circulus herbis.

At non tranquillas nulla abducent nubila luces,
 Sæpè gravi surgunt bella, horrida bella, tumultu.
 Arma cient truculenta Cohors, placidamque quietem
 Dirumpunt pugna; usque adeo insincera voluptas
 Omnibus, & mixtæ castigant gaudia curæ.
 Jam gladii, tubulique ingesto sulphure facti,
 Protensaque hastæ, fulgentiaque arma, minæque

Telorum ingentes subeunt ; dant claustra fragorem
Horrendum & quales fundunt tormenta boatus,
Machina displota cùm fulminat ænea bombo.
Sternitur omne solum pereuntibus; undique cæsæ
Apparent turmæ, Civilis crimina belli.

Sed postquam infanus pugnæ deserbuit æstus,
Exuerintque truces animos, jam Marte fugato,
Diversas repetunt artes, curasque priores.
Nec rarò prisci Heroes, quos Pagina sacra
Suggestit, atque olim peperit foelicior ætas,
Hic parvâ redeunt specie, Cano ordine cernas
Antiquos veteresque, Agmen venerabile, Patres.
Rugis fulcantur vultus, proluxaue Barbæ
Canities mento pendet ; sic tarda Senectus
Titbonum minuit, cùm moles tota Cicadam
Induit, in gracilem sensim collecta figuram.

Nunc tamen undè genus ducat, quæ dextra latentes
Suppeditet vires, quem poscat turba moventem,
Expeditam. Truncos opifex & inutile lignum
Cogit in humanas species, & robore natam
Progeniem telo efformat, nexuque tenaci
Crura ligat pedibus, humerisque accommodat armos,
Et membris membra aptat, & artubus insuit artus.
Tunc habiles addit trochleas, quibus arte pusillum

Te

Ver

Verfat onus, molique manū famulatus inerti
Sufficit occultos motus, vocemque ministrat.
His structa auxiliis jam machina tota peritos
Ostendit sulcos, duri & vestigia ferri,
Hinc salit, atque agili se sublevat incita motu,
Vocesque emittit tenues, & non sua verba.

JO. ADDISON.

IN-

Insignissimo Viro
Thomæ Burnet D. D.
Theoriæ sacrae Telluris Autori.

I.

Turbæ loquaces Te fidium sonant

Burnette, musis pectus amabile,

Cui nomen inclarescit omnem

(Materiam calami) per orbem.

II.

Primam videri congeriem finis,

Massæque motum Dissociabilis;

Ut poscit inum fœx, ut unda

Altior innat, adhuc soluta.

III.

Sese malè Æther explicat, Aggere
Expressus atro, sordibus undique
Fœcundus & Mundo futuro,
Ecce repentè tenellus orbis

IV.

Concrefcit; olim cultus ab Incolis
Fœliciori Sole calentibus:
Sedem heu caducam, cui fatiscit

Terra nimis celeris perire!

V.

Auditur ingens continuò fragor,
Illapfa tellus Lubrica deferit
Fundamina, & Compage fractâ
Suppositas gravis urget undas.

VI.

Compreffus erumpit medius Liquor,
Terras Aquarum fufa licentia
Claudit viciffim, has inter Orbis
Reliquix fluitant prioris.

VII.

Tandem reclusis carceribus novum
Solem stupefcit squamigerum pecus,
Stellisque delectatur aureis,
Quas videt inter aquam natantes.

VIII.

Tandem labores Luna subit novas,
Tollitque fluctus ; irrigat Æthera
Obscura nimborum suppellex,
Insolitum paritura frigus.

IX.

Quin hæc cadentium fragmina montium
Natura vultum sumere simplicem
Coget, per ignes in priorem
Mox iterum revoluta formant.

X.

Nimbus rubentem sulphureis Jovem
Cernas, ut udis sævit atrox hyems
Incendiis, commune mundo
Et populis meditata bustum !

XI.

Exudat ardens terra fluentia
Rivis metalla, & diluvio globus
Flammarum inundat, dum tremendo
Fluctuat omne solum tumultu.

XII.

Balæna mixtis fluctibus, æstuans
Bitumen horret turbida faucibus,
Fervetque squamis, & colonum
Propria torret aqua inquietum.

XIII.

Nudus liquentes plorat Athos nives,
Et mox liquefcens ipse adamantinum
Fundit cacumen, dum per imas
Saxa fluunt refoluta valles.

XIV.

Plusquam *Neronis* Roma calet rogis,
Et vestra tandem Pagina (proh nefas!)
Burnette, vestra augebit Ignes,
Heu comiti peritura mundo!

XV. Mox

XV.

Mox terra scenam nobilis explicat ;
Orbem novatum gens melior tenet,
Charique cælis inquilini
Corporibus pariter novatis.

XVI.

Quæ Pompa vocum non imitabilis !
Quantus affurgit spiritus Ingeni,
Dum Fata terrarum, & ruentem
Inclyte pingis utrumque mundum !

XVII.

Quis tam valenti pectore ferreus,
Ull non tremiscens & timido pede
Incedat, orbis dum dolosi
Detegis instabiles ruinas ?

XVIII.

Quæcunque *Patris* jussa feracia,
Aut sex Dierum protulerat Labor,
Et regulas, quæis universum
Pendet opus Tua scripta pandunt.

XIX.

Dum veritatem quærere pertinax,
Promis quod Æquum est ; sollicitus parùm
Utcunque stet commune Vulgi
Arbitrium, & popularis error.

XX.

O Pectus ingens ! O animum gravem,
Mundi capacem ! (si bona supplico)
Te nostra, quem jactet colonum,
Terra habeat renovata Civem.

JO. ADDISON.

DUX

Dux Glocestrensis.

I.

R Aptas Tiaras vertice perfido
Narrare vellem, signaque Turcica,
Ensesque falcatos, & Istrum
Barbaricâ sanie rubentem:

II.

Ut strage inultâ Teutones impiam
Fudère gentem, ut mole cadaverum
Turgebat amnis, decolorque
Danubii resstuebat Unda?

III.

Arctoa digno prælia Spiritu
Referre vellem, quæ glacies novo
Induruit Tabo, atque vinclis
Purpureis riguere pisces;

IV.

Quà faxa candent perpetuâ nive,
Et torvus horret pellibus Incola :
Sed Mufa castigat vagantem,
Et patrias celebrare laudes

V.

Impellit. O quo læta *Glocestria*
Superbit ! O quem tollit honoribus !
Te Clio fumat non pudendo
Carminè, degenerique versu

VI.

Ornare ; quamvis nec teneras genas,
Nec enitentem crudior asperat
Frontem cicatrix, nec venusta
Vulnus adhuc violârit ora.

VII.

At mox timendo gestiet æneo
Horrere scuto, & stringere Acinacem ;
Nec segnis ultrâ fœminarum
Indecores patietur artes.

VIII.

Seu ritè justis instituant pedes
Movere gyris, seu doceant comam
Torquere, prudentes futura
Ponere virginibus pericla.

IX.

Jam non, Alumni grandis amantior,
Nutrix recenset fatidicè loquax
Quot *Albion* olim videbit,
Quot *Pelagus*, Domini Triumphos.

X.

Nunc & labores, & studia aspera,
Perferre discit; nunc & in agmina
Infida, *Byzantique* turres,
Non vacuas meditatur iras.

XI.

En qualis acrem Bucephalum domat
Frustrà insolentem ponderis! Ut jubam
Vexat recurvatam, docetque
Compositos glomerare gressus!

XII.

At ille nequicquam emicat ardua
 Cervice in auras, oraque concutit
 Spumantia, obluſtanſque frenos
 Dente terit malè contumaci.

XIII.

Verùm, quid Arces *Winſoria* tremunt?
 Quid lata mittunt æra tonitrua
 Igneſque feſtos, evomuntque
 Innocuos ſine glande fumos?

XIV.

Divinus ora, & pulchrior aſpici
 Incedit Heros; agmina Principem
 Aurata cingunt, & prophanz
 Ponè ruunt populi catervæ.

XV.

Inter ſodales vertice celſior
Hoardus; extat Tuque premis latus
Sacville, quem cunæ Patronum
 Sollicitant, Tua Turba, Muſæ.

XVI. Te-

XVI.

Teque ille, Princeps, tempore postero
Vates sonabit, grandia nobilis
Efferre versu non caduco,
Et genio numerosiori :

XVII.

Seu Te remotis tradere posteris
Libet, faventem Pacificæ togæ,
Musisque ; seu bello furentem
Intrepidè, ac facilem perire.

XVIII.

Agnosco Pompam : nunc Galea aspera
Comptos capillos impedit, & femur
Premit sinistrum, qui recondi
Respuet, irrequietus Ensis.

XIX.

En qualis auro fulgidus agmina
Æquæva ducit, certaue gloriæ
Præludia ostendens futuræ,
Bella puer gerit incruenta !

• XX. Jam

XX.

Jam stringit alas cautus, ut obvias
 Arcto cohortes arceat impetu ;
 Fugamve mentitus catervas
 Opprimit exitii sequaces.

XXI.

Ut nunc minaci vertice pendulas
 Nutare turres, & dubio solo
 Hærerè muros, obtegiq̃ue
 Cladibus ambiguis *Senecæ*

XXII.

Attentus audit ; mixtaque funera,
 Nigroque vulfos æthere spargier
 Artus, & iadiscreta membra
 Per medias volitare flammæ !

XXIII.

Ut ponè magni gestit Avunculi
 Urgere gressus, dum metit agmina,
 Qualis *Boundæ*, vel subacti
 Mænibus intonuit *Namurci* !

XXIV. Nunc

XXIV.

Nunc æra luget rauca quiescere,
Bellique fulmen : nempe avet æmulus
Sequi Parentem, Danicamque
Non dubiè sobolem fateri.

XXV.

Sic torquet Angues parvulus *Hercules*
(*Iras Novercæ*), & servidus exerit
Totam Tonantis vim, asseritque
Se superis Animosus Infans.

JOH. WALLIS, Oxon.

IN-

DESIDERIUM

GULIELMI.

Horatius, Virgilius, Fannius,

Interlocutores.

H. QUo *Mare*? quas tacito tecum sub corde agitas res
 Plus solito tristis? fidam deponere in aurem
 Nè metuas, seu Te pulcherrima *Nisa* tenet jam
 Devinctum, seu formosus fastidit *Alexis*.
 Eare, age, quod doctâ meditaris arundine carmen.

V. Hec olim; dum tēpus erat *Venusine*, canentem
 Dum fovit, studiisque dedit bonus otia *Caesar*.
 Nunc abiit meus ignis, abît simul omnis avenæ
 Cura *Syracossæ*, vel quicquid, Amice, facetum,
 Quicquid molle mex poterant, Te Judice, Musæ.

H. Qui

H. Quid castris agitur, quo res Romana loco stat,
Et satis audivi, & novi Te valdiùs; at me
Sollicitum curis solvit generosior uvæ
Confitor, atque alacres animo spes pascere jussit.
Ac Tu, dulcis Amice, potes si cedere *Flaccæ*
Lenibus imperiis, accedas ficcus ad unctum,
Et mecum Argumenta doloris seria fallas.

V. Ah! tecum faciles habitant sub pectore riuus,
Et leviori micant agiles Tibi sanguine venæ.

H. Quinetiam nos & sapiens horti ille magister
Edocuit, ne fortè animo quid triste sederet,
Quæque ferat cras negligere, & præsentibus uti.

V. At me, natura indulgit cui parcius ignem,
Quemque infelici *Saturnus* temperat astro,
Ingemere, & tristes animo sine volvere casus.

H. Quos casus? quòd regna Tuus jam barbara *Cassæ*
Invadat; superet quòd inhospita saxa *Niphæis*,
Armenios Romana daturus sub juga victor.
Tonfores; inquam, nôrunt, jampridem ego fides
In reditum Domini perituram pasco juvencam.
Immo etiam faustum signavi carmine votum,
Divis orte bonis; & quæ Tu cætera, si mox
Lætiior explicuit frontem Tibi Bacchus, habebis.

DESIDERIUM
 GULIELMI.
Horatius, Virgilius, Fannius,
 Interlocutores.

H. **Q**UO *Maro*? quas tacito tecum sub corde agitas res
 Plus solito tristis? fidam deponere in aurem
 Nè metuas, seu Te pulcherrima *Nisa* tenet jam
 Devinctum, seu formosus fastidit *Alexis*.
 Fare, age, quod doctâ meditaris arundine carmen.

V. Hec olim; dum tempus erat *Venusine*, canentem
 Dum fovit, studiisque dedit bonus otia *Cesar*.
 Nunc abiit meus ignis, abiit simul omnis avenæ
 Cura *Syracossæ*, vel quicquid, Amice, facetum,
 Quicquid molle mex poterant, Te Judice, Musæ.

H. Quid

H. Quid castris agitur, quo res Romana loco stat,
Et satis audiui, & novi Te valdiùs; at me
Sollicitum curis solvit generosior uvæ
Confitor, atque alacres animo spes pascere iussit.
Ac Tu, dulcis Amice, potes si cedere *Flaccis*
Lenibus imperiis, accedas siccus ad unctum,
Et mecum Argumenta doloris seria fallas.

V. Ah! tecum faciles habitant sub pectore riuus,
Et leviori micant agiles Tibi sanguine venæ.

H. Quinetiam nos & sapiens horti ille magister
Edocuit, ne fortè animo quid triste sederet,
Quæque ferat cras negligere, & præsentibus uti.

V. At me, natura indulgit cui parcius ignem,
Quemque infelici *Saturnus* temperat astro,
Ingemere, & tristes animo sine volvere casus.

H. Quos casus? quòd regna Tuus jam barbara *Casus*
Invadat; superet quòd inhospita saxa *Niphatis*,
Armenios Romana daturus sub juga victor.
Tonfores; inquam, nôrunt, jampridem ego fidens
In reditum Domini perituram pasco juvencam.
Immo etiam faustum signavi carmine votum,
Divis orte bonis; & quæ Tu cetera, si mox
Lætiior explicuit frontem Tibi Bacchus, habebis.

Tu tamen interea Tua sobria, quamque secas spem,
Et quid pro charo vovisti *Casare*, profer.

Fan. Nobile par vatum, quos largè flumine sacro
Bellerophonæis fovit Thymbræus in antris,
Gratulor, & focîis commendo *Χαίρε* Poetis.
Nam me Phœbus amat, me irroravêre liquores
Fontis Diræi, & miranda poemata pango.

H. Immo satis mirandâ. *V.* Quid hic molitur hiator?
Nosti hominem? *H.* nimium novi, ex quo numine lævo
Ibam fortè viâ sacrâ. *F.* Me, vir bone, dicis
Ignoras? ergo ignotus Tu vivere Romæ
Argueris; mea latè effulsit gloria, cùm Te
Villula celavit miseræ vicina Cremonæ.
Piso me *Variusque* colunt, nam non modò versus,
Sed vates facio; & me jam vox publica cotem
Proclamat Scriptorum. *V.* alios quia reddit acutos.

H. O minime, tantum quoniam exors ipse secandi.
Fannius hic est, quem vano conamine dixi
Conclusas imitari hircinîs follibus auras.
Sed fatuè libros alienos increpat, audet
Et *Mæcenati* nugas offerre sonoras.

F. Quas chorus observare per interludia leges
Debeat, ostendi Latio, quo errore labore
Pacuvius, clarique Tragædia grandior *Acci*;

Atque Sophocleum unus doceo, scriboque cothurnum.

H. Metra nimis producta ; Tuæ tamen, inclyte *Fanni*,
Constringi nequeunt breviori limite laudes.

Virgilio sed cede parumper ; *Casaris* ille
Orditur laudes, & jamjam mente volutat,
Quæ pugnantis erit, vel quæ redeuntis imago.

V. Nec Reges, *Venusine*, meis, nec prælia Regum
Sunt Musis tentanda, ex quo mihi *Cynthius* aurem
Vellit, arundineâ & nugari jussit avenâ.

H. Non satis hæc ; nec Tu sic excusatus abibis,
Usque tenebo, rogandus adhuc si sæpius esses,
Quàm meus *Hermogenes* oranti surdus amico.

V. *Casare* nihil dignum nostræ potuere *Camænx*,
Pauca quidem lusi. *H.* Referas tamen illa rogamus ;
Nam neque nos numerare solemus carmina, nec Te
Vel *Laberi* centum, vel *Fanni* scrinia posco.

F. Quid vero hoc ? num me poscis ? cupio omnia, quæ vis.

H. Non ego. *F.* Seu poscis, seu non, nos *Casare* digna
Carmina condidimus, quæ non celabimus ultrà.

Quò furibunde ruis *Nabathæas* *Casar* in oras,
Perque nivis montes, per tesqua immania *Tauri*
Cogis iter durum impavidus, non Te inde profundo
Pigra lacu *Toniis*, & hinc *Arriaxata* terrent,
Et benè barbaricos referentia nomina mores ?

Martis amans nimum jam sub Jove vivis aperto,
 Et vultum indomito torret Tibi Sirius astro ;
 Teque Palatinâ non contemplabimur aulâ;
 Donec tristis hyems canâ nive conspuat Alpes,
 Urnigeri & Phœbus contingens limina signi,
 Imbellem è radiis spargat crinalibus ignem.

H. Siste parùm stentor, cave ne subsellia frangas ;
 Æquus jam sua *Virgilio* permiste vicissim.

V. Pauca, inquam, lusi, quæ nondum parte polita
 In *Flacci* metuunt descendere Judicis aures.

F. Sentio quid dicas ; Jovis auribus omnia servas.

H. Et Tu servasses utinam. *V.* Tibi cùm benè *Fanni*
 Cesserit, & nobis aliquid sperare licebit.

Cæsar abis ; quos non ardens in vota laceffit
Roma Deos ? quæ non donis altaria fumant ?
 Aula gemit vidua ; & mæsti, Tua turba, Poetæ
 Te veniente die, Te decedente requirunt.
 Tu tamen interea, quâ sese plurima lethi
 Obvertit facies, medios contentis in hostes,
 Nec laurum sine vulnere amas : desiste triumphis,
 Si tanti nobis *Asæ* victoria constat.
 Hanc Tibi pro charis curam mandabo Latinis
 Præcipuam, illorum ut Paulò Tibi cura recedat,
 Cautius & fævo velles Te credere Marti.

Hæret adhuc animo pugnam intentantis imago,
Cum lectos bello comites, classemque parares;
Cum monitis precibusque ferocem inflectere mentem
Certarent proceres, studioque avertere belli.
Consiliis frustra *Mecænas* lenibus instat,
Et nullo *Messala* bonus sermone movebat.
Talis, *Sidonias* ultrò rediturus ad oras,
Regulus obstantes durus dimovit amicos;
Nec soror affatu molli, lacrymisque decoris,
Nec moritura super crudeli funere conjux,
Detinuit, blandis humeros amplexa lacertis :
Vincit amor Patriæ. Non illo seignior ibas ,
Et tanta in torvo sedit constantia vultu.

Dique Dæque omnes, quorum sub numine felix
Augusti à primis adolevit gloria cunis ;
Vos, quæis Cæsareâ præclarum à stirpe nepotem
Cura fuit servare, atque altè attollere famâ
Magnanimum Heroa , indigno dum cæca tumultu
Plebs furit, imbellique tumescit *Cassius* irâ ;
Si vestris etiam auspiciis sub jura volentem
Accepit populum, palmam per tempora victor
Sigessit, patruisque cadentem à vertice laurum ;
Extremum hunc oro, Dii, fortunate laborem,
Securumque ducem per bella, per æquora Romæ

Reddite, nec miseris nova condite fata *Latinis*.

Hæc ego ; Dii firment. *H.* Equidem nil triste verebor,
Si Tuus illorum cantus referatur ad aures.

Me quoque vota eadem exercent ; hæc vespere sero,
Hæc ego mane recenti, hæc siccus & uvidus opto.

V. Quin age, *Flacce*, lyram suspensaque fila resumas,
Cæteraque expedias. *H.* Quos ergo incuria fudit
Versiculos, quoniam ad mea me promissa vocasti,
Incipiam, patiarque vel inconsultus haberi.

F. Expectare tamen, meliori & cedere debes;
Nam mihi corda calent, nequeo cohibere furorem
Phæbæum, & dominantem intus compescere Musam.

Ergo sacros *Romæ* parat ultima triumphos,
Jamdudum prono nutare cacumine Taurum
Cerno, & captivos *Euphratem* advolvere fluctus,
Fallor, an accepit domitus Tua fræna *Phraates* ?
Ecce Pharetratus reddit vexilla Tonanti
Parthus, & Eois fulgent capitolia signis.
Jam Dominos terrarum optatæ secula pacis
Longa beant, dum vincta manus civilis *Enyo*
Dente fremit, clauditque immota repagula *Janus*.

H. O *Fanni* quicquid prædicas, aut erit, aut non,

Eventum superis permitte, & desine plura.

Nam ut verum fatear, nunquam donavit Apollo

Divinare mihi, vel credere Divinanti.

V. *Cæsar* in *Armeniis* potiùs sis finibus exul,

Quàm Romam redeas illo cantante triumphos.

H. Nempe inter *Parthosque* sagittiferosque *Gelonos*

Tutus erat, nullumque accepit pectore vulnus :

Quorsum ? quid refert ferro pereatne poetis ?

F. Carpere grandiloquum, quem novit fama, poetam

Desinat, ac solido lassare in marmore dentes,

Rusticus hic ; (*ad Hor.*) & Tu vini somnique benignus,

Si libet insanire Tibi, mecum accipe chartas

Et calamos ; videamus uter plus scribere possit.

H. Cælo ; animi nam me finxit natura pusilli

Exiguique. V. Nec hæc arident tempora musis ;

Camina tùm meliùs, cùm venerit ipse, canemus.

— Oxon.

Taurus in Circo.

C Ommiffas in bella feras, Hoftique latranti
Adverfum memoro Taurum, atque immania membra,
Roboraque, rabiemque, & propugnacula frontis.

Et nunc arrectis fpectanda in prælia vulgus
Accurrunt animis; mihi nauta adnixus inhæret,
Et cubitum impungit, piceosque exhalat odores :
Hic Ianius Turbæ obluftans pinguedine ftillat,
Multâ cæde rubens, & funere, Taure, tuorum;
Hic nitidus collum terit acri pollice fciffor :
Ille Canûm rabiem tacitâ gravitate revolvit ;
Hic Tauri ftomachum ingentem, fpumantiaque ora
Miratur, geminâque armatam Cuspide Frontem.

Continuò ingentem, duplicatâ incude coactum,
Infigunt terris vallum; Taurique tenaci
Colla ligant vinclò, tortoque volumine ftringuat.
Arduus hic graditur circùm, tardèque verendo

Incedit

Incedit passu, atque instantes despicit hostes
 Indignans, capitisque minaces quassat honores;
 Quales non jactat Cervus, dum Cornua vibrat,
 Mille vibrat tela, & surgentem in vertice sylvam.

Circumstant fremitu populi; torvusque videri
 Taurophylax Circo spatiat, Robora crispans
 Rasa manu; Tauro semper fidissimus inter
 Luctumque, clademque, & iniqui opprobria Martis.
 Hic, si quando hæret virtus, belloque frequenti
 Mens comiti deservet, amico Robore terga
 Demulcens nodosa fricat, Caudamque vibrantem
 Spiritus intorquet subitis, atque orbibus orbes
 Implicat, hinc membris languentibus emicat ardor.
 Lignum terga fovet magicum, viresque animosque
 Sufficit ingentes, & ineluctabile Robur;
 Et contorta novos inspirat Cauda furores.
 Sic, quoties puero flaccescit pingue Cerebrum,
 Crudeli tremulus laceratur vimine Clunis;
 Dant animos plagæ, Cerebrumque æstrumque vacanti
 Suppelitant capiti, subitusque Poeta venustos
 Excudit numeros, & latus disticha pangit.

Jam Canis impatiens luctatur, grata Tubarum
 Signa manens: oculis scintillat flammæ ardor;
 Commicat exultans bello; percurrit honoribus

Membra tremor, magnisque vocat latratibus hostem.
 Exiliens tandem irrumpit, sed cautior obstat
 Ardenti Taurus, pronusque in prælia pendens
 Luctantem, & frustra conantem plura, molossum
 Cornibus attollit; volat ille rotatibus ætus,
 Subiectamque supet turbam, plebemque minorem.
 Concurrent vulgi clamantes; stat glebus infra,
 Et prono spatiosa inclinant ordine dorſa:
 Decidit, & plebem titubantem pondere pulſat.
 Instat atrox pugnx Lanius, rapidoque Molloſſo
 Succurens, en ipſe ſub auras, pondus iniquum,
 Turbatur rapidè, (dum plebs malè ſalſa caducum
 Ridet) & oſtenſit Cornu ſemoralia rupta.

Interea nullo ſe continet ordine vulgus,
 Nec jam Circus erat; Senior cùm dira rudebat,
Heu Quanam vos, tanopere (num auditis?) Amici
 Hinc atque hinc premitis? ſic Fatus ſiſte ruebat
 Crudo, colluſi ſubito ſonuère bacilli,
 Multaque ſub rigido crepiârunt verbere Cura;
 Cedit, & immenſo plebs circumſanditur orbe.

Haud mora, corripuiunt ſpatium; ruit alter & alter
 Dente minax, pluſuque ſequaci provocat hoſtem.
 Ille breves iras, atque horrida dentibus ora
 Contemnit ſecurus, & ingens mole ſua ſtat.

Hunc subitâ vertigine corripit ; atterit illum
Mole pedum ; stillant pendentia sanguine Crura,
Et pede contuse crepitant per tergora costæ.

Ecquis erit finis Belli ? Imperterritus alter
Emicat indignans, trepidatque cupidine pugna.
Quis furor, ô Catuli ? quæ tanta licentia dentis
Innocui ? Satis, ô satis atri vulneris, ecce
Instaurare nefas, Hastatis frontibus instat
Corniger inconcussus, agitque impunè Triumphum.
Eheu , nil moniti terret quos numine lævo
Impellit malefuadus honos ! prorumpit anhelus,
Assultatque ruitque simul, labensque comanti
Excutitur Capiti, & patulo frustrâ ore lacescit :
Dentibus heu , quacunque locum virtute petivit,
Successum Dea dira negat !

Arma duo tandem Comites socialia jungunt,
Præcipitantque simul : miles veteranus uterque ;
Ille dolo valet, & pellacis acumine mentis ;
Hic vires, dentisque tenacia robora jactat
Intrepidus : Populus se fundit prælia circum !
Multùm hærens animis, & hianti conticet ore.
Tandem rauca canunt hinc illinc signa, canûmque
Prorumpunt fraterna Phalanx:
Hic ardens rictu tot hualco insultat, inani

Ter morſu crepitant dentes ; at ſubdolus alter .
 Membra movet contracta, ſoloque adnexus inhæret ;
 Iſta dolus ſuadet, fallax dolus omnibus olim,
 Nunc primum Domino : Taurus cervice reflexâ
 Erigit obluſtantem, & turbine torquet ad auras
 Dimidium belli ; Comes ocyùs impete fertur
 In Taurum fruftrâ victorem, & vindice ſaltu
 Emicat ad nares, prenfatque, & pendulus hæret.
 Ter mugit, quaſſatque caput, rapidoque rotatu
 Corpus agit circum furibundus, ter ſonat auras,
 Ter fruftrâ planctu montes, ſua regna, reſultant :
 Spuma rubet, ſtillantque undanti ſanguine riareſ.
 Sic, ut *Roma* refert, *Sanctus Dunſtanus* olim
 Candenti magnam prenfavit forcipe naſum
Luciferi ; Hic vaſto prorumpit ab ore tenebras
 Turbidus, inque atrâ liveſcunt Sulphura nube:
 Ter mugit, ter dira rudit, vocemque profundam
 Cum gemitu attollit ; ter fruftrâ ſquallida regna
 Reſpondent Domino, planctumque retorquet Avernus ;
 Stridet olens, fumatque ingens ſemiſiſta Proboſcis.

FR KNAPP, *Oxon.*

BARO.

Barometri *Descriptio.*

Quà penetrat Fossor terræ cæca antra, metallo
Fœcunda informi, rudibusque nitentia venis ;
Dum stupet occultas gazas, nummosque futuros,
Invenit argenti laticem, nitidumque liquorem ;
Qui nullo, ut reliqui, prodit vestigia tractu
Humectata, nec effusus signa imprimit uda ;
Sed fractus sparsim in globulos formam usque rotundam
Servat, & in tenues lapsans se colligit orbes.
Incertum quâ sit naturâ, an negligat ultrâ
Perficiet, jubar & maturus inutile temnat ;
An potius Solis vis imperfecta reliquit
Argentum malè coctum, Divitiasque fluentes :
Quicquid erit, magno se jactat nobilis usu.
Nec Deus enituit magis aspectabilis olim,
Cum pulchram *Danaen* pretioso flavus amictu
Ambiit, & nitidam suadente libidine formam,
Depluit irriguo liquefactum Numen in Auro.

Quin

Quin age, fume tubum fragilem, cui densior aer
 Exclusus ; fundo vitri substat in imo
 Argenti stagnum ; ut pluviam impendente metallum
 Mobile descendat, vel contrà, ubi postulat ætas,
 Prodeat hinc liquor emergens, & rursus inane
 Possideat spatium, tubulumque excurrat in omnem.

Jam cœli faciem, tempestatesque futuras,
 Conscia lympha monet, brumamque & frigora narrat.
 Nam quoties liquor insurgit, vitreoque Canali
 Sublatum nequeunt ripæ cohibere priores ;
 Tum lætos sperare dies licet, arva fatentur
 Æstatem, & largè diffuso lumine rident.
 Si tamen immodicè surgens Argenteus humor,
 Et nimium effusus, contendat ad ardua vitri,
 Arescunt agri, dùm succos flamma feraces
 Excoquit, & languent amisso prata virore.

Cùm verò tenues nebulas spiracula terræ
 Fundunt, & madidi fluitant super æquora Fumi
 Pabula venturæ pluvix ; jam fusile pondus
 Inferiora petit ; nec certior Ardea nimbum
 Narrat pendentem, ut pluviales ætheris oras
 Tranando, crassâ fruitur sublimiùs aurâ,
 Discutit & madidis rorantia nubila pennis.
 Nunc guttæ agglomerant, dispersas frigora stipant

Particulas, rarusque in nimbum cogitur humor:

Prata virent, segetem fecundis imbribus æther

Diluit, & bibulæ radici alimenta ministrat.

Quin ubi, plus æquo descendens, unda metalli

Fundum amat, haud ignara imbris, metuensque procellæ;

Agricolæ caveant; non hoc impunè colonus

Aspicit; ostendet mox fixta vaporibus aura

Collectas hyemes, tempestatesque paratas.

Argentumque licet cælo impendente gravatum

Subsidat, multumque imo se condat in alveo,

Cætera quæque tument; superatis flumina ripis

Sternuntur segetes, fugiunt armenta, fluentis

Mersus inundat ager, Campum tenet Incola Piscis.

Nulla tacet secreta poli prænuncius humor,

Quin varias cæli facies, & tempora prodit.

Antè refert, quando tenui velamine tutus

Incedas, quando sperabis frigidus Ignem.

His sisus monitis, quanquam atri nubila cæli

Dirumpunt obscura diem, pluviasque minantur;

Si vitrum negat, & sudum promittit apertum,

Audax carpat iter nimbo pendente viator;

Nec metuens, imbrem poscentes Messor aristas

Prosternat: terræ jam bruma incumbit incermis,

Frigoraque haud nocitura cadunt, feriuntque paratos.

Arte *Syracusii* fabricatus vitreus orbis,
Stellarum ficti cursus, Christallinus error,
Et fragilis mundi facies, nil pectora tanquant ;
Hæc dum miremur prælagi oracula vitri,
Quod nostri cæli vultus, formamque futuram
Indicat, atque imi ostendit miracula mundi.

7

JO. ADDISON.

G I.

Givetta Ardens.

B. **D**um Bellona furit, dubioque in cardine rerum
Hærent suspensi Reges, passimque per urbes
Nuncia fama ruit; cur non (quoniam hoc datur otî,
Colloquiisque vacat, cur non) fermone vicissim
Ludimus innocui, & labentes fallimus horas?

L. Recta mone; tamen unde novæ argumenta loquelæ
Sumamus? Tu, si quid habes, profer. L. Novitatem,
Polleo ego; nam hanc semper amavi, & plurima legi
Scripta viri insignis, qui alternis præla diebus
Exercet, variâque implet novitate popinas;
Hunc multosque alios semper lego. S. Totus in illis.

L. Totus in his fateor; quis enim tam divite venâ
Eloquii præpollet, & æquat prælia scriptis?
Ut meminisse juvat bellum exitiale *Namurci*,
Et fusas Turcarum acies ad mœnia *Buda*,
Rubras *Hungariae*que acies, ubi turbidus *Ister*

Veloci

Veloci cursu flaventes torquet arenas ;
 Ingentes etiam memini *Rheno* duce pugnas.

B. O lepidum caput, atque insulso si lere natum !
 Siccine cuncta notas, ut *Rheni* molle fluentum
 Esse virum credas ? *L.* Tu, si quid rectius istis
 Noveris, imperti. *S.* mitte hæc, & ad altera transi :
 En Conjuratos in regia fata latrones.

L. Res horrenda. *B.* At carnifici hæc tractanda relinquo.

S. Tu quoque carnificem caveas. *L.* Hunc fama recenset
 Insignem pietate virum, & super omnia justum
 Servantemque æqui ; at notum mihi nomine tantum.

L. Sitque ignotus adhuc moneo. *B.* Quid in hisce moramur ?
 Altera res agitur, jactatque per oppida rumor
 Mænia *Caletana*, exardentemque *Givettam*.

L. *Caletum* novi ; jampridem audita *Givetta* est :
 Singula scire velim, & rem totam ex ordine gestam.

B. Sit meus iste labor cupio ; namque omnia ad unguem
 Nota mihi, memorique manent in mente reposta.
 Hic firmo *Lodoix* fretus munimine valli,
 Fœcundam posuit messem, cerealia dona,
 Hordea, frumentumque, & equorum pabula, fœnum,
 Terræ incrementum, bellicque alimenta futuri.
 Sed frustra impletur flavo teres area culmo,
 Et plenâ conferta gemunt granaria messe.

Wilhelmi auspiciis *Athlonius* advolat Heros,
Ultricemque jacet flammam, & spem ludit inanem.

L. Quis tamen ille Heros? anne è nostratibus unus,

Strenuus aut *Rhodani* potator, an accola *Rheni*?

B. Quæ regio in terris illius non plena laborum?

Siccine nota tibi, rerum sic lecta novarum

Scripta? hic est miseris notus *Ginklæus Hibernis*,

Quo ducente, rubros hostili sanguine campos

Fugere attoniti *Celtæ*; atque ultricibus armis

Contemptor Divum *Ruthrus* (insatiabile monstrum)

Occidit: ille etiam clausos in mænibus hostes

Fudit, cognomenque evictâ ex urbe recepit.

S. Fas mihi nota loqui, seriemque evolvere rerum;

Fas bella ordiri, quæ cuncta miserrima vidi,

Et quorum pars magna fui. L. Quis funera tanta

Explicet, aut possit verbis æquare laborem?

S. Vidimus attonitis jaculantem mænibus ignem

Militem, & ardentes immisso sulphure glandes:

Vidimus ad summa exurgentes culmina flammæ,

Dum simul ignis equos, & equorum pabula torret;

Unâ domus dominosque, bovesque boûmque labores,

Pulverulenta rapit flamma, & furit æstus ad auras.

Plebs confusa ruit, fugiuntque per oppida cives,

Vitantes ignem; mox corripit acrior ignis;

Ualique terribiles flammæ, exitiumque coruscum,

G

Splend-

Splendentesque ruinae, & latè fulgidus horror.

Nota petunt miseri, sed vana, levamina cives,

Amotas tegulas, sublataque culmina testis,

Avulsamque pavementum, nudataque terra

Viscera conspexi, ut violentum ponderis ictum

Excipiat molli amplexu, gremioque recondat.

L. Sic *Parthus* bellum devitans opprimis hostes

Incautos prudente fugâ, & cedenso triumphat.

Unde tamen jactat distantes machina flammâs

Edoceas, & qui tantos vigor excitat ignes.

B. Ferrata imposito volat ardens sulphure concha,

Longum syrma trahens, scindensque in nubibus arcum,

It furiale rubens. *L.* Pavidum sic territat orbem

Stella minax, volitatque accenso crine Cometes.

S. Sed nec stella magis fatali exultat igne.

B. Illa cadens tremulam vasto quatit impete terram,

Ingentique boatu dirupta evomit ignes,

Et quassa elidit solido fundamine testâ,

Evertitque domos : nunc mortis mille figuras,

Semiustosque artus, & singultantia corda,

Et gemitus morientium audires : cuspide miles

Deposita tremit, & cæcam penetrare cavernam

Secretosque locos quærit ; quin protinus altas

Machina perrumpit latebras, & terra dehiscens

Involvit trepidantem, avidoque absorbet hiatu.

S. Surgentem ad flammam paleæ volvuntur inanes,

Flavescentesque rubent segetes, stipulæque volantes

Ardent, & crepitant victricibus hordea flammis.

B. Sævus ubique furor, regnatque per oppida luctus

Tristitia, virginisque choris gravis incubat horror.

Undique diffugiunt tremulæ per compita nymphæ,

Pulchra cohors, nec jam versato molliâ fuso

Pensa trahunt, agilique manu subtemina ducunt.

Territa quin refigit subitâ formidine virgo,

Inque proci gremio jam primum blanda recumbit.

L. Crudeles flammæ saltem violare puellas

Parcite; non istis meruerunt ignibus uri.

S. Vidi ego per vicos trepidum genus omne virorum,

Hinc natum exanimem deflet Pater, inde maritus

Languentem tenet uxorem; charique colonus

Spem gregis amissam luget, vacuosque labores.

B. Ingenti mox templa ruunt collapsa ruinâ,

Reliquiæque, cruceisque ardent, & sacra suppellex

Ignatæ, fumantque novis altaria flammis

Everfa, & juxtâ pinguis jacet hostia Flamen.

S. Hinc Monachum vidi abdentem timida ora cucullo,

Signantemque manu pectus, tremulique libelli

Exciderant pavitanti, & sancta rogiâ, exans.

L. Mira refert. *B.* Haud vera refert. *L.* Ficta, omnia ficta ;
Nam certum est nil tale meos memorare libellos.

S. Mene putas curare tuos ignare libellos ?
Improbis iste Author nunquam vel nomine tantum
Me notat, aut narrat, quæ gessi, ingentia bella.

B. Parcius ingenuis obtrudas ista memento.
S. Sed vidi majora ; ambabus Belga diotam
Dum tollit palmis (heu lamentabile fatum !)
Excutitur patera, & fusus liquor omnis in ipsum.

L. Heu ! quantus lacrymarum imber jam proluit ora :
Maluit hic altas rapuisse incendia tures,
Regalesque domos, quàm sic violare falernum.

B. Ut servet calicem, proprium caput offeret igni.
S. Quin aliud, dictuque oritur mirabile, monstrum :
Helvetius graditur dum circum compita miles,
Torva tuens, fumosque leves eructat in auras ;
En ! accensa volat fax, & stridente favilla
Excutit ore tubum ; furit atrox flamma per ora,
Cæsariemque plicatam urit, barbarumque micantem.
Hic furibundus alit vesano in corde dolorem,
Solamenque recusat, & ultrò trajicit ense
Pectora, nec poterat barbæ superesse crematæ.
B. O frontis perfidæ hominem ! non te pudet horum ?
Non hæc *Ferdinandus* habet, nec talia fingit

Pagina *Mandevilli*. L. An *Mandevillius* ille est.

Qui varios hominum mores describit, & urbes?

Hunc ego perlegi, miratus sæpe virorum

Ingentesque pedes, summoque in vertice ocellum.

Certè hic nil fingit. S. Nec ego; tamen invidus ille

Rumpitur invidiâ. L. Et rumpatur. Nonne aliud quis

Vidisti? nam audire juvat; fas visa referre.

S. Dum gladium femori, atque aurata monilia collo

Accingit, pyrioque refertas pulvere thecas

Circùm humeros jactat *Gallus*, victorque pererrat;

Scintilla exiguo suscepta foramine thecæ

Sulphureum accendit globulum; furit illicet ignis,

Horrendumque tonat; rapitur sublimis in auras

Fumantes, nigroque levis volat æthere *Gallus*.

Mox cadit in terram discerptus membra; revulsus

Hic humerus jacet, inde caput, sparsumque cerebrum;

Extæ suumque petunt vel adhuc spirantia truncum.

Vidi — B. Quin parce auriculis; Tibi copia fandi

Sat concessa diu. Dum tot spectacula fingit,

Res ipsa est dubia, & minuunt mendacia verum.

L. Quales ille locos, & quæ miracula vidit?

Quin vos ite leves nugæ, chartæque novorum
 Repletæ, & rapiant numerosa volumina flammæ.
 Tu mihi solus eris liber, & tibi talia gesta
 Narranti, totis gaudebo vacare diebus.

S. Ast ego, quàm vellem præsentia cuncta tueri !
 Quàm cupio spectare iterum galeasque nitentes,
 Armaque sanguinea, & fulgentes ære catervas,
 Oppidaque everfa, atque undantem pulvere fumum.

B. Pergite vos Juvenes, & nobilis excitet ardor
 Ingentes animos : ite & per bella ruentes
 Igneus impellat vigor, atque interrita virtus :
 Atque hùc detulerit varios ubi fama labores,
 Magnanimosque ausus, celebrabunt prælia Muxæ,
 Et vestra hoc olim resonabit ipecta † *Theatrum.*

† *Ubi hoc poema publicè præferetatur.*

A. ALSOP, Oxon.

TITHONUS.

VOS, quarum æternis decurrunt sæcula fufis,

Invida Parcarum trias, immanefque ferores,

Noftro quid intortis vexatis ftamina nodis

Præcipitante manu fatalia penfa trahentes?

Ferventes inhibete rotas, & pollice lento

Mollia perpetuæ mihi ftamina volvite vitæ.

Audiit hæc, pigraque manu jam fila trahebat

Parca nimis facilis. *Titbonus* dicere plura

Ter conatus erat, fed vox ter faucibus hæfit.

Exili raucas imitatus voce cicadas

Hæc tandem querulo fundebat vota fufurro.

In pœnam fi vita datur, mors ipfa negatur,

Si tardè ad metas repentis anhelitus æger

Veftram implorat opem, nec dum datur ire fub umbras,

Sed nec nafci iterum, & lallantis ad ubera matris

Penarum potare oblivia longa priorum ;
 Invideo pariter nascentibus atque sepultis.
 Annuitis votis crudeles : rumpite stamen.
 Estne mihi in pœnas semper renovanda senectus,
 Viscera dum languent sobolem paritura dolorum,
 Quorum fecunda ipsa parens dicatur & hæres ?
 Jam miser invideo pueris sua ludicra, rhombes,
 Et buxum, & flagra, & scarabæos compede victos,
 Et bullam, & talos, jactosque per æra discos.
 O dolor, ò locrynæ, madidique infantia nasi,
 O tremor, ò longam manantia labra salivam,
 O languor, rugæ, macies ! miserescite, Parcæ,
 Aspicite imbelli trepidantem poplite, & uncis
 Prensanter manibus dubiæ fulcimina plantæ :
 Compages ut tota fluit ? jam fabrica nutat
 Collapsura, novâ baculi firmanda columnâ.
 O data tot terræ frustra oscula ! supplice gibbo
 Nequicquam Divam Tesselrem pronus adoro.
 Dixit, & in tenuem gracilescit forma cicadam.
 Olli subridens *Aurora* ita farier inquit :
 Numinibus fruiere iratis, & carmine longam

Falle senectutem, & saliens per pascua, roris
Securas gemmas, Lethæaque pocula pota :
Et constans saltem nunc esto mihiq; tibiq;.
Hæc ait, & roseam cervicem nube recondit.
Jupiter interea percellit fulmine Olympum,
Conciliumque vocat Divum : quisnam improbus, inquit,
Munera spernens nostra querelas fundit inanes ?
Nos agimus longum pacatis sedibus ævum,
Nos cæli Proceres cano fulgore verendi
Proluimus niveos æterno nectare crines ;
Et quisquam nostros ausit contemnere honores,
Canitiem temerare, & nostras vellere barbas ?
Vix ea fatus erat, quum protinus advolat *Hebe* :
Salva sit ô vestris, inquit, reverentia barbis,
Si me audire vacat, quisquis contemnere Divos
Audeat, æternâ turpem dammate senectâ.
Juro per has roseasque genas lumenque juventæ
Purpureum, pœna est haud færior ulla senectâ.
Immortale jecur tundens fœcundaque pœnis
Viscera vultur, erit levioris fabula pœnæ.
Fœdus haud illâ monstrum, nec tetrior ulla

Pestis & ira Deum stygiis sese extulit undis.
 Pallor, qualis erat cinerum moriente favilla,
 Talis in ore sedet, pulsi que pudore triumphat,
 Extincto qui quondam incenderat ora rubore.
 Hinc atque in le gemit geminis convallibus umbras
 Pandunt tartareas, noctemque, crebumque, chaosque.
 Stat gemino facies pertusa foramine; ocelli
 His immerguntur penitus penitusque cavernis,
 Ut geminis lucem rimis ad tartara mittant,
 Iunque dies propior fugientes territet Umbras.
 Quis squalens oculorum impune inspexerit antrum
 Hinc atque hinc geminum frontis de culmine pendens,
 Incumbente supercilio, sylvâque minante
 De super, unde fluens, Camarinâ scellior ipsâ,
 Viscidus & piger amnis (Averni spuma) mea us
 Rugarum stringens nemora irrigat horrida barbæ?
 Rupibus hisce sedet piceis, his squalidus antris
 Luctus, & ultrices posuere cubilia curæ:
 Tiphones hic flagra sonant, hic torva Megera
 Stridet, & in nodos contortis sibilat hydrys:
 Hic & Avarities, hæc luridus incola Livor

Excubat in speculâ, quærens quem vulneret idæu
Improviso, oculo latè spargente venenum.
Jumque vale, longùmque vale mihi, lurida Mormo,
Pestis, & altra lues, & dira Empusa, Senectus:
Unum hoc vos oro, superi: vel reddite formam
Huic monstro, vel Mercurius delapsus ab astris
Venturam te, dira Senectus, nunciet Umbris,
Conspectu ne fortè tuo tumbentur & Umbræ;
Incautas si deprendat tam turpis imago.
Sic ait, & magno miscetur murmure cælum.
Tum Pater; *Hebe*, inquit, referes hæc præmia linguæ,
Descendes cælo superis plaudentibus, & te
Excipient læto Parnassia culmina plausu
Pieridum decimam, totumque Heliconâ relicto
Nectare potabis, consuetaque pocula puro
Fonte coronabis sacros fusura liquores:
Lauro illic poteris crines redimire perenni,
Spirabit ciccà tua tempora perpetuum Ver.
Laurigeræ tandem tibi plaudet & ipsa Senectus,
Quantumvis invisâ tibi, quàm carmine priicos
Heroes, *Primumque*, *Iliumque*, & *Laomedontæ*,

Aſtracumque & Tithonum revocabis ab orco :

Et poterit ſacro Muſarum fonte recoctus

Ipfè iterum *Neflor* viridi florere juventâ.

Sic, tua quando novâ donabunt carmina vitâ

Defunſtos *Hereas*, habebere *Diva*, tibiſque

Mille ſtruent aras, iterum cœloque locabunt.

ROB. CREYGHTON. D.D.

Olim Gr. Ling. Profef. Cantab.

ITER.

Iter Occidentale.

Murmura *Londini*, fumum nubemque sonoram
Linquimus, innubemque diem cœlumque serenum
Haurimus, cœlo jam liberiore poti.

Urbs fugitiva latet nebulâ, quam fecerat ipsa.

Descendit *Paulina* *Ædes* Acheronta sub imum

Mersa, suo Domino similis quæ vertice quondam

Ardua supremi feriebat sydera cœli.

Fixa diu *Petri* sublimia Templâ recedunt,

Et sese obscurâ condunt fugientia nube.

Credideris terrâ mersum vaneſcere *Petrum*,

Qui quondam irato caput subſidere ponto.

Abripimur ſervente rotâ, currûſque quadriga

Æmula *Phæbei* occiduas feſtinat ad oras.

Flagra ſonant; auriga tenens undantia lora

Notâ voce hortatur equos: hi colla iubaſque

Attollunt, pronoque effuſi pectore ventos

Diſpeſ-

Dispersantque, secantque, implentque hinnibus auras,
Et campi latè cursu rapido æquora veniunt.

Lustramus dum cuncta, en ! monte emergit ab alto
Vindseriæ sublimis apex, longèque coruscet,
Pandit & undatim fluitantia aplustria, visus
Beilo sollicitare Notum, cæloque minari :
At, dum suspicimus vicino è tramite, surgit
Grandior, & cælum crescenti vertice pulset :
Dumque avilo sequimur surgentem lumine molem,
Aufugiens intrat nubes, oculosque sequentes
Ludit : Sic Divùm majestas, nescia parvo
Limite compingi fugit, & frustratur hiantes.
Prætereunte sacras ubi curru rasimus Arces,
Descendunt, sensimque cadunt, & nube relicta
Dignantur summos apices demittere : tan tem
Eripiunt oculis medii fastigia montes.
O mundi fluxi vanum decus atque caducum !
Quàm citò vanescunt excelsa Palatia Regum ?
Quàm subito Heroum pereunt monumenta ? trophæa
Tot Regum nobis cur eripit invida nubes ?
Felices una & miseros nos fecerat hora.

Pergimus. Occurrit *Thamesini* fluminis unda,
Obliquoque vias hinc lapsu dividit atque hinc :
Sed superimpositus callem pons jungit utrumque.

Urget equos Auriga ; Æthon ascendit anhelus,
Et pontem superat : Currus volat ocyor Euro
Sublimis ; pontem quatit, & tonat ungula equorum.
Haud aliter quondam tremefecerat *Elidis* urbem
Salmonæus, curru sonitus imitatus Olympi.
Mirantur nimbumque novum & nova fulmina Nymphæ :
Diffugiant undæ attonitæ, pontisque per arcus
Flectu præcipiti properat conterritus annis.
Hinc dum fertur ovans glomerato pulvere currens,
Latronum latebrâ & Sylvâ deprendimur atrâ :
Claudit Sylva viam hinc atque hinc horrentibus umbris.
Automedon trepidat, latèque undante flagello
Insonat, & cursu propera, inquit, Xanthe, citato,
Cunctanteinque ex hoc Labyrintho evolve quadrigam.
Sic ait : ingeminat vocem resonabilis Echo,
Verberaque ingeminat : geninataque verberâ Xanthus
Auribus arreptis haurit, geminumque minari
Automidonta putat ; ipsâs volitatque per umbras
Et noctem nemoris, tandemque emergit ab imâ
Noctæ oriens, lucemque elatis naribus efflat,
Luxuriatque jubeis, & aprico pulvere ludit.
Agdinegam petimus : fessos hic admonet hora
Interjungere equos, placidæ & dare membra quieti.
Hic rudium squalet lapidum deformis acervus,

Qui fuerat Delubrum ingens, æquataque cælo
 Moles. Excutimus lapides, & pulvere merfos
 Rimamur titulos nequicquam; quippe ruinz
 Jam periére ipsæ. Patrum monumenta priorum,
 Reliquiasque, cruceſque, cucullosque, incola, putres
 Et monachos calcare vetat; reſilimus ut anguem
 Calcantes: monſtrat pendentia fragmina muri,
 Nos cauti fugimus, nè ſaxa minantia ſeſe
 In nos præcipitent noſtros ultura cachinnos.

Poſtera cœlum aurora croco vicinaque ſpargit
 Culmina; jungit equos reſides auriga; movemur
 Ad *Neoburgensem*, quâ ſe via porrigit, urbem.
 Deſeſſi comites hîc unam fallimus horam
 Civilis belli hîſtoriâ: procedimus unâ,
 Diraque ſanguinei ſequimur veſtigia Martis.
 Armato hîc *Carolus* complebat milite campôs,
 Illic tendebant (voluère ita fata) Rebelles.
 Arcis adhuc fragmenta manent miſeranda, minzque
 Murorum ingentes, belli monumenta nefandi.

Marlburgum petimus: Collem hîc conſcendimus arte
 Mirificâ aggeſtum, viridis quem ſemita cingit
 Tortilis, à radice ad ſumma cacumina ſerpens:
 Haud aliter ſeſe contorquet lubricus anguis,
 Gyro multiplici quàm circùm amplectitur ulmum.

Longas emensi ambages in vertice clivi
 Siftimur, ambagesque reteximus, & Labyrinthi
 Incautos iterum fallit remeabilis Error.

Ut surgens poteras non ascendisse videri,
 Sic quoque descendis nondum descendere visus.
 Hisce dolis instructus & hoc stratagemate, nubes
 Opprimis incautas, incautumque opprimis orcum.

Quà sit eundum Aurora viam jam tertia signat.

Per spatiosa levis rota labitur æquora campi.
 Ad *Thermas* tandem per rupes, monte relicto,
 Præcipites ferimur : gemit axis, poplite *Xanthus*
 Succusso titubat, currusque huc ebrius atque huc
 Nutat & ineumbit, quà rupes trudit & urget.
 Hic ego dimitto socios, *Thermasque* relinquo
 Et mitem *Phlegethonta* salutiferamque *Mephitim*.

Te, *Mendippe* pater, præcinctaque nubibus ora,
 Horrentesque genas, armataque pectora plumbo,
 Visurus propero, *Andree* Templumque vetustum,
 Quod tu defendis gremio, occultasque, foveasque,
 Incumbisque, arcens Eurum Boreamque nivalem.
 Jam hæc bibo Fontesque tuos, undamque perennem.

Castaliâ latices hos pota, *Musa*, relicta,
 Labraque, si sapias, meliori prolue Fonte.

ROB. CREYGHTON, D.D.

H

Tapa-

ΤΕΡΑΤΟΓΡΑΦΙΑ,
SIVE
ΣΠΗΛΑΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Pustula crebra mihi postquam scæ laverat ora,
Quærebam speculi fulgentis in æquore quondam
Nota supercilia & nares frontemque genasque.
Obstupui haud aliter, quàm si mihi Gorgonis ora
Obvia venissent. Clamavi territus umbrâ,
Corripite arma, superventu deprendimur hostis,
O socii, mea jam mihi bellum indicit imago,
Ipse mihi minor, à me me defendite, vultum hunc
Propulsate truce; aut aliquis succurrat amicus,
Qui *Polypbemo* inforini adimat mihi lumen, *Ulysses*;
Aut saltem speculo hoc memet mihi reddite fracto.

Dixi : & ad *Andræa* properabam protinus undas,
Exploraturus si fortè fidelius ora
Redderet ille mihi mentiri nescius annis.
Hic ubi gramineæ consedi in marginæ ripæ;
Naiades, aiebam, speculum præstare roganti :

Semper enim vestras demulcet blandior undas
 Aura, nec ulla amnem conturbant flamina vestrum :

A Borcâ vos defendit *Mendippus* & Euro.

Sola dehiscences vobis suspiria fluctus

Nostra cient : sed opem ferte & componite rugas
 Ore renidentes placido. Tum Nympha precanti

Annuit, & teretem subridens lævigat amnem,
 Ostenditque mihi me fallere nescia Naias.

Me necdum agnovi mihi met peregrinus & hospes :

Non faciem, sed vicino vidisse videbar

Amne percussas rupes, tot confraga saxa

Unius in vultu scabra atque horrente sedebant.

Non sic *Atlantis* duri caput horruit atris

Nubibus assidue cinctum, cum surgeret ingens

Fatali humanam mutans cum rupe figuram.

Si tam fæda tuum temerâset pustula vultum,

Vixisses, *Narciss*, tuâ nec imagine captus

Langueres : utinam saltem hujus fontis in undis

Quæsissem vultum, hic poteras te impunè videre.

Hic ego conspectâ confusus imagine fontem

Miscebam lacrymis, guttarum aspergine crebrâ

Turbabam latices, & vaneſcebat imago.

Hinc me corripui (nam me mea terruit umbra)
 Ad † rupes, *Mendippe*, tuas, antrumque profundum.
 Quippe Ego, cui facies tot hiabat fusca lacunis,
 Ulceribus tot fœda, meas potuisse putabam
 Leniri curas, si quid deformius usquam
 Terrarum natura daret. Mirabar hiantem
 Speluncam, & vasto panlentem Tartara rictu.
 Ad fauces antri declivis semita ducit,
 Sentibus hamatis & spissis horrida dumis.
 Intexta hinc atque hinc sese spina implicat arcto
 Amplexu, necitque moras, ne fortè viator
 Esse nimis *facilem descensum* credat *Averni*.
 Æole, forsan & hunc terebrasti cuspide montem :
 Ardua enim rupes vasto se findit hiatu,
 Atque aperit portam introeunti. Adamantina portâ
 Quum primùm sese stridenti cardine vertit,
 Antra tonant penitus, fœvis mugitibus Echo
 Tartareas imis penetralibus evocat umbras.
 Unâ Erebusque Chaosque ruunt, alasque tremendas
 Excutiens Nox atra cavis circumvolat umbris :
 Cincta caput nebula sic intonat ; Hospes inermis
 Quisquis ad hoc antrum sine lampade, munere Divæ

† Minarios in *Somersetia*.

Palladis, accedens nostra ad penetralia tendis,
Fare age quid venias, jam isthinc & comprime gressus :
 Hic anceps habitat Dolus, hic & Mæror & Angor,
 Hic Terrorque Timorque & inextricabilis Error.
 Dixerat : arripimus tædas (sic querere fas est
 Persephonen :) noctem flammis funalia vincunt :
 Per rimas Nox lapsa fugit comitantibus umbris,
 Perque antri ambages Erebusque Chaosque recedunt.
 Interea admotâ lustramus singula tædâ,
 Duraque rimamur sinuosi viscera saxi,
 Naturæ miracula rudis, lapidumque decoram
 Scabritiem, & nondum cœlati emblemata topi,
 Hic sudore, illic lacrymis manantia saxa :
 (Nam Labor & do'or hic habitant, ferique relinquunt
 Olim conspicienda nepotibus hæc monumenta.)
 Credideris *Nioben* lacrymas hic fundere, necdum
 Exhaustisse oculos : laquearia mixta liquecunt,
 Stillantesque cadunt vivo de pumice guttæ.
 Sed guttæ, memores quâ sint ab origine natæ,
 In lapides abeunt, indurescuntque gelatæ.
 Quis docuit lapilem fluere, & lapile ferere lympham ?
 Credibile est guttam per saxi devia lapsam,
 Detritum abrasisse aliquod de marmore fragmen ;
 Indè ubi guttam gutta premit, novus urget & humor

Humorem jam præcipitem, similemque cadenti ;
 In massam tandem aggestas coalescere arenas
 Humore excussò quo complectente natabant.
 Dum sese in summâ glomerat testudine gutta,
 Aut riget, & silicis pretiosæ stiria pendet
 Ornatura tholum & summi laquearia faxi ;
 Aut allisa solo cumulativè crescit, & ingens
 Surgit congeries Parias imitata columnas.
 Pondere sed non pressa suo quâ guttula pigra
 Serpit in obliquum, furtivo tramite fulget
 Gemmatus paries : sic limax mœnia lambens
 Allinit argentum, quâ spumâ lubricus errat.
 Si framen foliumve obvolvens undique mersum
 Implicet, obductâ jubet indurescere crustâ.
 Incola cunctantem & cupientem discere plura
 Avellit : migremus, ait, ne fortè, viator,
 Tu quoque saxificæ dum aspergine tingeris undæ,
 Stes rupes immota, rigore per omnia membra
 Serpente, & tumulus possis tuus esse videri.

Dixit : & è tenebris horrendi emergimus antri.
 Cbedderiam petimus, fissi & divortia montis.

“ Hinc atque hinc vastæ rupes geminique minantur

“ In cælum scopuli : panduntur viscera mœnitis :

Visceribus ruptis exundat sputrenus atrinis,

Pronus, & argutas impellit murmure arenas.
 Crebras Tellurem hos per vulnera aperta liquores
 Fundere cum gemitu : nam flebilis adsonat Echo
 Plangenti rivo, latè ingeminatque querelas.
 Undique vallatus scopulis ferientibus astra,
 Credebam gemino cœlos incumbere Atlanti.
 Ast impar tantis est visus uterque ferendis
 Ponderibus : prono nutarunt vertice rupes
 Ambæ, atque inclinatus apex utrinque penlit.
 Atlas hic flexo succumbit poplite, at ille
 Est visus curvare gemens sub pondere dorsum,
 Astaque ferre laboranti incumbentia gibbo.
 Nescio quo quendam divulsos turbine montes
 Jungi amicitia, atque æterno scelerè necesse.
 Ut possint, parvum quos dividit intervallum,
 Colloquio propio. e frui, capta alta vicissim.
 Inclinant blandè, ac tantùm non oscula figunt,
 Admotâ gratum excipientes aure susurrum :
 Nam placidum fagus, quæ rupis verticem obumbrat,
 Dat murmur, Zephyroque comas radente susurrat.
 Claudimur hinc atque hinc, & saxis mergimur : unus
 Exitus ad superos tenuis patet : Indue pennas,
 Icare, tutus ad astra potes volitare per umbram
 Tam gelidam, tua cæra hic nullo sole liquecet.

Rupibus aggestæ rupes dum sydera pulsan,
 Assimilant nubes, oculos & imagine fallunt.
 Credideris, rupes quâ diducuntur hiulcæ,
 Scindere se nubes & apricum pandere cælum.
 Dum nos oblongo sulcamus tramite abyssum,
 Prospicimus veluti per hiantia nubila rimam
 Czruleam, unde dies angusto illabitur orco.
 Faucibus anfractûs curvi & convallis hiatu
 Haurimus dubiumque diem lucemque malignam.
 Titan è medio axe videns immane Barathrum,
 Pallet, & occiduas properat tremebundus ad oras,
 Vix stringens raptim fugitivo lumine vallem.
 Quippe timet cautus ne fortè voragine visâ
 Attoniti turbentur equi, & vertigine raptus
 Ipse ruat veluti *Phaethon* excussus olympo.
 Longè infrâ manes Tellus hic ima dehiscit,
 Tantùm non visa in geminum se scindere fragmen,
 Exiguus limes nî partes jungeret ambas,
 Nec fineret malè confundi noctemque diemque.
 Putre solum cautè trepidans pes molliter urget,
 Ne noctem oppositam admittat tenuissima rupti
 Crusta pavimenti, & descendat ad astra viator.
 Emeni vallem, quâ ducit semita surgens
 Molliter ad Boream, ad superas evadimus auras

Inde retorquentes in pronam lumina vallem,
 Quicquid lassatis pedibus peragravimus antè,
 Nondum lassatis oculis metimur, hiantem
 Implicitamque viam gyro, ambagesque reducæ
 Vallis. At interea spectantibus invida nubes
 Eripuit vallum, latebræ latuère, recessit
 Mons, Labyrintheus tanquam sibi conscius & fons
 Delituit dolus, & sese abdidit ; ipsa vorago
 Funditus absorpta est, Orcusque recessit in Orcum.

R O B. CREYGHTON, D.D.

SUB

Subprofessor
Græcæ Linguae,
Cantab.

TRes nuper Juvenes, quos nondum gloria † nigrae
Ornarat veniosa togæ, (nimis invi la non tum
Cura Patrum vetuit) repetunt dum fortè tabernam,
Græculus esurjens ter dicto χείρῃ salutat;
Intrantes sequitur; sedem capiamus amici:
Mirantur; mox vina fluunt; rogat unus & alter
Quis fiet; exponit: doctæ spes maxima Græcæ
Dicor, vos nostras minor latuisse Camænas.
Ile ego, Pygmæas forti conamine turmas
Qui cecini, qui fata gruum, victæque phalanges;
Nec recito cuiquam nisi amicis; incipit ultro.
Ili compressis agitantes plurima labris,
Se fessi extendunt; pergit jam protinus alter,
Ohe jam satis! expectant te pocula, clamat.

Alumni Trin. Col. (nondum graduati) p[ro]p[ri]e eis regentur.

Et taceat, bibitur ; dant vina in carmina vires.

Ille idem atque Εἰῆρα cano ἔ ποτμον Ἀμῶνθ,

Τύρρερον ἡδ'ε Γοῦρα, Παμάννα τε Πηλορὰ Γράν'ης.

Quæ (modò nè recitet) dum se legisse fatentur ;

Pumice quæ nuper poliuntur habebitis, inquit ;

Principis & nigri promit de veste † volumen.

Quòd fugiant, miseris cùm sit via nulla ? queruntur

Conficis ! excrucias ! agitis nil, usque tenebo ;

Et legit invitis. Hic protinus oscitat ; alter

Ingemit ; & somnos captat felicior alter.

Cùm jam carminibus bis tres consumpserat horas ;

Vos lepidi fortasse sales ; & habebitis, inquit.

* Castigator eram vitiorum (conscia qualem

Nuper Granta horret) nec si pateretur, erit quis,

Qui nostras sumat partes felicior ; ultrò

Vera canam : mensam ascendit, repetitque jocator

Insultus, mimusque sui : pulso pavimento

Quæ solvenda rogant ; dant symbola ; protinus ille,

Non ego me illorum, dederim quibus esse Poetis,

Excerptam numero ; quadrans mihi nullus in arcâ,

Nec oculis : fremuère ; tacet ; jecur urere bilis

† Historiam scil. quam ipse scripsit.

* Terra-filius sive Prævaricator.

108 *MUSARUM ANGLICANARUM*

Incipit ; Haud tanti vendes mala carmina, clamant.
Vinitor, heus ! Audi , Quid debeat ille, Poetæ
Non, nisi pauperiem, quid habens : Ter versat inanes
Vana manus loculos ; nec scit quæ pignora promat.
Rident : ille gemit ; Sed vinitor acriter iussat ;
Nulla fugæ via, nulla mora est, cum carmina triste
Singultans profert ; Hæc sit tibi plurima merces.
Vinitor hoc pretium (fortem miseratus iniquam)
Vile capit ; vacuusque foras exivit *Homerus*.

GEORG. STEPNEY, *Comab.*

EPIST-

Epistola ad — AYLOFF de Oratione in laudem juris civilis publicè habendâ.

O Luce, ô flavâ mihi plus dilectæ Corinnâ,
Ayloff, Legum decus, idem & maxime custos !
Me quanquam, infanis frustrâ solatia curis
Venatu assiduo quærentem, & cæde ferarum,
Vel Tibi per tacitas meditantem carmina sylvas,
Oceani juxtâ fines *Hantonia* tellus
Nunc tenet, atque tuis longè complexibus arcet :
Mens tamen intereâ liquidum super æthera vecta,
Suprà urbes, montesque altos, fluviosque sonantes
Advolat, atque ultrò sese ad tua limina sistit ;
Quò *Granta* ingentes *Pallas* sibi condidit arces.
Hic etiam notas audire & reddere voces
Visa sibi, & varias tecum componere curas,
Alloquioque frui ; præsentiaque ora *Magistri*
Mirari, atque iterum *Sociorum* assuescere menùs.

Idque

Idque magis, quoniam illa dies nunc læta propinquat,
 Solennes quæ ritè dapes & festa reducens,
 Defunctis animis sanctos persolvat honores:
 Quæque etiam, ex sociis delecto ad munera tanta
 Haud nequicquam aliquo, cui vis & copia fandi,
 Laudibus extollet meritis *civilia jura*.
 Quo laudum officio, quo sacro munere fungi
 Me voluit magnus (si scribis vera) *Magister*.
 Sed me durus Amor longinquis detinet oris,
 Atque aliz innumeræ, quas volvo in pectore, curæ.
 Sin aderam, tamen has nè possem accedere partes,
 Obstarent gelido stagnantes sanguine venæ.
 Namque ego quo doctas affatu Præfidis aures
 Ambire inciperem? quæ prima exordia sumam?
 Ut poteram socium vultus, præsentiaque ora
 Aspicere, aut oculos turbatos tollere contrà?
 Num leges valeam, & veterum monumenta Quiritum,
 Num monitus, num doctorum responsa referre,
 Num Regum placita, aut magni consulta senatûs,
 Barbarus, ignarus rerum, vocisquæ Latinæ?
 Denique num magnos memorare ex ordine manes,
 Qui nos esse sui memores fecere merendo?
 Muneribusve suis decorare, & dicere facta
 Egregia, & ritu solenni dicere sacra?

Me tantum nè posse nefas; me, nè sit, Amice,
Tanta piis, Authore, animis injuria facta.

Tu tamen interea, quem fata ad munera tanta
Ipſa vocant, tales pergas accedere laudes.

Nam lingua est facunda Tibi, nec aptior ulli
Vis unquam fandi; potis es matura loquendo
Vertere consilia, & rapere in contraria tecum
Eloquio mentes possesſaque pectora ducens.

Scilicet ex illo Hæc Tibi jam speranda fuerunt
Tempore, quo, primùm capti dulcedine vultûs,
Jam Tibi nascenti dederant sua munera quondam

Et Musæ, & Charites, dicendique Author Apollo.

Ergo age, namque potes, primæque ab origine mundi

Incipiens, ritus veterum, moresque virorum

(Omnibus intentis) docto sermone recensere,

Et lucis festæ susceptum perfice munus.

Principiò expelles quæ primùm fœdera juris,

Quos morum natura parens induxerit usus

Communes generique hominum, generique ferarum:

Atque ut mortales in solis montibus olim

Per Sylvas, saltusque, & lustra horrentia dumis,

Palantes irent, victum cpi unque petentes;

Nec quid præterea curarent more ferarum.

Aspicies, qui primi u. bes, atque oppida muris

Extruerent ; cantu quo primùm sponte coirent
 Astricti lapides, vastæque in mœnia rupes.
 Quinetiam capti ejusdem dulcedine cantûs,
 Antè rudes homines, sparsique in montibus altis,
 Inciperent fluxisse simul, muroisque paratos
 Arripere, atque feras paulatim ponere mentes :
 Discere justitiam, quid fas sit scire, nefasque
 Moliri, & longo tandem manifestescere cultu.
 Hinc aliquot leges ortæ, connubia primùm
 Sancita, inde Patres, natiqque, & chara fororum
 Nomina, tum dulcis consanguinitatis origo ;
 Tum varias paulatim artes extendere cœptum est ;
 Tum merces mutare ; tamen non tempore in illo
 Nomen Avaritiæ notum ulli, sed sine nummis
 Aurea securæ peragebant otia gentes.
 Verum ubi post homines telluris viscera matris
 Incesti audebant violare, & ferre sub auras
 Non temerè clausos (proh Dii insania ?) nummos :
 Haud mora ; continuò mortalia pectora dirus
 Ambitus, & latè dominandi sæva cupido
 Corripuit. Tunc & primùm mugire tubarum
 Continuò auditus clangor ; fera bella sequuntur,
 Et varix scelerum facies, rerumque rapinæ,
 Emissæque lacu stygio pestesque, famesque.

Tempore non alio, ferro & compagibus arctis

Erigitur primus irato Numine carcer,

Et manibus manicæ factæ, colloque catenæ.

Nec miseræ patriis gentes jam legibus uti,

Ulteriùsve suo patiuntur vivere jure ;

Sed cædi, captasque capi, patriâque relictâ

Jussa aliena pati, & dominis parere superbis.

Tum dominas rerum memorabis in ordine gentes,

Utque *Syros Medi, Medos* victoricibus armis

Opprimerent *Persæ*, victores *Græciæ Persas*.

Inde quibus gradibus *Romana* potentia crevit,

Quo Latiusque modo subiectus legibus orbis.

Quo lupa Mavortis prolem nutriverit antro :

Quo primùmque *Numa* sese pulcherrima luco

Egeria obtulerit, *juris civilis origo*.

His addes bis sex tabulas, atque Attica jura

Romano transcripta foro, legesque receptas,

Et pulsos regno Reges, fascesque secutos.

Hæc raptim, & vix summa sequens vestigia rerum

Percurras ; sed tùm quoniam res postulat ipsa,

Fusiùs exponas dictis, quæ deinde sequuntur ;

Ordine cuncta notans, & quo sub Consule quæque

Sancitæ fuerant, & quo sub *Cæsare*, *leges* ;

Donec ad ingentem crevere volumina molem.

Tum quis vir fuerat, & queis Authoribus, olim
 Qui leges primus (foliis ceu fata *Sibylle*)
 Aut sparsas antè, aut commistas ordine nullo,
 Composuit, lucemque dedit, numerumque reduxit,
 Atque suos operi titulos superaddidit omni,
 Dum pulchrè cocunt jura omnia *corpus* in unum.
 Jamque locis immota manent, neque ab ordine cedunt
 Usque dies nostros, quin & post sæcula centum
 Ipsa legent eadem nunquam peritura nepotes.
 Solus & illorum, qui famam æquabit & annos,
Justinianus erit, rerum monumenta, virumque
 Cætera cùm tenebris confundet longa vetustas.

His demùm ritè expositis; super omnia laudes
Harvæi, *Kingique* canes; aliasque merendo
 Illustres animas, olim super astra receptas.
 Scilicet illorum concessum est munere nobis,
 Ut procul à strepitu vulgi, curisque latere
 Possimus, studiis florentes nobilis otii:
 Secessusque tenere pios, *Sophiæque* per hortos
 Æternos errare, *Cami* vaga flumina propter.
 Talia dum referes, *Socios*, ipsumque *Magistrum*
 Attonitos inter se animis inhiare videbïs,
 Obtutuque oculos fixos atque ora tenere.

Hæc ego si poteram præsens te audire loquentem,
Auderem & rapidis paulisper tradere ventis,
Quæ nunc insonantem servant noctesque diesque :
Tum fortè exilium, casusque infontis Amici
Exciderent animo, passusque indigna Menalcas,
Italidumque decus nympharum casta Lycoris.

Ah virgo infelix ! quæ Te nunc littora tutam,
Quæ Te regna tenent nostris sat diffita terris ?
Tunc nives potes hybernas, aut dura virorum
Castra pati, & tantis vitam objectare periclis ?
Et fors in chari nunc pectora dura Mariti,
Ferratosque sinus, caput inclinata recumbis :
Illum turbat Amor, simul illum poscit in hostes
Adversos vox dira tubæ, dictisque morantem
Increpitant focii ; paulùm cervice reflexâ
Stat tamen, atque animum magno labefactus amore
Oscula, quod licuit, lacrymans per cassida libat.
An potius magno maris obice pontus amantes
Dividit, & Francis invita relinqueris oris ?
Dumque armis belloque pio sua jura reposcit,
Testaturque idem superùm, Tua cura, Menalcas ;
Aut ipsa externas supplex veneraris ad aras,
Sollicitasque Deos non cassâ in vota vocatos ;
Aut viduas noctes, & longi tædia belli,

Absentisque moras dulci solaris Iuli
 Aspectu, & Patrem vel nunc cognoscis in illo.
 Et cùm sæpe petens puer improbus oscula matris,
 Fortius astrictis collum Tibi subligat ulnis;
 Tum gaudens parvæ miraris robora dextræ,
 Ultrosque Patrem tandem crevisse lacertos.
 Sive has, sive alias veras sub sub pectore curas,
 Semper honore meo, semper celebrabere veris,
 Nympharum decus Italiam divina Lycoris.

M. B. *Cantab.*

EPIST.

Horti Arlingtoniani

A D

Clarissimum Dominum Henricum Co-
mitem Arlingtoniæ, &c.

Magnificos propter saltus, & avita *Jacobi*
Mania, quæ faciunt commercia duplicis aulæ,
Ac Ducis ac Divi nomen commune tuetur,
Surgunt costilibus succincta palatia muris :
Quæ posita ad Zephyrum, radiis sol igneus aurêis
Illustrat moriente die, nascente salutat.
Exiniam inter eâ molem mirantur equites
Vulgusque proceresque : caducos plorat honores
Aulicus, & rerum fastigia lubrica damnat ;
Fœlicemque vocat Dominum, cui tempora vitæ
Labuntur variis aulæ inconcussa procellis.
Et quamvis procul haud absint, tum plebis iniquæ
Inproba garrulitas, tum clamor & ambitus aulæ,
Circumsusa quies, & pax incognita Magnis,

I 2

H e

Hic placidè regnant ; & verum simplice cultu,
 Propositive tenax virtus, & pectus honestum.
 Namque ubi prima diem surgens aurora reducit,
 Et matutinæ sudant sub roribus herbæ,
 Nulla volans fumante viam rota turbine versat,
 Crebra putres sonitunec verberat ungula glebas :
 Hinc procul imbelles persultant pabula damæ,
 Atque piâ placidos curant dulcedine fortus ;
 Inde loquax, ripas & aquosa cubilia linquens,
 Fertur Anas, madidis irrorans æthera pennis.

Vos, O Pierides molli testudine Musæ
 Dicite pulchricomis depictum floribus hortum ;
 Nullus abest cui dulcis honos, quem mille pererrant
 Formosæ Veneres, pharetrâque Cupido tuetur.
 Non illum *Alcinoi* floreta, aut *Thessala* Tempe
 Exuperant, quamquam hæc, qui fingunt omnia, vates
 Mendaci sublimè ferant ad fidera cantu.

Areaque in medio est multum spectabilis horto,
 Ordinibus raris palorum obducta, tuentum
 Latificans oculos, ac dona latentia prodens.
 Nempe hæc per spatia flores transmittit iniqua
 Distinctos variis maculis, & suavè rubentes.
 Non illic violæ, neque candida lilia defunt.
 Parva loquor : quicquid nostro Deus invidet orbi

Hic viget, & quicquid tepidi vicina solis
 Latior Hesperii educit germen in arvis.
 Qualia sæpè inter moriens floreta Cupido
 Conjugis æterno jacuit devinctus amore ;
 Te solam cupiens, in Te pulcherrima Psyche
 Astitit, & heu propriis fixit præcordia telis !

Nec sine nomine erunt myrteta, nec aurea poma ;
 Quæ quoniam calido nascuntur plurima Cælo,
 Et brumas indocta pati nimbosque ruentes,
 Nec fas hic teneros ramorum effundere sætus :
 Protinus hybernis clauduntur ab æthere testis,
 Spirantesque premunt animas, ne poma caduca
 Vel glacies lædat, teneras vel frigora myrtos :
 Tum verò æstate in mediâ stabula alta relinquunt ;
 Scilicet, & tutas de cortice trudere gemmas,
 Inque novos soles audent se credere, molles
 Ut captent Zephyros impunè, ac lumen amicum.

Nec Te præteream, tenebris quæ dives opacis
 Sylva vires, vento motis peramabilis umbris.
 Hic magnus labor ille & inextricabilis error,
 Per quem mille viis errantem Thesea duxit.
 Ah ! nimis infelix per fila sequentia virgo.
 Securi hinc tenero ludunt in gramine amantes,
 Nec reperire viam curant, ubi lumina vesper

Deficiente die accendit ; sed longiùs ipsam
 Hic secum placidè cupiunt consumere noctem :
 Dum super arboreos modulans lusciniâ ramos
 Dulce melos iterat, tenerosque invitat Amores.

Quinetiam extremo surgit conterminus horto
 Mons fœlix, albis quem circum Gessamis ornat
 Floribus, ac lætas dat prætereuntibus umbras.
 Hunc super ascendit, turbâ comitante virum, Rex
 Augustus, Procereſque caput supereminet omnes,
 Atque pedem properans graditur, vestigia volvens
 Grandia, nec seræ meminit decedere nocti.
 Omnibus ante oculos divini ruris imago,
 Et sincera quies operum, rerumque nitescit
 Incorruptus honos, & nescia fallere vita.

Nec non hic solus placidi super ardua montis,
 Clare Comes, tecum meditaris mente serenâ
 Munera Dædaleæ naturæ ; animusque recedit
 In loca sacra, fugitque procul contagia mundi.
 Despicere unde queas miseros, passimque videre
 Mortales, vitæ subeuntes mille pericla ;
 Continuò inter se niti præstante labore,
 Divitiis inhiare, & habenas sumere rerum,
 Deturbare throno Rêgem, magnasque aliorum
 Fortunas ambire, ac nigris se vere cu is.

Dum Tu, magnè Comes, minimâ sine parte doloris,
Prospicis ex alto viridantes gramine saltus :
Undique confluxam hinc turbam, lautisque crepantes
Sub pedibus cochleas, teneras queis fibula dives
Connecit soleas gemmis imitantibus ignes :
Inde lacus lustras, puroque canalìa rivo
Lucida, magnificam neque lumen nectat ad aulam.

Inter purpureos, Regi gratissime, Patres,
O dium fidumque caput, venerabile gentis
Præsidium ! O magnos jamdudum exute labores !
Sæpius hic tecum placido spatieris in horto,
Traducens faciles sed non inglorius annos,
Et vitam studio florentem nobilis otii !
Dum timor omnis abest curæque incendia lætus,
Nec Tibi vel telis audet fortuna nocere,
Vel struere insidias Canis; Tibi libera transis
Tempora, & accedis tantum non hospes ad aulam.
O felix animi, quem non ratione relicta
Spes elata trahit, laudumque arrecta cupido ;
Nec miserè insomnes cogunt disperdere noctes ;
At secunda quies, animæ diviua voluptas,
Mitique emeritam solantur fata senectam !
Unica Regali connubio filia stirpi,
Anglia quas habuit pulchris præcata puellis.

Quæ poscis meliora Deos ? quæ pondere vâsto

Corruit uستا domus, flammæ secura minacis

Ecce stat, è tantis major meliorque ruinis !

Scilicet hanc rerum alma Parens, ut vidit ab altâ

Nube Venus ; circum divini colla mariti

Fusa super, roseoque arridens suaviter ore,

Sic Divum alloquitur : Nostros delectat ocellos

Pulchra domus, sævis olim consumpta favillis :

En hujus (si fata sinant) celebrabitur Hæres,

Herois divina, & me dignissima cura !

Pallas & hoc poscit ; proprio sævet illa ministro,

Qui Divam colit, ac similes assurgit ad artes.

Vincitur illecebris Deus ; & jubet omine leto

Scare diu, longosque domum superesse per annos.

CAR. DRYDEN.

BRI-

BRITANNIA.

I.

Dum *Mosa* torpet sanguine *Gallico*,
Humique fumant oppida diruta ;

Dum decolori *Rhenus* undâ

Scuta virum galeasque volvit :

II.

Quid nos loquacem tendere barbitum?

Et bella mens pingere ludicra ?

Quid inter armorum tumultus

Pacificam renovare pompam ?

III.

En! tuta vastis classibus *Albion*

Circumfluenti cingitur æquore ;

Regnatque victrix inter undas,

Et liquido dominatur orbi :

IV. Spar-

IV.

Spargens frequentem lata per æquora

Classis ruinam, præsilium suis

Affert *Britannis*, navigatque

Attonito metuenda Ponto.

V.

Testor perempti sanguine navitæ

Undas rubentes, & laceras trabes:

* Testor *Britannum* Gallicanis

Oceanum spoliis onustum.

VI.

En! picta velis æquora conspicio:

En! sævientes in fera prælia

Ruunt carinx, mutuâque

Exitium meditantur irâ:

VII.

En! mugienti fulmina machinâ

Exire, certi nuntia funeris;

Ignesque & undæ dissonantes

Perniciem dubiam minari.

* Intel. prælium navale 16, 2.

VIII.

Jam dissipatos impiger ordines
 Carterus urget, non timidus mori ;
 Fugatque classem multa luso
 Pollicitam meliora Regi.

IX.

Frustrà. Imminentem non prohibet necem
 Aptata laurus jam capiti Ducis ;
 Quin victor effundit cruorem,
 Et mediis moritur triumphis.

X.

Gens Angla, semper pube potens sua,
 Heroas almis jactat adoreis
 Ubique claros, & paratos
 Oppositas cohibere gentes :

XI.

Nec si reposcat Parca malignior
 Unum, potentes deficient viri,
 Virtute qui instaurent hiantem
 Et reparent simili ruinam.

XII. Suis

XII.

Suis remoti finibus *Albion*;
 Frénare Martis noverit impetum ;
 Potensque duplas, sive pacis,
 Sive gravis per acuta belli,

XIII.

Miscere laudes ; arma vel obviis
 Opponit armis, vel celer ingenâ
 Intentat artes, bellicasque
 Alma regit sine Marte gentes :

XIV.

Sed nec camænis deficit iuvenes
 Aptæ excolendis, nec gravis obruit
 Bellator artes : utriusque
 Fervet opus proprium Minervæ :

XV.

Superba clavis Angliæ vatibus,
 Insigniores quævis neque *Græciæ*,
 Nec *Roma* jactat, neve cedit
 Ingenuis *Rhœtynæ Athenis* ;

XVI. Quam

XVI.

Quam mite Cœlum, quam Genius loci

Fecere Musis aptam habitantibus:

O sola cunctas præter urbes

Chara Tuo Rhedycina Phœbo!

XVII.

Phœbus novenis grande fororibus

Decus, tuetur præsidio suam

Turbam poetarum, quibusque

Præfidet, ipse colit Camænas.

XVIII.

Gens Angla tali prole superbiat,

Et Diva lætis plausibus infremat;

Secura despectetque belli

Et pelagi pariter ruinas:

XIX.

Hæc ingruentes undique conspicit

Martis procellas, bellaque non sua

Audit, tumultusque; & Camænis

Innocuis vacat inter arma.

XX.

Sic orbe quondam fluctibus obrutó,

Pindi repostus *Deucalion* jugo

Spectabat undas, fluctuantis

Deucalion reparator orbis.

XXI.

O Qui Britannos fluctibus eripis,

Et fata firmas pendula ; qui tuo

Tutos reponis nos pericló,

Atque paras requiem labore :

XXII.

I nunc phalanges prorue Gallicas,

Et tinge fuso lilia sanguine ;

Ornetque devinctus catenis

Egregium *Lodoix* triumphum.

SAM. LEONARD.

Oxon.

EPITAPHIUM

Heneagii, Nottinghamiæ Comitidis,

Baronis Daventriæ, Dom. Finch, &c.
Summi Angliæ Cancellarii,

Qui 18 Decemb. Obiit 1682.

Ortus erat Illis Parentibus,
Quos vel sequi Nobile est;

Antecellere, Heroicum.

Illustravit

Tam clara Nomina;

Imò Obscuravit:

Quis enim *Stellis* locus

Tanto affulgente *Sole*?

Decurrit

Sexaginta Stadia, & ampliùs,

Núllum passus deliquium,

K

Splen-

Splendidior cùm *Cecideret* ;

Menti, in dies, Viribus additis,

Quæ detrahebantur Corpori :

Auctâ,

Supra Honores ac Titulos,

Innatæ Probitatis Gloriâ ;

Melior semper quò Major ;

Non minùs Victòr *Sui*, quàm Aliorum,

Incremento Pietatis perpetuo ;

Hoc tantùm à se diversus ,

Quòd in Sanctiorem Mutaretur.

Ausus etiam,

Perversissimis Temporibus,

Bonus esse ;

Imò & videri.

Haud veritus,

Ante ipsa Tribunalia,

Regium celebrare *Nomen*,

Cùm vix impunè proferretur ;

Eamq; palàm vindicare *Ecclesiam*,

Quam nec tutò licebat Clanculùm confiteri.

Adco Inclytus rebus gestis & dictis,

Ut vix alia aliam superet,
Quâlibet perfectâ :
Etiam in minimis Magnus.
Nullius Impatiens laboris,
Qui *Patriæ* quietem afferret ;
Sibi, quàm cæteris, minùs Consulens.
Benignus in Omnes,
Præter semet-ipsū.
In Egenos
Profusus magis, quàm Liberalis.
Æquiozem *Judicem* Anglia non habuit ;
Disertiozem *Oratorem*,
Nec Græcia, nec Italia.
Opere tamen potentior fuit, quàm *Sermone*,
Vitâ Clarior, quàm *Lingua*.
Inter Omnes *Togæ* Herôas
Facilè Princeps,
Omni dignitatis Nomine.
Qui vel ipsam Fortunam docuit
In lubrico Stare

Majestate virtutis,

Immotus tot Cadentibus.

Sigillorum Custodem, aut *Cancellarium*,

Vixisse,

Multis Obtigit ;

Obiisse,

Paucis ;

Ita Vixisse, & Obiisse,

Nemini :

Integrâ ubique Famâ,

Ni fortè apud Eos,

A quibus non laudari, laus est Maxima.

Vivum

Laudavère Boni omnes, *Acclamando*.

Mortuum,

Defendo, adhuc laudant.

Eheu !

Non tam suo, quàm publico, *Defendum* Malo !

Ad Invidiam, non ad Lacrymas, Moritur

Quisquis ita Vixit.

Si qua Salus in incerto, *Parvia* est;

Ipse in Portu Navigat,

De sua securus.

Avertat *Deus* mala Omina,

Contentus hac *Clade*.

Satis perdiderunt, quibus *Vir* tantus perit ;

Regni & *Ecclesæ*

Non modò Decus, sed & Fulcrum & Columna.

Nabis perit, non *Sibi*.

Nec totus etiam perit Nobis,

Qui se reliquit

Virtutum exemplar Omnium,

Tam *Privata*, quàm *Publica* Administrantibus.

Vivit, Vivit,

Superstite in omne ævum pretiosissimâ *Mentis*.

Vivit

In Optimis Numerosisque *Filiis*,

Sui, non minus quàm rerum suarum, *Hæredibus*,

Dignisque Hoc *Patre*.

Vivit,

Cujus vel *Nomen* apud Posteror Vitia confundet.

Vivit Mortuus,

Qui nisi *Moreretur*, ferè non *Viveret* ;

Vixerat enim totus aliis ;

Jam totus & *Sibi*, & *Deo*,

Æternùm *Victurus*.

Vale *Lector*, & sic quoque *Vive* ;

Imò ita *Morere*,

Ut sic *Vivas*.

Prælium Navale

Anno 1692.

AD REGEM.

O Qui indignatus sævum, *Gulielme*, Tyrannum
Fregisti *Lodoici* iras, animumque superbum
Imperium mundi meditantem ! O Inclyte belli
Artibus horrendis assuete, assuete Triumphis !
Pone animos tandem, & munus non asper egenum
Accipe, quod ducunt placidæ, pia turba, *Camænæ*.
Incipias jam pace frui, Bellique calorem
Surgentem cohibe, atque animo totum excute Martem.

Te Duce jamdudum impositas *Europa* catenas
Detrectare ausa est : O quæ prima omina belli
Ipse olim dederas ! O qualem *Boynia* vidit
(*Boynia* ab Angliacis toties celebrata *Camænis*)
Armis exultantem, atque inter prima frementem !
Dum laceros artus, atque ære rigentia membra,
Fumantemque cruore lacum, s; timamque rubentem
Mirantur pisces ; & mixtus fluctuat humor.

O quam pœnè suum viduus ploraverat Orbis
 Vindicem, & optatos ageres *Lodoice* triumphos !
 Dum fatale volans globus arma sonantia tangit
Nassovi, infensoque labantem verberat ictu :
 Circumfusa cohors tremuit, comitesque timorem
 Jam primùm didicere pati.

Sic olim horrebant superi, cùm *Pelion* ingens
 Torserat ad cœlos *Briarëus*, folioque Tonantem
 Præcipitem rueret : validis concussibus axis
 Ingemit horrendum, & niscuntur in æthere toto
 Fulminaque, scopulique, avolsaque fragmina mundi.

Quin humeros violatum, & concussum impete glandis
 Fulmineæ, Virtus (heu magnæ prodiga vitæ !)
 Cautior impellat ; vicini sibila plumbi
 Fatorumque memento minas, compesce furores
 Immodicos, animoque assurgant parcius Iræ.
 Cætera jam permitte tuis, *Gulielme, Britannis* ;
 Exemplo rediviva Tuo *Britannica* pubes,
 Torpescens requie, & dudum desueta trophæis,
 Victrices captat laurus, Martemque fatigat
 Insolitum, atque iterum incendit præcordia virtus.
 Jam vetus *Anglorum* robur, mentemque priorem,
 Æquora testantur *Gallorum* infecta cruore,
 Quassatæque rates & adhuc fluitantia membra.

En ! cerno ut Belli horrendus sese explicat ordo ;
 Longa ratum series utrinque excurrit in æquor
 Fœta viris, subterlabenti plurima Quercus
 Incumbit latè pelago, Ingentesque carinæ,
 Sylvarum spolia ; exploso tormenta metallo
 Continuo furere, & gravidæ concurrere turres,
 Ventorum labor ; & tota æquora fervere bello.

Una super reliquis Gallorum puppibus ingens
 Eminent, ipsa nemus : subjectos pondere fluctus
 Opprimat ignoto, velisque tumentibus omnem
 Includit Boream, & centesio fulminat ore.
 Hanc petit uncta pice, & fecunda Bitumine puppis,
 Cui flagrans Onus & flammaram dira supellex
 Ventre latent, & tota nigris furit Ætna cavernis.
 Frustrâ instant Galli, & longè detrudere certant
 Haerentem lateri pestem ; circum ignea sævit
 Tempestas, spargitque Incendia, & evomit atrox
 Undantes fumos, & olentem sulphura nubem :
 Mox totam involvit classem, terretque ululantem
 Turbam, & fumantes miserè depascitur artus.

Sic flammæ inodunt & inextricabilis ardor
 Multa recusantem, & convicia dira vomentem,
 Excelsam ; frustra imposito sub monte resurgit

*Oblectans, tollitque humeros semistatque membra
Erigit indignatus, & ingens Vincula quassat.*

*Jam maria effractis latè confusa ruinis,
Truncatosque artus, & vasto turbine plumbi
Nutantem videas classem; freta lucida flammis
Ardescunt, stridentque immeris ignibus undæ:
Sed Galli glomerare fugam, sed spumea latè
Æquora subverti, & crebris alb. scere sulcis.*

*Jam, pelagus quæcunque udis amplexibus orbem
Circuit, & fa'fos producunt æquora tractus,
Neptunus Tibi pandit iter; Tibi serviet omnis
Æolus, & Domino Tibi subjicit Amphitrite
Inlabile Imperium maris, atque natantia regna.
Mox quoque tota Tuis accedet victa Triumphis
Gallia, quæ, multo passim sæcunda Lyxo,
Nobilior gravidæ Vindemia turget in uvas,
Purpureæque coquit solis Vicinia messes.
Ut nuper tremere, & meliis pallefcere castis,
Gallorum viâ est acies, cùm invaserat *Anglus*
Munitos Aditus! nunc mœnia vasta, Minæque
Armorum obijciens, petit interfusa fluenta,
Fossarumque moras, & inexuperabile vallum.
Ad bellum *Lodoix* minùs ardet, Numinæ Pacem
Exorat timidus; jam vota capacia mundi*

Demisere sitim, dum fractas Littora claudunt
Naves, dimissisque trahuntur Carbasa ventis.

Interea, dum sævit hyems, *Gallique* ruinas
Protrahit instantes cœli intractabile frigus,
Ingentem ardorem belli, mentisque calorem,
Castiga solitum, indulgeto tenacibus ulnis
Mariæ, & totum Tibi spiret pectus Amorem.

HUGO PARKER. *Oxon.*

URI-

U R I N A T O R.

ERgo omnes tentare plagas, atque ultima rerum
 Concessit nobis natura, artique potenti
 Vincta dedit longæva manus. Vix dum illa sagacem
 Progeniem admirans, humeris aptaverat alas,
 Per nubes molita viam; cum Delala proles
 Artibus usque novis & Pallade foeta recenti,
 Diversum affectavit iter: Cœloque relicto
 Oceani referare domos, & inhospita regna
 Arsit adire animis, ævumque agitare sub undis.

At primos sectari ortus, totamque per artem
 Ire lubet. Libycæ gentes vidisse feruntur
 Infantem in cunis; mox aucta Eoa petivit
 Indorum freta, quæ Ganges flaventia solvit
 Ostia, & Oceano gemmantem injectat arenam.
 Hinc tandem digressa (ut lento incedere passu
 Res magnæ assuescunt) nostras serò attigit oras.

Interea

Interea Oceanus, tot jam labentibus annis,
Hispanas celarat opes, & avarior orco
Neptunus regni spes uno immerferat hauſtu.
Phipſus adest: pelagi quos longo incoxerat uſu
Præda frequens, juvenes ſpoliorum incendit amore.
Protinus ut molli nudatos corpora Tethys
Accepit gremio, & totos jam condidit alto.
Officio certant, (gelidis ardeſcit in undis
Tantus amor noſtri) & damment, modò verba ſequantur,
Ingratam delphines opem: pars cætera gentis
Squamofæ fugit, atque inopino exterrita viſa
Radit iter liquidum, & celeres tranſverberat undas.
Ite animæ viiles; plebs ite ingloria ponti;
Majori fraudem innectunt hæc retia piſci.
Poſtquam altum emenſi pelagus, dextro Hercule, prædam
Contigerant lxti; per aquas adverſa refulſit
Aura aſſurgentis mæſſæ: nec gratior unquam
Naſcenti Phœbus perſtrinxit lumine pontum.
At ſummiſ tan ſem ut charum caput extulit undis,
Quiſque ſuum ſublime rotans alterna coruſcat
Brachia, conſurgensque ardenti fulgurat auro.
Nec mora: deponunt onera, atque hinc inde remiſſi,
Tranant humida regna: ac omnem fervere pontum
Aſpiceres, rutilo diteſcunt marmora tractu.

Quò neque solares languenti cuspidis ietu
 Pertingunt radii, circum & nigrantibus undis
 Auri fulva dies animos accendit avaros.
 At si quem exhaustæ, superas dum surgit ad auras,
 Deficiunt vires ; illi ingens præda relapsa,
 Et tenues labor effusus vanescit in undas.

Non secus *Euridice*, quondam dulcissima conjux,
 Per nigram Styga, Cocytique inamæna fluenta
 Transvecta, & primæ tantum non reddita luci,
 Amplexum nequicquam auras, & multa querentem
Orphea deseruit ; noctemque amissa revisit.

Nunc age, nunc, Dea, perge libens : famamque recentem
 Exequere, & quæ sit fortuna novissima rebus.
 Scilicet à tergo dudum ista exempla reliquit
 Ulteriùs progressa ætas ; ignobilis auri
 Sordet honos. Rerum juvat usque invisere fines
 Extremos, imisque errare licentiùs undis.
 Machina subsidio est, hyalo conflata ; deorsum
 In latum crescit, demissumque ampliat orbem,
 Campanæ in morem ; Vel qualem cassida in hortis
 Spirantes violæ, seu purpureus Narcissus
 Induit, & vitro jam se miratur in illo.
 Intus summa tenet cælum, & puri ætheris haustus

Inclusi : Sed nulli audent assurgere fluctus ;
Nec Jovis aspirat regno Neptunus avito.
Sive oblata fores aperire, & castra relinqui
Præda jubet ; seu mox redeat novus incola ponti,
Ut vitreâ res ingentes deliberet aulâ ;
Aere testus agit, ficusque perambulat udum.

Salve grande decus, rerumque, *Haulæ*, repertor ;
Salve ingens nomen. Crescant tibi flatibus utres
Æolii ; semperque adsit spirabile numen.
Fulmineoque Deo regni commercia pande
Æquorei, & Divos societ concordia fratres.
Tu potes omne : ruis latebris Tu Protea cæcis :
Tu cœloque marique vias cœlique marisque
Sorte parifatorum aperis, tam illæsus in alto,
Quàm Tua Lethæis fama immerfabilis undis.
O Cœli pelagique potens ! Quos impiger orbes
Desegis ? O qualem jactat Rhedycina *Columbum* !

Jamque salum ingressi, barathrum nigrumque profundumque
Extemplo tenuère. Aures & tempora circum
Unda fremit tentans aditus, si viribus ullis
Excutiat latebris animam, atque effundat in æquor.
Nequicquam. Galeâ ac fidâ testudine testi
Incedunt. Dextrâ lævâque per uda viarum
Nascuntur gemmæ ; &, pelagi pretiosa supellex,

Coralia ; at nondum tunicas induta rigentes,

Nondum Sylva virens inimicâ induruit aurâ.

Dii quibus imperium Oceani, nymphæque sorores ;

Sit mihi fas arcana sequi, sit gurgitis alti

Thesauros aperire, atque ima cubilia Neræi.

Subter in immensum præceps, ubi nulla quietum

Cynthia sollicitat pelagus ; nec flamine turbant

Æolixve hyemes, tempestatesve sonoræ ;

Nereidum domus ampla patet : Laquearia summa

Chrystallus, varixque alternant murice conchæ,

Quas inter natus honos, & plurima gemma

Sparsa nitet ; Cælumque suum sua sidera norunt.

Neptunus pater hic folio sublimis in alto

Fluviorum manibus premit, & moderatur habens.

Antè fores Stabulant hinc inde immania cete :

Avulsam *Orygiam* credas, & *Cycladas* alto

Submersas ; lorica ingens, & squameus imbrex

Dorsa tegit. Fallax vicino in limine Ptoteûs

Confidens (nostris heu non incognita terris

* Bellua !) & informes posuere cubilia phocæ.

Nec procul hinc densis horrens hastilibus histrix

Arma movet : Sylvamque sonantem interluit æquor.

Hæc ubi delapsos fundo Neptunus in imo
 Sensit, grandævum foribus caput exerit altis ;
 Vindictæque ignescit Amor. Deïn talia fatur.

Quæ vos tanta cupido ? aut quæ fastidia cœli
 Ad nostras egêre domos ? Dum scilicet ora
 Humectat, lacrymisque auget stillantibus undas
 Neptunus, spoliis jamdudum exutus opimis.
 Nequicquam ergo mihi sævi fors illa Tridentis
 Contigit. Heu nequicquam ? At non impunè Deorum
 Sideræ patuère aulæ, & Cœlestia templa :
Icarus testor fluctus : ac nigra coercent
 Tartara *Piritboum*, nec frustra illulit Averno.
 Hic etiam sunt fata, & inexorabile Numen.

Dixerat hæc Pater. Ast illis penetrabile frigus
 Membra rapit, nervosque, animæque astringit habenas.
 Nec melior fortuna inter cava mœnia vitri.
 Illic spes fractæ : emeritusque elanguit æthér.

Vix demum egressos flabris Vitalibus auræ
 Accipiunt reduces, Cæloque animisque resectos.

GEORG. HARRISON. Oxon.

L

INAU-

INAUGURATIO Ducis Glocestrensis

Nobilissimo ordini à *Periscelide* dicto
1676.

Gentis Iule Tux ! O Britonum spes altera regni !
O Patriæ charum decus, & tutela futura !
Maſte novo, quo Te cumulat *Wilhelmus*, honore.
Te præcox virtus, tenero & maturior ævo,
Suſcitât, & patrux jam nunc ſubit æmula laudis.
Vix miſſis pueri nucibus, nugisq; relictis,
Magnorum Heroum ſocio cupis ordine jungi
Prætextatus eques. Jam nunc Mavortia facta
Wilhelmique pares laudes meditaris in armis.
Jam nunc Te afflictis arcem, flagrumque Tyrannis,
Divis ipſe voves. Ut parvulus *Hannibal* olim
Vindiſtam Patriæ Libycæ juravit ad aras ;
Sic Puer Europæ Te ſpondes hoſtibus hoſtem.

Quin age, cæruleamque Tuo jam crure sinistro
Necte *Perisælidem* ; at nec fibula gemmea, bullæ
Auro intertextæ, & Scripturæ splendidus ordo,
Te tantum rapiant, sua quantum ab origine fama.
Scilicet *Edvardus*, Gallis inamabile nomen,

(*Edvardi* quis non novit *Cresseque* triumphos ?)

Ut foret Heroas inter concordia fœlix,

Crura animosque simul vinclo conjunxit amico.

At cerne, è Cælo quæ pendula ludit imago ;

Hic lege, *Cappadocis* laudes, *Georgique* triumphos,

Aurato orbiculo permagna volumina Famæ.

Ut gladio infurgit ! Jam jamque per ima *Draconis*

Guttura transfadigit sinuantis tortile dorsum,

Nequicquam nodis seque in sua membra plicantis !

At tremit intereà morti devota puella,

Sollicito pugnx fortunam pectore volvens,

Viventi similis crines oculosque genasque,

Ipsam nî credas statuat fecisse timorem.

Aspicias hæc ? nec dum accendit generosa medullas

Vindicta, & venis ebullit conscia virtus ?

Heu ! peritura Europa jacet, cui Gallicus anguis

Rictu inhians avido servilia vincla minatur ;

Sævius hic monstrum, Te vindice dignior illa.

Ita igitur ; juvenes Angli tecum ibimus omnes,

Et quem *Wilhelmus* vinci potuisse Tyrannum
 Edocuit, multâ penitus Tu clade subactum
 Sternes, & terras jam tetrâ peste levabis.

Non Tu nunc pugnx tantùm Simulacra ciebis,
 Non Fictam duces aciem, & puerilia bella,
 Sed veros hostes in vera pericula mittes.

O quas Gallorum strages, quæ funera victor
 Fulmineo ense dabis ! cerno bella, horrida bella,
Cressiacosque iterum spumantes sanguine campos.
 Haud impunè Tibi irato quisquam obvius ibit ;
Walliacus Princeps procul ô procul absit in armis,
 Nec tentet tecum quid possit spuria virtus.

Tandem ubi finieris victor fera bella, triumphos
 Lætus ages Equitis, quo nunc ornaris, amictu.
 Talis post domitos, immania monstra, Gigantas,
 Jupiter ibat ovans pompâ comitante per astra
 Cœlicolum ; *Ægis Gorgonea* à cervice pendit,
 Cruraque cœruleus subnexuit Iridis arcus.

Articuli Pacis.

Academicus, Mercator, Colonus

M. **Q**uis liber hic? (ad Ac :) quem tu fixis intentus ocellis
 Authorem volvis? numquid tibi *Millingtonus*
 Vendidit hunc? magni num reliquias *Bernardi*
 Emisti? at quanti fodes? heu! docta juvenus
 Undique dum libros coemit, miseri interea nos
 Negligimur cives; neque jam novus advenit emptor,
 Nec poscentem audit promissi debitor æris.

A. Hic liber est, civis, qualem neque præla beati
Seldoni effundunt; qualem neque splendida jactant
 Scrinia *Bodlei*, licet illic plurima libros
 Vincula tenent, resonantque per atria longa catenæ.

Proh! quàm jucundæ voces! quàm mollia verba!
 Quàm stylus hic elegans! nullo se codice tantum
 Jactat, & ipsa suum miratur *Belgia* librum.

Et tibi, (ad C.) literulas quem non docuere parentes,
 Gratus erit, Corydon, liber hic. M. Cecidit, nisi fallor,
 Vicini combusta domus, miserique Penates
 Arsere, Ucalegon totum nil perdidit, & nunc
 Scilicet hæc nostros extorquet pagina nummos.

C. At timeo graviora istis ; nova nempe colonos
 Damna manent ; sic est ; nova vestigalia ; libri
 Agnosco oblongam faciem, invisamque figuram.

A. At tu parcemetu, Corydon ; haud ulla colonos
 Posthæc damna manent ; Pax est, & murmura belli
 Rauca silent ; en hæc æternæ fœdera Pacis !

C. Gaudeo pol ; Pax grata venit, quocunque modo Pax ;
 Sin Tibi fortè vacat, quæ sint ea fœdera, dicas.

A. Imprimis *Britonum* Reges *Senonumque* perennis
 Jungit Amor ; nunquam *Pyladi* tam charus *Orestes*,
Euryalo Nisus. C. Quin mox ad pocula damæ
 Cum canibus venient, A. Et amabit Te (ad C.) tua conjux.

C. Non lupo insidias struet agnis. M. Mox ego ad *Indos*
 Dum curram, mea vela *Eurus Zephyrusque* secundo
 Concordes flatu implebunt. C. Utunque tamen res
 Sese habeant, egomet (sic stat sententia) *Gallus*
 Odero, dum vivo, dum spiritus hos regit artus
 Anglicus, *Angliae* dum surgent sanguine venæ.

M. Quin & idem voveo; dabis, o dabis improba, pœnas
Gallia, quæ nostras demergere in æquora puppes
Haud veritæes, raptasve ad littora vertere prædas.

A. Parce minis, nempe æternus Britonas Senonasque
Junget Amor; nullo posthæc discrimine agetur
Vel Brito, vel Gallus; longi vestigia belli
Ex animo delenda; neque altâ in mente repostum
Hæreat, Angliacæ ut vastârint littora flammæ
Borbonia, ut nostro sudârit sanguine littus.

C. Ex animo delenda quidem; at mihi Relligionis
Est amor; huncine amem, *Romanæ* qui *mercenici*
Addictus, Papam, irridendum numen, adorat?

M. Hunc ego, qui cæcos armis que opibus que tumultus
Ultrò atrox promovit? amem hunc? dum plurima possum
Pendent crura avulsa, humerique, & pallida tabe
Ora virum. A. Incolumistibi (ad C.) Relligio; tibi (ad M.)
posthæc

Rex erit incolumis; propriâ securus in aulâ
Gestabit Sceptrum Auriacus, nullasque quieto
Insidias struet, aut cæcæ molimina fraudis
Intendet Lodoix, armisve opibusve rebelles
Firmabit turmas. Impunè per æquora (ad M.) onustæ
Jam current puppes, vel quâ liquor *Africa* regna
Europæ que secat medius, vel quâ mare Gallos

Alluit, & Britonas : non ullas nauta carinas

Horresces, trepidusve hostilia vela videbis.

J, tutus jam scinde fretum ; da vela, & ad Indos

Securus propera ; neque servidus hinc volat ignis,

Aut illinc, soli miscent jam prælia venti.

Libera jam vobis commercia ; Gallia messes

Nempe suas huc mittet, emet jam Gallia nostras.

M. Quin mox huc ego vina feram, quæ protulit altis

Gallia aprica jugis. *A.* Quæ dant jucunda supini

Burdegala colles mihi fer ; neque mittat *Iberus*

Viscosos latices, neque spissam *Hamburgica* vapram.

C. Tunc (ad *M.*) huc Gallica vina feres, o pessime rerum ?

Aut Tu (ad *A.*) Gallica vina bibes ? cur læta quotannis

Hordea mandantur sulcis, frustraque coloni

Sudamus miseri, si jam tandem exulet ille

Potus avis atavisque liquor, si vina Britannos

Corrum pant levitate animos ? *A.* Flammam ille Britannis,

Ne metuas, restinguet aquis, & leniet ignes.

M. Deinde Tibi (ad *A.*) lævem *Celtæ* nitidamque papyrum

Huc mittent, niveo quæ conspicienda colore

Invitet lectorem, avidosque moretur ocellos.

Jam chartæ valeant nodosæ, & thura cucullis

Obducant, crasse tegant velamine scombros,

Aut Piper ; (C.) aut Pætum, (A.) aut chartas damnentur ad
istas,

Mox tibi (ad M.) vestitura piper, mox & tibi (ad C.) pætum,
Anglo-Græco-Latino crepundia *Bentleiana*.

C. Oh chartam infamem ! dum biblia pollice volve,
Ocyùs in duplas (horrendum !) pagina partes
Scinditur, & librum denormat longa cicatrix.

Vidi hominem in triviis recitantem carmina, & uno hæc
Emi obolo, nigros ut splendens pagina postes
Vestiret, nudosque in pariete fixa Penates ;
Ast ego dum madidam festinus figere chartam
Postibus adversis nequicquam conor, iniquas
Cogitur in rugas bibula atque infida papyrus.

M. Mox Tibi (ad A.) larga aderit librorum copia ; *Flaccus*
Transmaria hùc properat, doctusque *Terentius* ore
Ludere *Lingonico*. (A.) Tum linguæ ignara Latinæ
Virgo leget *Flaccum*, ac teneras modulabitur Odas ;
Phillis *Aristophanem* (neque mollia pectora Græcâ
Vexabit linguâ) veteresque in lance Poetas
Ponet ; *Aristophanes* hic rectè, hic non benè *Flaccus*.

M. Quid libros memoro ? potiores transveho merces :
Majus opus moveo ; quantum ô nunc bella nitebit

Gens hominum! archetypas en ipsa *Lutetia* mittit

Delicias, variataque acu velamina doctâ,

Egregiū sartoris opus; jam Gallia crines

Ferro vibratos calido, & mirâ arte retortos

Mittet. (*C.*) quæis nituit *meretrix* modò *Franca* capillis.

A. Nos miseri intereâ; tunicis nos corpora fuscis

Velamus, recidunt neque fusi in terga capilli;

Jura obstant, rigidæ & leges, quas condidit olim

Nescio quis Monachus, fædos tonsore capillos

Curtatus, testusve hirsuto corpora sacco.

C. Cur mihi jam pascuntur oves? cur vellera frustra

Fert Aries, tenerique greges, vestemque quotannis

Amissam plorant, raptosque a tergo villas;

Si mittant Galli vestes? Vade ergo, tuamque

Conjux vende colum, tereti neque mollia telâ

Pensa trahas posthæc, neque stamina pollice ducas.

M. Jam Britones læti Gallorum invisere terras

Gaudebunt; en ire juvat, quâ *Sequana* triplas

Velox fundit aquas. (*A.*) Juvat ire, & visere dulces

Versalie fontes, ubi vitrea lympha susurrans

Saltat, & in varios pellucida ducitur arcus.

C. Proh dolor! ad sedes igitur trans æquora pubes

Anglica Borbonias curret? perit illicet ingens

Libertatis amor, vis interit aspera avorum.

Est etiam, ut dicunt, morbus regionibus illis

Valdè infestus, atrox; quin hinc quoque Gallicus idem

Dicitur, æternumque tenet per secula nomen.

Hunc peregrè caveant Britones. (A.) Caveantque manentes

Rure suo populi, furor ille est omnibus idem.

M. Nec Nos indecores erimus, nec inhospita tellus

Angligenum fuerit; Gallorum martia pubes

Advolitant, ipsumque oculis animisque pererrant,

Quem toties tremuère Ducem; juvat ora tueri

Nassovii impavidos, & nudam cuspide dextram.

A. Grande vix pretium. Sin tantos Gallia solvat

Auriaco, quantos Britones solvemus, honores?

Quos Corydon solves tu? (C.) En hinc ego nuntius ibo

Gratus ad Agricolas; manibusque ex ordine nexis

Ducemusque choros, pulsabimus & pede terram.

Haud secus ac Maius converso cum redit anno,

Aut ubi sæta gemit Cerealibus area culmis;

Cum vicæque fabæque simul, congestaque in altum

Farra ^{##} jacent robusta, & rumpunt horrea messes.

Quin & vos gaudete boves, gaudete caballi;

Non ego vos posthæc ignota ad pabula ductos

Aspiciam; neque jam sudantes solvet aratro

Miles equos, ignota onerent ut pondera costas,

Aut collum: rastros, longèque sonantia plaustra

Tuta trahent jumenta. *M.* Manet sua quemque voluptas;

Grata dies pecori venit, pecorisque magistro.

C. Si Tibi non sordet, quæis Tu (ad *M.*) tua gaudia signis

Ostentare paras? *M.* Solennes scilicet arcus

Extruimus; mox splendenti sub fornice currus

Nassovii venient; auroque ostroque superbus

Addet se comitem Prætor; longo ordine cives

Succedent reliqui, plaudent, fremituque secundo

Exeipient Regem; quin & per strata viarum

Vina tubo effundent fontes, veterique canales

Spumabunt Baccho. *A.* Nec non *Rhedicina* triumphos

Jam parat, & gratos *Gulielmo* instaurat honores.

Te quoque dilectum Musis, Te, *Ormonde*, canemus

Oxonida, nomenque Tuum tollemus ad astra:

Nempe & Te *Gulielmus* amat; Tu fidus Achates,

Tu Comes Auriaco fueras ; seu fulmine turre

Vastârit, densos seu aduerso ex agmine Gallos

Proruerit : socium sibi Te *Gulielmus* in armis

Adjunxit ; socios jam dat *Rhedicina* triumphos.

ED. IVY. Oxon.

P R Æ L I U M

I N T E R

Pygmæos & Grues commissum.

Pennatas acies, & lamentabile bellum
 Pygmeadum recito: parvas Tu, Musa, cohortes
 Instrue; Tu gladios, mortemque minantia rostra,
 Offensosque Grues, Indignantisque pusillam
 Militiam celebra; volucrumque hominumque tumultus.

Heroes reliqui vulgantur, cætera dudum
 Decantata suos habuerunt prælia vates.
 Quis Stomachum, celeresque pedes non novit *Achillis*?
 Quis magna *Aeneæ* certamina, quis *Gulielmi*
 Nescit? *Thebani fratres*, & flebile fatum
Pompeii quem non delassavêre legentem?
 Primus ego intactas acies, gracilemque tubarum

Carminè

Carmine depingam sonitum, nova castra secutus ;
 Exiguosque canam pugiles , Gruibusque malignos
 Heroas, nigrisque ruentem è nubibus hostem.

Quà solis tepet ortu, primitiisque diei

India læta rubet, medium inter inhospita saxa

(Per placidam vallem, & paucis accessu vireta)

Pygmæum quondam steterat, dum fata sinebant,

Imperium. Hic varias vitam excoluere per artes

Seduli, & assiduo fervebant arva popello.

Nunc si quis dura evadat per saxa viator,

Desertosque lares, & valles ossibus albas

Exiguus videt, & vestigia parva stupescit.

Desolata tenet victrix impunè volucris

Regna, & securo crepitat Grus improba nido.

Non sic dum multos stetit insuperabilis annos

Parvula progenies ; tum si quis comminùs Ales

Congredi, & immixta auderet se credere pugna,

Miles adesset atrox, sumptisque feroculus armis

Sternit humi volucrem moribundam, humerisque reportat

Ingentem prædam ; cæsoque epulatur in hoste.

Sæpè improvisas mactabat, sæpè juvabat

Diripere aut nidum, aut ulcisci in prole parentem.

Nempe

Nempe larem quoties multâ construxerat arte,
 Aut uteri posuisset onus, volucremque futuram ;
 Continuò vultu spirans immania torvé
 Omnia vastaret miles, foetusque necaret
 Immeritos, vitamque abrumperet imperfectam,
 Cùm tepido nondum maturuit hostis in ovò.

Hinc causæ irarum, bella hinc, fatalia bella,
 Atque acies letho intentæ Volucrumque hominumque
 Commissæ strages, & plurima mortis imago.

Non tantos motus, nec tam mirabile bellum
Mæonius quondam sublimi carmine Vates
 Lufit ; ubi totam strepituque armisque Paludem
 Miscuit : hîc (visu miserabile !) corpora murum
 Sparsa jacent juncis transfixa, hic gutture rauco
 Rana dolet, pedibusque abscisso poplite ternis
 Reptat humi, sôlitis nec sese saltibus aufert.

Jamque dies *Pygmæo* aderat, quò tempore cæsi
 Pænitus foetus, intactaque maluit ova.
 Nam super his accensa graves exarsit in iras
 Grus stomachans ; omnesque simul, quas *Strymonis unda*,

Aut stagnum *Mareotidis*, imi aut uda *Caystri*
Prata tenent, adsunt; *Seyrhicæ*que excita palude,
Et conjurato volucris venit hostis ab *Istro*,
Stragesque immensas & vulnera cogitat absens,
Exacuitque ungues ictum meditata futurum,
Et rostrum parat acre, fugæque accommodat alas.
Tantus amor belli, & vindictæ arrepta Cupido.
Ergo ubi ver nactus proprium, suspensus in alto
Aere complausis exercitus obstrepat alis.
Terræque immensos tractus, semotaque longè
Æquora despiciunt, Boreamque & nubila tranant
Innumeri. Crebro circum ingens fluctuat Æther
Flamine, & assiduus miscet Cælum omne tumultus.

Nec minor in terris motus, dum bella faceffit,
Et furit arreptis animosus homuncio telis.
Turma duas tandem composta excurrit in alas,
Ordinibusque frequens, & Marte instructa perito.

Jamque acies inter medias sese arduus infert
Pygmeadum ductor, qui Majestate verendus,
Incessuque gravis, reliquos supereminet omnes
Mole Gygantheâ, mediamque assurgit in ulnam.
Immortali odio, æternique exercuit ira

Alituum Gentem, non illum impunè volucris
 Autore, aut pedibus peteret confusus aduncis.
 Fatalem quoties Gruibus distrinxerat ensem,
 Truncavitque alas, celerique fugam abstulit hosti !
 Quas fecit strages ! Quot a'ultis funera pullis
 Intulerat ! Quoties implevit *Strymonæ* fletu !
 Torvior aspectu (Hostilis nam insculperat unguis
 Ore cicatrices) vultuque ostentat honesta
 Rostrorum signa, & crudos in pectore morsus.

Jam procul auditur sonitus, spissamque volantum
 Aspiciunt nubem, bellumque hostesque ferentem.
 Crebrescit tandem, atque oculis se plurimus offert
 Ordinibus structus variis exercitus ingens
 Alituum, motisque eventilat aera pennis.
 Turba Polum replet, specieque immanis obumbrat
 Agmina Pygmæorum, & densa in nubibus hæret :
 Nunc densa, & patriis mox reddita rarior oris.
 Belli ardeat studio Pygmæi, & lumine torvo
 Suspiciunt hostem ; nec longum tempus, & ingens
 Turba Gruum horrifico sese super agmina lapsa
 Præcipitat gravis, & bellum venientibus infert.
 Fit fragor ; avulsa volitant circum aera plumæ.

Mox defessa iterum levibus se sustinet alis,
Et vires reparata iterum petit impete terras.
Fluctuat armorum fors; hic confossa volucris
Cuspide, sanguineo sese furibunda rotatu
Torquet agens circum, rostrumque intendit in hostem
Imbelle, & curvos in morte recolligit ungues.
Pygmxī hīc stillat lentus de vulnere sanguis,
Singultusque ciet crebros, pedibusque pusillis
Tundit humum, & moriens unguem execratur acutum.

Æstuat omne solum strepitu, tepidoque vaporat
Sanguine, sparguntur gladii, sparguntur & alæ,
Unguesque & digiti, commistaque rostra lacertis.

Pygmeadum sævit, mediis que in millibus ardet,
Rex; Illum latè hinc atque hinc pereuntia cingunt
Corpora fusa Gruum, mediâ que in morte vagatur,
Nec plausu alarum, nec rostri concidit ictu.

Ille Gruum terror, Illum densissima circum
Miscetur pugna, & bellum omne laborat in unum:
Cum, subito appulsus (sic Dī voluēre) tumultu
Ex inopino ingens & formidabilis Al'es
Comprendit pedibus pugnantem; & (tristè referri)

Sustinet in cælum ; Bellator ab unguibus hæret
 Pendulus, agglomerat strepitu globus undique spissus
 Alituum ; frustra Pygmæi lumine mæsto
 Regem inter nubes lugent, solitoque minorem
 Heroem aspiciunt gruibus plaudentibus escam.

Jamque recrudefcit bellum, Gens desuper urget
 Pygmæum rostro, atque hostem petit ardua morsu ;
 Tum fugit avolitans ; Is fursùm brachia jactat
 Vulneris impatiens, & inanes sævit in auras.
 Talis erat belli facies, cum Pelion ingens
 Torserat in Cælum B iareus : flagrantia tela
 Descendunt Jovis æsta manu, dum vasta Gygantùm
 Corpora fusa jacent, semiuſtaque fulmine fumant.

Viribus abſumptis penitùs Pygmæa tandem
 Agmina languescunt ; ergò pars vertere terga
 Horribili perculſa metu, pars tollere vocem
 Exiguam ; latè populus Bipedalis oberrat.
 Instant à tergo volucres, lacerantque trahuntque
 Immites, certæ gentem extirpare nefandam.

Sic Pygmaea domus multos dominata per annos,
 Tot bellis defuncta, Gruum tot licta triumphis,
 Funditus interiit : Nempè exitus omnia tandem
 Certus Regna manet, sunt certi denique fines,
 Quos ultra transire nefas : sic corruit olim
 Assyrie Imperium, sic magnæ Persidis imis
 Sedibus eversum est, & majus utroque Latinum.

Elysi valles nunc agmine lustrat inani,
 Et Veterum Heroùm miscetur grandibus umbis
 Parvula Plebs : vel si qua fides mereatur anilis
 Fabula, Pastores per noctis opaca puellas
 Sæpe vident umbras, Pygmæos corpore castos.
 Dan secura Gruum, & veteres oblata labores,
 Lætitie penitus vacat, indulgetque cœcoris,
 Angustosque terit calles, vultusque per orbes
 Turba levis saltit, & Lænumum cœno nunc gaudet.

Encoenium Rusticum.

ANGLICE

A Country-Wake.

MAne novo egressus placidi blandissima ruris
 Frigora captabam; dumque huc spatiarer & illuc
 Nescio quid meditans nugarum, fortè pusillum
 Deveni pagum incautus. De turre sonoræ
 Campanæ raucum strepitant; per compita vulgus
 Vestibus ornatum festis, operâque solutum
 Huc illuc circum curfat. Subitò mihi quiddam
 Hinc subolet; tacitus mecum sub corde agito rem.
 Protinus occurrit memori notus mihi quondam
 Simplicis ingenii *Corydon*, quo comior usquam
 Non hominum in terris vivit, nec honestior alter.
 Hæc recolens testum pæto, dumque fores pede pulso,
 Naribus insinuat pergratus odor; venit ipse
 Rusticus, & quid agis rogat, & respondet, in ædes

Dacit, ubi ingentem cœtum affluxisse novorum
 Invenio : mensæ circum lancesque nitescunt,
 Ornataque virent hederâ frondente fenestræ.
 Sedula ad ignem vresatur conjux, & ahenum
 Despumât, renovatque focum : super omnia pleni
 In circum volitant cyathi. Quin rusticus asper,
 Depositâ gravitate, jocos tentatque, bibitque,
 Et ridet : tubulumque cavatum accommodat ori
 Leniter adducens haustus ; hinc fumeus exit
 Halitus, & nebula laquearia tingit olenti
 Ulmea : nos etiam socia inter pocula læti
 Concutimus risum, paribusque accingimur armis.
 Nec mora percipitur : tandem discumbere jussi
 Convivæ, patinasque foci misere calentes.

Principio fartum multo spectabile primum
 In mensam libratur, & hoc prope ponitur ingens
 Perpetui tergum bovis ; cœni rancida Porci
 Spina, & olus riguo modo quod succreverat hortus
 Omnia fistilibus. Tum cœna pruna secundas
 Et poma ornabant mensas. Sic copia rerum
 Diversa explicuit contractæ seria frontis.

Postquam prima quies epulis datur, ocyùs itur
 Quà viridi lævis se porrigit æquore campus,
 Et juvenum pandit lusus : hùc fama diei
 Finitimos duxit Festi. Funduntur in æquor
 Visuri ludos, pars & certare parati ;
 Et sacra solenni celebrant Encænna pompà.
 Qualis ad *Anchisæ* tumulum, camposque virentes,
 Turba ruit, sacros cùm Patri inferret honores,
 Solennesque ageret *Sibillæ* in littore ludos
 Optimus *Anaas* : unà omnis Dardana pubes
 Fanditur, & magni populus concurrat *Accestæ*
 Hàc geminæ stabant frondenti ex ilice metæ,
 Quas inter jactare pilam, pedibusque retortam
 Adversis cepit vexare immista juvenus.
 In medio primùm æquali certamine follis
 Ponitur; inde duo diversâ ex parte ruentes,
 Qui celeri valeant motu, pedibusque citatis,
 Effugiunt, & uter positum rapiat prius, omni
 Concertant nisu ; concurrunt, viribus instant,
 Innectuntque pedes pedibus, pugnamque lacessunt.
 Dic mihi, qui tacitos inspiras vatibus. ignes,
 Quos ineunt flexus alacres ; quanto impete pulsâ
 Præcipiti campum verrant perniciùs Austro.
 Effusi nimbo similes per gramina follem

Contorquent; volat ille citus, multoque per auras
Subsultat Gyro. Veluti cùm blandus in agris
Incertò ludit Zephyrus; vario impete fertur
Pluma vagans; nunc se Phœbi surgentia verius
Lumina, nunc Austros agitat, modò lubrica molli
Tangit humum tactu, trepidans modò surgit, & altum
Lascivit per inane levis. Sic fertur adactus
Circuitu follis vario, metamque sub ipsam
Festinat, donec diversâ ex parte resistat
Invigilans puer, obliquoque retorqueat ictu.
Tum verò incurfans densis turba undique plantis,
Confligit, rigidasque fatigat vulnere furas.
Hic sollem velox rapit, & molimine magno
Addit se in spatia: insequitur mox impiger hostis
Ponè premens, calcemque terens jam calce suburget;
Mox terræ inflectit. Spissâ revolutus arenâ
Infelix jacet, at tandem de gramine surgens
Adverso latus opponit, parilique per herban
Prosternit casu; fusumque solo impedit hostem;
Dum socius venit accurrens, qui liber aperto
Æquore prima tenet plausu, fremituque secundo.
Ille volans rapidis subjectum passibus æquor
Vix premit, & celeres prævertens cursibus auras,
O tantam sociis metam tenet ipse relictis.

Qualis

Qualis ab Arcadiis præceps Cyllenius Ales
 Montibus, adversâ susceptus inhorruit aurâ ;
 It tamen, atque pedum jactans talaria, ventos
 Dividit, & molli designat nubila gyro.

Protinus in campum truncatis cornibus ingens
 Attrahitur Taurus : cui celsæ gloria frontis
 Horrescit truculentum, & cui cristata superbit
 Sub cervice juba, & latos descendit in armos.
 Terga notis iqualent furvis ; & tetrica rufum
 Distinguit ferrugo latus ; dirumque minantur,
 Quæ volvunt rapidas ardentia lumina flammæ.
 Diffugiunt passim pueri, atque examine densò
 Arboreos scandunt ramos ; dum cætera cedit
 Turba retrò, & campi justâ plus parte recurrit.
 Mox premitur torto per collum bellua fune,
 Impulsoque in humum vallo religatur, & omnem
 Aspectat tetricâ elatus gravitate coronam.

Tum demum sævi eximiâ de gente Molossi
 Incurfant, faucesque tenaci & tempora circum
 Dependent morfu ; tum multo guttura dentes
 Perfodiunt, crebrisque agitant palearia plagis.

Nec

Nec tamen ille magis fixâ statione movetur,
 Quàm si dura silex stare ; seu scrupus agger
 Oceani, tumidas referit qui immobilis undas.
 Nec quassat latus, adversos dum mole suâ stans
 Amovet, & curvo jaculatur in aera cornu.
 Exanimis illi recidunt ; hic ilia jactu
 Exhaustus, fractis procumbit cruribus alter.
 Succedunt nova turba, animisque audacibus hostem
 Aggressi, naresque petunt, rictusque fatigant.
 Tum verò, dum sparsa aspectat sanguine multo
 Cornua, & ingentes lacero sub pectore nodos,
 Tendet atrox, si iratque ardentem è naribus iram.
 Nunc pede torvus humum, nunc cornibus aera findit,
 Et furit, & spumis animos ferventibus effert.
 Ventus uti tacitis cepit cum assurgere Sylvis,
 Paulatim sese vix tollit, & acrior agros
 Involat ; inde rapit segetem, verritque per auras.
 Nec mora, quin spargitque loros, & subriget aures ;
 Versaque in appositis impellit cornua vasto
 Cum streitu, èque imâ projectat in ardua terrâ
 Ignescens furiis, frædâ jacet hostis arenâ
 Turpe gemens, sentitque graves sub corde dolores.
 Post ubi collectum robur, viresque secundas
 Suffecit virtus ; ruit Harpagus ocyor Euro

In vulnus, præcepsque adversum fertur in hostem.

Jam Taurus fremit, & vesano percitus æstro

Se rotat in plagas, alternosque orbibus orbes

Impediens, mugitum horrendum ad sidera tollit.

Mox funem abrumpit, campoque potitus aperto

• Huc illuc reboans curfat; fugit ocyùs omnis

Turba virùm, rapido insequitur dum bellua passu

Insultans p̄r agros. Tandem per vincla reductus,

Sistitur ad vallum Taurus. Tum tota per herbam

Turba canùm laxatur & acri vulnere mixtim

Irruit, impactisque fatigat dentibus hostem.

Bellua mox labat infelix, animosque remittit;

Lassa jacet cervix, fumant sudoribus armi,

Et desessa gravis longè trahit ilia pulsus.

Ducitur ad stabulum, elisâque per ossa f. curi,

Extremum gemit, atque animum diffundit in auras.

Ocyùs, hòc tandem misso certamine, cuncti

Accurrunt ad opus rigida juvenile palestra.

Hic campi viridem conspexi funibus orbem

Perpetuis cinctum, medioque apparuit ingens

Balteus, æratisque refulsit fibula bullis;

Victori

Victori pretium : lato, quem circum orichalco
 Cœlârat Faber, & multâ variaverat arte.
 Tum gemini incedunt exutâ veste Coloni,
 Ostentantque humeros latos, validosque lacertos.
 Ille pedum motu melior, simul arte palestræ ;
 Hic membris, & mole valens. Jam brachia collo
 Aptantes alterna, arcto luctantia nexu
 Pectora pectoribus jungunt. Sic cominus acri
 Confligunt pugnâ, & summâ nituntur opum vi.
 Tum vero hortamur studiis, Circusque Theatri
 Ingenti resonat fremitu ; quin fortius illi
 Incumbunt, & multa urgentes vulnera talis,
 Multa genu infligunt dextro. Tum sudor in artus
 Immensum manat, tum ardentia plurimus hausit
 Corda pavor, laudumque arrecta cupido fatigat.
 Rusticus hic agilis, dum summis viribus hostem
 Urget, & obluctatur atrox, vestigia presso
 Haud retinet titubata solo ; sed cernuus imo
 Gramine procumbit, quin lapsu adversus eodem
 Unâ sternitur, & terram simul ore remordet.
 Protinus incedit vastis cum viribus ingens

Auriga, & magnos artus, magna ossa, lacertosque
 Exiit immanis; nec quisquam ex agmine circum
 Audet inire diu. Posito tandem alter amictu,
 Ingreditur lateris curti, at robustus & acer
 Rusticus. Accurrunt. Tum duro brachia nexu
 Constringunt, hæret pede pes, certamine primo
 Non libuit totis Aurigæ viribus uti.
 Post, ubi colla diu frustra tentata lacertis,
 Exarsit pudor; incumbitque, trahitque, quatitque,
 Exanimatque virum. Tum creber anhelitus olli
 Arida pulsat corda, niger fluit undique sudor.
 Tum cervix astricta premi, tum pectore pectus
 Urgeri, tum curvato percussa labore
 Crura genu; jam terga viri cedenti avictor
 Duplicat, & medium compressis ilibus arctat
 Strenuus, ingentique reflexum pondere fundit.
 Sic quondam *Akides* Getulo in littore magnum
 Sustulit *Aniæum*, donec complexibus arctis
 Expulit indignantem animam: tum pondere vasto
 Terriginæ ruit ad terras exangue cadaver.
 Et jam finis erat; lateri mox cingula fesso

Comodat, oblatoque exultat murmure Victor.

Jam circum intrarent, aeri qui brachia pulsu
 Exerent, validoque moverent prælia fuste ;
 Nox tamen has lites, fessum diffusa per orbem,
 Dirimit, ingentes fugiunt ad tecta catervæ.
 Nos tentare jocum, & per opimam pocula mensam
 Non tristes versare, & pictis ludere chartis.
 Quin nocti æquamus ludum, & sermone benigno,
 Depositi in Circum, geniales tendimus horas.

R O B. FRIEND *Oxon.*

M U-

**Munificentia Reverendi in Christo Pa-
tris *Thomæ Wood Episcopi Covent. &
Litchfield.* in Ædem Christi Oxon.
Collata.**

POST pia longævæ toties repetita Parenti
Officia, & plenis effusa numismata nimbis,
Sancte Senex, quali demum nova munera sumptu,
Instauras, quàm digna tuis geris omnia exptis !
† *Clusius* hæc olim nobis, cùm jam sibi in auras
Auspice Te augustam vidisset surgere molem,
Promisit, tantoque dedit præludia dono.
Ille suum, clausi quoties dat signa diei,
Patronum sonat, & nomen per inane volutat
Quinetiam neque nos ingrata silentia vestri
Inmemores meriti arguerint, sunt carmina nobis,
Sunt Hederæ virides, & quæ tua tempora circum
Inter honoratas cupiunt se spargere Mitras.*

† *Campani* vulgo dicit : Tom of Christ-Church.

Ire libet quocunque tuo ingens campus honori
In longum patet, & lapsos remeare per annos ;
Ac primum ante oculos major jam jamque videri
Tollit se domus ampla : Tibi has *Litchfieldia* sedes
Religione sacras, Patribusque perenne futuris
Hospitium debet ; sed & hæc & plura volenti
Dicere, majus opus, tua fama novissima, Musæ
Imperat, & totum rapit in præsentia Phæbum.
Quare age Diva, refer turbæ iasperata togatæ
Gaudiaque, plaususque ; refer liberrima quantum
Dextera subsidium plus uno munere donat,
Et facti ad seros famam diffunde Nepotes.

Augusta, & fociis insignior omnibus, Ædes
Henrici stetit auspiciis, hunc pectore toto
Accepit dominum, solum hunc ad sidera jactat
Sublimem meritis, & munera laude rependit :
Nec fuit Aoniis potior Domus altera Nymphis,
Nec præferre suis quam Pallas malit Athenis :
Quin illam obliquis cùm spectavêre sorores
Luminibus, Regum mediis exultat in umbris
Henricus, Natæque sibi arrogat Unus honorem.
Sæpe aliquis moresque loci miratus & artes
Fortè etiam maternæ animum pietatis Imago
(cunctantem strinxit) largas in dona paravit

Divitias, magno & captavit inania voto ;
 Verum ubi Regis opes, ubi cœlo aspexerit arcem
 Æquatam, & doctam numeroſo ex ordine gentem,
 Diſceſſit expro attonitus, longèque recuſans
 Se tantæ clamat non anſum accedere fummx.
 At non Te ſpecioſæ etiam conamina molis
 Abſterrent, grandi & perculum in imagine frangunt ;
 Tu, Venerande Pater, ſuccellum impenſis urges,
 Quòque vides majora, tuo magis omnia credis
 Digna miniſterio, & Te demùm in munia poſci.
 Ergo ingens opus aggredieris, vaſtumque ſub auras
 Theſaurum promiſ; mox ſeſe argenteus imber
 Præcipitat cumulo, & rutilum vomit arca metallum.
 Artibus hæc, inquis, donamus munera ; & Ædes
 Quæ Numero, Formæque diu, quæ ſtirpe ſuperbâ
 Floruit, & meritis, opibus jam floreât æquis.
 Grande togæ co'umen, Tu par tam illuſtribus auſis
 Solus eras ; aliena tuo veſtigia paſſu
 Non premis, at, Regum quam vix ſperaverat alter,
 Longa tibi integram ſervârunt ſecula famam.
 Trita diu priſcis, exhaustaque gloria Muſis
 Occidit miſeros toties iteranda poetas ;
 Tu tamen ô quàm læta aperis cantantibus ora
 Laude novâ ! juvat intactas decerpere laurus,

Egregiumque parare tibi de fronde recenti,
Et quâ nemo priùs velavit tempora, sertum.
Sic ubi pollutos aliis sufflatibus agros
Fessa Apis, impurasque super volitaverit herbas;
Sub tenerâ si florem aspexit sepe latentem
Ignotum pecori, quem nondum turpis Arator
Vel pede turbavit, vel rustica pollice Phyllis:
Hic pueros libat succos, hic usque moratur,
Et bibit, & pleno se Nectaris imbuit haustu.
Te Decus hoc ævi sequimur, ti plurima turba
Assurgit, magnoque effert se Præsule; juxtâ
Regia stat Mater dilectæ conscia prolis,
Et placidam sentit per pectora serpere flammam.
Jam se summittit supplex, Dominumque fatetur
Viستا tui tandem doni splendore secundum:
Ac quo se nuper tantum jactavit Alumno,
Tollere majori cepit jam voce Patronum.
Henrici quoties divinum fama furorem
Inspiret, quoties *Wolsai* immobile saxum
Provocet in laudes; Te carmine semper eodem
Miscebit, comitemque illis Heroibus addet.

R. F. Oxon.

J U S

Pilei Academici.

A. Quid nos ô socii ignaros conscendere rostra
 Impulit? aut quorsum cum tanto vulgus hiatu
 Intentè ora tenent, arrectisque auribus astant?
 Nescio ego prorsus rem omnem. (*C.*) Concedimus ultro.

B. Carmina sunt dicenda, sed ô quis carmine pollet?

A. Polleo ego; mihi nam dulces ante omnia Musæ,
 Et patriâ quoties jacuit neglectus in aulâ
Quarlus, & ingentis carmen sublime *Witheri*,
 Amipui fervens, & pernox sæpe relegi,
 Exhaustique acri studio sacrata puellis
 Carmina *Pieriis*, & multâ dignâ lucernâ.

C. Digna quidem, sed quæ potius *lychni* graveolentem
 Involvant adicem. At multum tibi debet *Apollo*,
 Qui stupidum memoras tantâ cum laude *Wiberum*.

Verum age, quale potes, cudas miserabile carmen.

A. Salve ô magna cohors, mihi vos nunc contemplant.

Major letitia est in pectore quàm fuit ante.

C. Auditis? redit antiqui stridiligo cuculli,

Atque iterum tinnit rithmo conclusa poesis.

I miserande *Gradum ad Parnassum* consule, venâ

Ut discas comptum meliori educere carmen.

A. Tunc mihi docto præcepta hæc ingeris? istum

Tunc jubesvolvendo librum renovare labores?

O mihi post nullos unquam memorande poetas

Magne *Gradus*! non Te valet exuperare canendo

Flaccus, non vincit divinæ *Aneidos* autor.

C. Nimirum hic isti par est sapientum octavo,

Judice quo *Finis* præclara volumina scripsit.

A. Sed: quid me numeros, quid versus fundere coges,

Narret Apollo mihi. (C.) fiet tibi verus Apollo,

Dicere qui versus coget: nana pectora circum

Serpit torpor iners, & nubila tempora lambit.

A. At Tu (ad B.) qui spondes mirâ gravitate *Catque*

Dic precor. Hic tantum mugas effutit *mauges*

Ludicrus, & captatæ jocularis scurra cachinnos.

B. Pileus invitât, merces hæc carmine digna est.

A. Pileus ? (*B.*) Et versus quia res & tempora possunt,
Dicite materiem quam sumitis. (*C.*) Id Tibi (ad *A.*) dicam,
Si paulum auscultes, Tua Phillis decantanda est,
Phillis quæ niveo vultu, quæ lumine molli
Scintillas jaculata, accendit nuper amantem.

A. Heu ! mea rure procul Phillis suspiria ducit,
Me vocat absentem Corydona, auditque, videtque.
Sed quid si major surget mihi carminis ordo,
Et magni aggrediar *Gulielm* pangere laudes.

C. Ingenium Batavum non æquat *Cæsaris* acta,
Aut animum invictum *Gulielmi* aut nobile robur:
Te (ad *A.*) potius, *Mevs* ; satyrâ stringemus amarâ,
Qui miserum in rostris audes disperdere carmen.

B. At nunc materies me iudice versibus apta est
Pileus, & cristæ non enarrabile textum.

A. Pileus ? hem quid vult sibi *Pileus* ? estne poeta
Hic, aut *Mecænas*, qui vati præmia ponit ?

B. O cæcas hominum mentes, quas devius error
Implicat ! At Te, si advertas, meliora docebo.
Pileus ex tenui compacta est fabrica ligno,

Quam superinductam panno, formâque quadratâ

Insignem, in medio exornat Bombycinus orbis,

Grande decus capitis. (*A.*) Quis Dædalus arte peritus

Tam miram finxit fabricam ? terrarum ubi vivit ?

B. Est locus oppositus sedi, quæ surgit ad auras

Auspiciis *Alurede* tuis sacrata camænis,

Plurimus hic protenso in stipite pendulus hæret.

Pileus, hic plenus rimis, curtusque galeri

Circulus, & nanus vix ligno prominet orbis,

Quæque genas vetulæ effatas frigentis-obumbrat

Pyramis assurgit: nec non ludibria Ventis

Fasciculi pendent spirarum & serica fila.

Hic opifex sedet, & magno molimine sudat,

Nunc rotat in teretes orbes prius igne paratum

Vellus, nunc lignum molitur futile, quod mox

Pileus evadit. (*A.*) Memini, nec plura requiro.

Sæpe equidem vidi artifices, & pilea vidi ;

Sed non fronte geram. Tali me tempora cinctum

Tegmine si procul aspiciat, mox turba boabit

En pecus *Ignati* ! correptaque protinus, ast o

Romana infamem avellet *meretricis* amictum.

Præterea indignè patior diſteria vulgi

Ridentis juvenes quadras in fronte gerentes.

C. Unde tibi quadra diſplicuit, quem ſemper edendi
Urget amor, fartumque juvat, taurinaque coſta ?

Quem ſæpe in morem Trojanum abſumere menſum,

Et violare manu penuria a legit edendi

Dulcis cruſti orbem, patulis nec parcere quadris.

A. Non vulgus moror ? at major me cura fatigat,

Me pretium movet, & ſpecies formoſa galeri,

Cui nitor egregius, quem circum argentea ſpira

Ludit, & ardenti ſubneſcit fibula gemmâ.

Tale decus capitis mihi mens geſtare ſuperbit.

B. Heu quantum neſcit ſatum ſortemque futuram

Mens hominum ! quoties faſtu turgeſcit inani !

At Tibi tempus erit, cum nunquam emiſſe galerum

Optaris, quo jam frueris, gaudesque potitus.

A. Diî prohibete minas ! quale omen præſcius augur ?

Quod tempus fatale canit ? (B.) Dum fortè galeo.

Tectus nocte domum petis, & non ampliùs ingens

Campana attonitas tinnitu verberat aures,

Occurrit ſubitò facies inviſa *Magiſtri*,

Cui manicas villoſa exornant vellera. Serum :

Hunc fugis, hic ſequitur, dextrâ jam jamque tenaci

A tergo prensat, dictis simul increpat ultro,
 Et quanquam invitum nomenque domumque fateri,
 Et nummos mane accitum deponere cogit.
 Plurimus haud tanti constabit Pileus, anno
 Emenso, quanti pretiosi multa galeri.

A. Hunc olim, ut memini, jussit vitare *magistrum*
 Me pater. At quid non aliâ ratione parandus?
 Carminibus solis debetur pileus? (B.) Haud fas
 Nobis Aoniæ leges mutare catervæ;
 Sic statuunt musæ. (A.) Ergo omnes, quos undique cerno
 Tali apice insignes, recitârunt carmina rostris,
 Doctoresque magistrique, atque his proximus ordo?

B. Paucos musa beat: sed quæis non dexter Apollo
 Dat citharam & numeros, Gradus his dat pilei honorem.

A. Quid? meus ille *Gradus*, qui Phæbi numine complet
 Lectorem, & gemina ad *Parnassi* culmina ducit?

B. Non Tuus ille *Gradus*, qui vatum fragmina profert,
 Sed doctrina ingens, sed longi temporis ordo
 Pilea concedit, capitisque insignè decorum.

A. Nullo igitur fas est mihi tegmine cingere crines?

B. Ordine pro vario variatur pileus; est cui
 Plana superficies, quem non teres ornamentum
 Insignit medium, capiti alter flexilis hæret,
 Qui tibi debetur; sed turba jecora placentæ

Assumilat (C.) Quid si? non huic odiosa placenta est.

B. Alter adhuc restat rigido subtemine crassus,
 Qui pinguis nitet, & ventos contemnit & imbres.
 Talem haud gestabis. (A.) Talem neq. forcipe tangam.

C. Sed tanges olim, cùm legum ænigmata discēs:
 Tum teget hic crinum vibratos fordidus orbes
 Pileus. (B.) At diverticulo sat lusimus omnes,
 Eia agite ingenti celebremus Pilea laude.

A. Opportuna mones. Quin tanto lemmate dignum
 Sublime incipiam carmen; narrate puellæ
 Qualia Musa suo largitur præmia vati.
 Posthac non vulgaris honor mea tempora cinget,
 Nec meritâ meliora galeri inglorius orbis
 Fronte super surget. Decorat me insigne poetæ
 Pileus, & cono tindanti par sericus orbis.
 Hunc gerit indutus Tyrio velamine Præsul,
 Et Judex quoties vitas & crimina discens
 Quæsitur movet urnam, & librat fata reorum.
 Quin licet arripere hinc omen: labentibus annis
 Fortè dies veniet cùm judicis ora gerentem
 Me videas; mihi namque olim carissima mater
 Demulcens caput, atque attollens lumina cælo,
 Det tibi felices, det multos Jupiter annos,
 Inquit, fortè olim (ni me præfagia fallant)

Æquus eris iudex, Tyrioque nitebis in ostro.

C. Tu Iudex ? potiùs Tu coram iudice stabis

Consciùs. (A.) At tu si sapias compesce labellum,

Si pergas insanire haud me impunè laceßes.

B. Nè bilem moveat quicquid tibi dixerit illè ;

Perge opus exigere. (A.) ipse libens mandata capeßam.

Est mihi quod soli docto gestare licebit :

Sæpe togâ indutus pinguis stupet *Aldermannus*,

Et verrit longo *Bollanus* firmato terram ;

Sed tales cerebro vacuos ut Pileus ornet

Non Dii, non homines, non concelsère *Camille*.

Me potiùs decet Hic : me tali dignor honore,

Carmina qui fundens Helicone undantia pleno

Præripui cunctis palmam, meruique coronam.

C. Sed novi quantum dabit hæc victoria fastum.

Per vicos videor gradientem cernere, ocello

Phyllidas obliquo stringis, siqua obvia nympha,

Pileus exuitur, deflexo corpore dextrâ

Tangis humum, rursusque caput tectum arduus effers.

Mox dominam accedis (siqua est quæ torret amantem) :

Huic postquam frustra effudisti mollia verba,

Ostentas tumidus quadratum frontis honorem,

Et miseram lassas versus recitando puellam ;

Illa tamen raucum medio sermone relinquit,

Et ridet *Cotta* surgentem in vertice cristam.

B. *Parciùs* hæc ; nocuere jocosa scommata linguae.

Quin me jam finite huic sermoni ponere finem :

Non nobis favor, aut annorum inglorius ordo,

Sed vis ingenii exortes concessit honores.

Post vigiles curas & tædia longa laborum,

Et pænè erosos repetitis versibus ungues,

Dum rudis excolitur magno conamine versus,

Donamur tandem dignâ mercede laborum.

Et mox qui fluitat congestâ vulgus arenâ,

Ingenti unanimes quatient subsellia plausu.

Sic ducis egregii victricia tempora laurus

Cingit, dum lato celebrat clamore triumphum

Vulgus, & Herois laudes ad sidera jactat.

GUL. ADAMS. *Oxon*

PUGNA

PUGNA

Gallorum Gallinaceorum.

Cùm patrias peterem sedes (sicut meus est mos,
Urbani siquandò movet fastidia fumi,
Non ità gratus odor) quà duxit semita, planum
Introii campum, quem frondea scena supini
Cingebat nemoris, mediâque in valle Theatri
Circus erat: confusam illic coiisse catervam
Invenio, admirans numerum, puerosque, senesque,
Et lectam pagi pubem, atque ignobile vulgus.
Qualis ad *Alpei* ripas, atque *Elidis* urbem,
Graiûm turba ruit, cùm jam solennia Regi
Cœlicolum instaurat certamina, magnus ubique
Concursus, lætoque implentur littora cœtu.

Talia cernentem cunâandi insueta cupido
Captat, & ignoti accendunt spectacula ludi.
Tum Præco (roseum cui crassi sæcula potius

Inflabat vultum, atque olidi suffimine pæti
 Halabat barba, & pinguem spirabat odorem,
 Imperii magnâ gaudens ditione, bacillum
 Huc, illuc quatit, atque omnem decedere Circo:
 Infusum populum, & campos jubet esse patentes.
 Ociùs in cuneos glomérant, caveamque Theatri
 Ingentem complent, latumque sedetur in orbem.
 His actis, duo, deposito qui pignore certant,
 Emittunt geminos contexto è vimine Gallos;
 Quos dominus sociis exemit uterque catervis,
 Nec per agros sivit, dulcesve errare per hortos,
 Nè venere absument natas ad prælia vires,
 Aut alvo nimium pleni turgente laborent.
 Sed rerum prudens penetrâli in sede locavit,
 Et falicis circum virgas dedit; insuper ipsos
 Cortibus inclusos tenero nutrimine fovit;
 Et panem, mustumque, genusque leguminis omne.
 Atque exorta suâ de conjugè præbuit ova,
 Ut validas firment vires, pugnxque parent se.
 Quinetiam cristas ipsis, caudasque fluentes,
 Et colli impexas secuit pulchro ordine plumas;
 Ut rapido magis adversum, quasi veles, in hostem
 Impete procurrat Gallus. Mox arte Magister
 Juvit avem; quæque alma satis natura negavit

Arma dedit calci, ferrumque aptavit acutum

Ad talos, graviore queat quò surgere plagâ.

His armis instructi ambo, jam corbe patenti,

Quà data portâ; ruunt; atque obvîa pectora flicta

Committunt, fodiuntque; Sonat plangore Theatrum.

Non sic oppositi duro certamine Tauri

Cornua commiscunt, tantivæ furoribus ætæ

Confligunt. Hæret pede pes, & vulnera crebri

Accipiunt relduntque, & terram sanguine sædant:

Namque molò extantem cristam, rostroque prehensum

Percutiunt caput; immani modò verberè tündunt

Urgentes utrumque latus, collumque fatigant,

Alter in alterius jactantes pectora ferrum.

Succumbunt pariter; pariter surguntque ruuntque:

Hæret adhuc, dubiisque volat victoria pennis.

Sic quondâm lato nudatus in Amphitheatro,

Cùm traheret *Priscus*, traheret certamina *Verus*,

Stabat in ambiguo, nèutri Dea bellica palmam

Concessit; nec finis erat discriminis æqui

Inventus. Gemini sic æquò Marte furentes

Perstabant Galli; nam cruribus addidit ingens

Vis animi robur; pugnaeque arrecta Cupido.

Tandem, cùm toto manserat corpore sudor,

Et graciles labor inmensus lassaverat artus,

Alter ab instanti paulùm se subtrahit hoste,
 Effugium simulans ; multumque agitatus in orbem,
 Eludit gyro interior, subitusque sequentem
 Præterit, & vires animumque recolligit ægrum :
 Mox alios iniens cursus, aliosque recursus,
 Radit iter curtum astutus, vitatque prementem.
 Ut dubiâ perhibent labyrinthum ambage retortum
 Mille viis habuisse dolum, quâ falleret anceps
 Semita signa pedum, & non extricabilis error :
 Haud aliter vario Galli vestigia flexu
 Impediunt, texuntque fugas. Premit ille per orbem
 Usque instans, calcemque terit jam calce suburgens,
 Et lateri incumbit ; quin vires convocat alter
 Interea, atque ardens redit in præcordia virtus.
 Tum demùm subito se proripit impete, & hostem
 Evadit longè prior ; at mox involat acer,
 Convertitque vias, & verbere fervidus inflat.
 Ceu Parthus dans terga fugæ versâque pharetrâ
 Hostibus improvisus adest ; turbata retorto
 Agmina agit jaculo, & victor cedendo triumphat.
 Confligunt iterùm, totisque in prælia nervis
 Itur ; confuso crudescit sanguine pugna.
 Tollunt se arrectos, & densis pectora plagis
 Perfoliunt, pulchramque petunt per vulnera mortem,

Immiscentque pedes pedibus, bellumque laceffunt.
Quis cladem illius pugnx, rabiemque loquendo
Explicet, aut possit dictis æquare laborem ?
Jamque ferè spatio extremo, finemque sub ipsum
Adventant ; fessos tum creber anhelitus artus
Concutit ; at quanquàm in mediâ jam morte tenentur,
Non tamen abfistunt, martemve iramve remittunt
Magnanimi : impatiens vinci simul advocat omnes
Nequicquam vires, & inania vûlnera miscet
Nobile par Gallorum : hîc lassis arida sensim
Genva labant, nervi languent, & victus uterque
In mediâ pariter jacuit resupinus arenâ.
Ac veluti *Brutus*, sobolesque infensa *Superbi*
Acer *Aruns*, solos sese in certamina martis
Poscebant, & multa urgentes vulnere collo
Infixêre, humerisque, & pectoribus hirsutis :
Jam loca vulneribus deêrant, pariterque cadebant
Confossi, placidâque ibi demùm morte quiêrunt.
Sic plagis fessi atque æquo certamine Galli,
Demissâ simul ad terram cervice feruntur ;
Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbrâs.

ROB. FRIEND, *Oxon.*

O

ELEGIA

E L E G I A

Anno ætatis undevicesimo.

Amor sese ulciscitur.

Nondum blanda tuas leges Amathusia noram,
 Et Paphio vacuum pectus ab igne fuit.
 Sæpe cupidineas, puerilia tela, sagittas,
 Atque tuum sprevi maxime, numen, Amor.
 Tu puer imbelles, dixi, transfige columbas,
 Conveniunt tenero mollia bella duci.
 Aut de passeribus tumidos age, parve, triumphos,
 Hæc sunt militiæ digna trophæa tux.
 In genus humanum quid inania dirigis arma?
 Non valet in fortes ista pharetra viros.
 Non tulit hoc Cyprinus, (neque enim Deus ullus ad iras
 Promptior) & duplici jam ferus igne calet.
 Ver erat, & summa radians per culmina villæ
 Attulerat primam lux tibi Maie diem:
 At mihi adhuc refugam quærebant lumina noctem,
 Nec matutinum sustinuere jubar.

Astat Amor lecto, piæ Amor impiger alis,
Prodidit astantem mota pharetra Deum:
Prodidit & facies, & dulce minantis ocelli,
Et quicquid pueri, dignum & Amore fuit.
Talis in æterno juvenis Sigeius Olympo
Miscet amatori pocula plena Jovi,
Aut qui formosas pellexit ad oscula nymphas
Thiodamanteus Naiade raptus Hylas;
Addideratque iras, sed & has decuisse putares,
Addideratque truces, nec sine felle minas.
Et miser exemplo sapuisses tutius, inquit,
Nunc, mea quid possit dextera, testis eris.
Inter & expertos vires numerabere nostras,
Et faciam vero per tua damna fidem.
Ipse ego, si nescis, strato Pythone superbum
Edomui Phœbum, cessit & ille mihi;
Et quoties meminit Peneidos, ipse fatetur
Certius & gravius tela nocere mea.
Me nequit adductum curvare peritius arcum,
Qui post terga solet vincere Parthus eques.
Cydoniusque mihi cedit venator, & ille
Inscius uxori qui necis author erat.
Est etiam nobis ingens quoque victus Orion,
Herculeæque manus, Herculeusque comes.

Jupiter ipse licet sua fulmina torqueat in me,

Hærebunt lateri spicula nostra Jovis.

Cætera quæ dubitas melius mea tela docebunt,

Et tua non leviter corda petenda mihi.

Nec te stulte tuæ poterunt defendere Musæ,

Nec tibi Phœbeus porriget anguis open.

Dixit, & aurato quatiens mucrone sagittam,

Evolat in tepidos Cyprios ille sinus.

At mihi risuro tonuit ferus ore minaci,

Et mihi de puero non metus ullus erat.

Et modò quæ nostri spatiantur in urbe Quirites,

Et modò villarum proxima rura placent.

Turba frequens, facieque simillima turba dearum,

Splendida per medias itque reditque vias.

Augtaque luce dies gemino fulgore coruscat,

Fallor? an & radios hinc quoque Phœbus habet.

Hæc ego non fugi spectacula grata severus,

Impetus & quò me fert juvenilis, agor.

Lumina luminibus malè providus obvia misi,

Neve oculos potui continuisse meos.

Unam fortè aliis supereminuisse notabam,

Principium nostri lux erat illa mali.

Sic Venus optaret mortalibus ipsa videri,

Sic regina Deùm conspicienda fuit.

DELECTUS ALTER

197

Hanc memor objecit nobis malus ille Cupido,

Solus & hos nobis texuit antè dolos.

Nec procul ipse vaser latuit, multæque sagittæ,

Et facis à tergo grande pendit onus.

Nec mora, nunc ciliis hæsit, nunc virginis ori,

Infilit hinc labiis, infilet inde genis :

Et quascunque agilis partes jaculator oberrat,

Hei mihi, mille locis pectus inermis ferit.

Protinus insoliti subièrunt corda furores,

Uror amans intus, flammaque torus eram.

Interea misero quæ jam mihi sola placebat,

Ablata est oculis non relictura meis.

Ast ego progrediior tacitè querebundus, & excors,

Et dubius volui sæpe referre pedem.

Finilor, & hæc remanet, sequitur pars altera votum,

Raptaque tam subito gaudia flere juvat.

Sic dolet amissum proles Junonia cælum,

Inter Lemniacos præcipitata focos.

Talis & abreptum solem respexit, ad Orcum

Vestus ab attonitis Amphiaræus equis.

Quid faciam in elix & luctu victus, amores

Nec licet inceptos ponere, neve sequi.

O utinam spectare semel mihi detur amatos

Vultus, & coràm tristia verba loqui ;

198 *MUSARUM ANGLICANARUM*

Forſitan & duro non eſt adamante creata,

Fortè nec ad noſtras ſurdeat illa preces.

Crede mihi nullus ſic infelicitè arſit,

Ponar in exemplo primus & unus ego.

Parce precor teneri cum ſis Deus ales amoris,

Pugnent officio nec tua facta tuo.

Jam tuus O certè eſt mihi formidabilis arcus,

Nate deâ, jaculis nec minus igne potens :

Et tua fumabunt noſtris altaria donis,

Solus & in ſuperis tu mihi ſummus eris.

Deme meos tandem, verùm nec demefurores,

Nefcio cur, miſer eſt ſuaviter omnis amans :

Tu modò da facilis, poſthæc mea ſiqua futura eſt,

Cuspis amatuſos figat ut una duos.

JOH. MILTON.

ELEGIA

ELEGIA

A D

Carolus Diodatum.

TAndem, chare, tuæ mihi pervenere tabellæ,

Pertulit & voces nuntia charta tuas,

Pertulit occidua Devæ Cestrensis ab ora,

Vergivium prono quæ petit amne salum.

Multum crede juvat terras aluisse remotas

Pectus amans nostri, tamque fidele caput,

Quodque mihi lepidum tellus longinqua sodalem

Debet, at unde brevi reddere jussa velit.

Me tenet urbs reflua quam Thamefis alluit undæ,

Meque nec invitum patria dulcis habet.

Jam nec arundiferum mihi cura revivere Camum,

Nec dudum vetiti me laris angit amor.

Nuda nec arva placent, umbrasque negantia molles,

Quam male Phœbicolis convenit ille locus!

Nec dum libet usque minas perferre magist.

Ceteraque ingenio non subeunda meo,

Si sit hoc exilium patrios adiisse penates,

Et vacuum curis otia grata sequi,

Non ego vel profugi nomen, sortemve recuso,

Lætus & exilii conditione fruor,

O utinam vates nunquam graviora tulisset

Ille Tomitano flebilis exul agro ;

Non tunc Jonio quicquam cessisset Homero,

N.ve foret victo laus tibi prima Maro.

Tempora nam licet hic placidis dare libera Musis,

Et totum rapiunt me mea vita lib.i.

Excipit hinc festum sinuosi pompa theatri,

Et vocat ad plausus garrula scena suos.

Seu catus auditur senior, seu prolixus hæres,

Seu procus, aut posita casside miles adest,

Sive decennali sæcundus lite patronus

Detonat inculto barbara verba foro,

Sæpe vaser gnato succurrit servus amanti,

Et nasum rigidi fallit ubique Patris ;

Sæpe novos illic virgo mirata calores

Quid sit amor nescit, dum quoque nescit, amat.

Sive cruentatum furiosa Tragædia sceptrum

Quassat, & effusis crinibus ora rotat,

Et dolet, & spectro, juvat & spectasse dolendo,

Interdum & lacrymis dulcis amaror inest :

Seu puer infelix indelibata reliquit

Gaudia, & abrupto flendus amore cadit,

Seu ferus è tenebris iterat Styga criminis ultor

Conscia funereo pectora torre movens,

Seu mæret Pelopeia domus, seu nobilis Ili,

Aut luit incestos aula Creontis avos.

Sed neque sub testis semper nec in urbe latemus,

Irrita nec nobis tempora veris eunt.

Nos quoque lucus habet vicinâ confitus ulmo,

Atque suburbani nobilis umbra loci.

Sæpius hîc blandas spirantia sydera flammæ

Virgineos videas præteriisse choros.

Ah quoties dignæ stupui miracula formæ,

Quæ posset senium vel reparare Iovis ;

Ah quoties vidi superantia lumina gemmas,

Atque faces quotquot volvit uterque polus ;

Collaque bis vivi Pelopis quæ brachia vincant,

Quæque fluit puro nectare tinctâ viâ,

Et decus eximium frontis, tremulosque capillos.

Aurea quæ fallax retia tendit Amor.

Pellacesque genas, ad quas hyacinthina sordet

Purpura, & ipse tui floris, Adoni, rubor.

Cedite

Cedite laudatz toties Heroides olim,

Et quæcunque vagum cepit amica Jovem.

Cedite Achæmeniz turrîtâ fronte puellæ,

Et quot Susa colunt, Memnoniamque Ninon.

Vos etiam Danæ fasces submittite Nymphæ,

Et vos Iliacæ, Romulexque nurus.

Nec Pompeianas Tarpeia Musa columnas

Jactet, & Aufoniis plena theatra stolis.

Gloria Virginibus debetur prima Britannis,

Extera sat tibi sit fœmina posse sequi.

Tuque urbs Dardaniis Londinum structa colonis

Turrigerum latè conspicienda caput,

Tu nimium felix intrâ tua mœnia claudis

Quicquid formosi pendulus orbis habet.

Non tibi tot cœlo scintillant alstra sereno

Endymionæ turba ministra dex,

Quot tibi conspicuæ formæque auroque puellæ

Per medias radiant turba videnda vias.

Creditur hûc geminis venisse invecta columbis

Alma pharetrigero milite cincta Venus,

Huic Cnidon, & riguas Simoentis flumine valles,

Huic Paphon, & roseam posthabitura Cypron.

Ast ego, dum pueri finit indulgentia cæci,

Mænia quàm subito linquere fausta paro;

Et vitare procul malefide infamia Circes

Atria, divini Molyos usus ope.

Stat quoque juncosas Cami remeare paludes,

Atque iterum raucæ murmur adire Scholæ.

Interea fidi parvum cape munus amici,

Paucaque in alternos verba coacta modos.

JOH. MILTON.

ELEGIA

E L E G I A

Ad Carolum Diodatum ruri commo-
rantem idibus Decemb.

Mitto tibi sanam non pleno ventre salutem,
Quâ tu dissentio fortè carere potes.
At tua quid nostram prolestat Musa camœnam,
Nec finit optatas posse sequi tenebras?
Carmine scire velis quàm te redamemque colamque,
Credere mihi vix hoc carmine scire queas.
Nam neque noster amor modulis includitur arctis,
Nec venit ad claudos integer ipse pedes.
Quàm bene solennes epulas, hilaremque Decembrim
Festaque cœlisugam quæ coluere Deum,
Deliciasque refers, hyberni gaudia ruris,
Haustaque per lepi los Gallica musta focos.
Quid quereris refugam vino da, ibusque poesin?
Carmen amat Bacchum, Carmina Bacchus amat.

Nec

Nec produit Phœbum virides gestasse corymbos,

Atque hederam lauro pręposuisse suę.

Sępius Aoniis elamavit collibus Eue

Mista Thyonęo turba novena choro.

Naso Corallęis mala carmina misit ab agris:

Non illic epulę, non fata vitis erat.

Quid nisi vina, rosęque, racemiferumque Lyxum,

Cantavit brevibus Teia Musa modis?

Pindaricosque inflat numeros Teumesius Euan,

Et redolet sumptum pagina quęque merum.

Dum gravis everso currus crepat axe supinus,

Et volat Elęo pulvere fuscus eques.

Quadrinoque madens Lyricen Romanus Jaccho

Dulce capit Glyceran, flavicomamque Chloen.

Idem quoque lauta tibi generoso mensa paratu,

Mentis alit vires, ingeniumque fovet.

Massica fęcundam despumant pocula venam,

Fundis & ex ipso condita metra cado.

Addimus his artes, fusumque per intima Phœbum

Corda, favent uni Bacchus, Apollo, Ceres.

Illicet haud mirum tam dulcia carmina per te

Numine composito nos peperisse Deos.

Nunc

Nunc quoque Threſſa tibi cœlato barbitos auro

Inſonat argutâ molliter iſta manu;

Auditurque chelys ſuſpenſa tapetis circum,

Virgineos tremulâ quæ regat arte pedes.

Illa tuas ſaltem teneant ſpectacula Muſas,

Et revocent, quantum crapula pellit iners.

Crede mihi dum pſallit ebur, comitataque plectrum

Implet odoratos feſta chorea tholos,

Percipies tacitum per pectora ſerpere Phœbum,

Quale repentinus permeat oſſa calor,

Perque puellares oculos digitumque ſonantem

Irruet in totos lapſa Thalia ſinus.

Namque Elegia levis multorum cura deorum eſt,

Et vocat ad numeros quemlibet illa ſuos;

Liber adeſt elegis, Eratoque, Cereſque, Venusque,

Et cum purpureâ matre tenellus Amor.

Talibus inde licent convivia larga poetis,

Sæpius & veteri commaduiſſe mero.

At qui bella refert, & adulto ſub Jove cœlum,

Heroasque pios, ſemideosque duces,

Et nunc ſancta canit ſuperſum conſulta deorum,

Nunc latrata fero regna profunda caſe,

Ille quidem parcè Samii pro more magiſtri

Vivat, & innocuos præbeat herba cibos;

Stet propè fagineo pellucida lymphæ catillo,

Sobriaque è puro pocula fonte bibat.

Additur huic scelerisque vacans, & casta juvenus,

Et rigidi mores, & sine labe manus.

Qualis veste nitens sacrâ, & lustralibus undis

Surgis ad infensos augur iture Deos.

Hoc ritu vixisse ferunt post rapta sagacem

Lumina Tiresian, Ogygiumque Linon,

Et lare devoto profugum Calchanta, senemque

Orpheon edomitæ sola per antra feris ;

Sic dapis exiguus, sic rivi potor Homerus

Dulichium vexit per freta longa virum,

Et per monstrificam Perseæ Phœbados aulam,

Et vada scemineis insidiosa sonis,

Perque tuas rex ime domos, ubi sanguine nigro

Dicitur umbrarum detinuisse greges.

Diis etenim sacer est vates, divûmque sacerdos,

Spirat & occultum pectus, & ora Jovem.

At tu, siquid agam, scitabere (si modò saltem

Esse putas tanti noscere si quid agam).

Paciferum canimus cœlesti semine regem,

Fausta que sacratis sæcula pasta libris,

Vagitumque Dei, & stabulantem paupere testæ,

Qui superma suo cum patre regna colit.

Stelliparumque polum, modulantesque æthere turmas,

Et subito elisos ad sua fana Deos.

Dona quidem dedimus Christi natalibus illa,

Ille sub auroram lux mihi prima tulit.

Te quoque pressa manent patriis meditata sicutis,

Tum mihi, cui recitem, iudicis instar eris.

JOH. MILTON.

ECLOGAR

ECLOGA DAMON.

Damonis sub personâ intelligitur Carolus Diodatus ex urbe Hetruria Luca paterno genere oriundus.

Himerides nymphæ (nam vos & Daphnin & Hylan,
Et plorata diu meministis fata Bionis)

Dicite Sicelicum Thamefina per oppida carmen :

Quas miser effudit voces, quæ murmura Thyrsis,

Et quibus assiduis exercuit antra querelis,

Fluminaque, fontesque vagos, nemorumque recessus,

Dum sibi præreptum queritur Damona, neque altam

Luctibus exemit noctem loca sola pererrans.

Et jam bis viridi surgebat culmus aristâ,

Et totidem flavas numerabant horrea messes,

Ex quo summa dies tulerat Damona sub umbras,

Nec dum aderat Thyrsis ; pastorem scilicet illum

Dulcis amor Musæ Thuscâ retinebat in urbe.

Ast ubi mens expleta domum, pecorisque relictæ

Cura vocat, simul assuetâ seditque sub ulmo,

Tum vero amissum, tum denique sentit amicum,

Cœpit & immensum sic exonerare dolorem.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.

Hei mihi ! quæ terris, quæ dicam numina cœlo,

Postquam te immitti rapuerunt funere Damon ;

Siccine nos linquis, tua sic sine nomine virtus

Ibit, & obscuris numero sociabitur umbris ?

At non ille, animas virgâ qui dividit auræ,

Ista velit, dignumque tui te ducat in agmen,

Ignavumque procul pecus arceat omne silentium.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.

Quicquid erit, certè nisi me lupo antè videbit,

Indeplorato non comminuere sepulcro,

Constabitque tuus tibi honos, longumque vigebit,

Inter pastores : Illi tibi vota secundo

Solvere post Daphnin, post Daphnin dicere laudes

Gaudebunt; dum rura Pales, dum Faunus amabit :

Si quid id est, priscamque fidem coluisse, piumpque,

Palladiasque artes, sociumque habuisse canorum.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Hæc tibi certa manent, tibi erunt hæc præmia Damon,
At mihi quid tandem fiet modò? quis mihi fidus
Hærebit lateri comes, ut tu sæpe solebas
Frigoribus duris, & per loca sæta pruinis,
Aut rapido sub sole, siti morientibus herbis?
Sive opus in magnos fuit eminùs ire leones,
Aut avidos terrere lupos præsepibus altis;
Quis fando sopire diem, cantuque solebit?

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Pectora cui credam? quis me lenire docebit
Mordaces curas? quis longam fallere noctem
Dulcibus alloquiis? grato cùm sibilat igni
Molle pyrum, & nucibus strepitat focus, at malus auster
Miscet cuncta foris, & desuper intonat ulmo.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Aut æstate, dies medio dum vertitur axe,
Cum Pan æsculeâ somnum capit abditus umbrâ,
Et repetunt sub aquis sibi nota sedilia nymphæ,
Pastoresque latent, stertit sub sepe colonus,
Quis mihi blanditiasque tuas, quis tum mihi risus,
Cecropiosque sales referet, cultosque lepores?

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
 At jam solus agros, jam pascua solus oberro,
 Sicubi ramosæ densantur vallibus umbræ,
 Hic serum expecto, suprâ caput imber & Euris
 Triste sonant, fractæque agitata crepusculâ silvæ.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
 Heu quàm culta mihi prius arva præcacibus herbis
 Involvuntur, & ipsa sitû seges altâ fatiscit !
 Innuba neglecto marcescit & uva racemò,
 Nec myrteta juvant ; ovium quoque tædet, at illæ
 Mœrent, inque suum convertunt ora magistrum.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
 Tityrus ad corylos vocat, Alphefibeus ad ornos,
 Ad salices Aegon, ad flumina pulcher Amyntas,
 Hic gelidi fontes, hic illicita gramina musco,
 Hic Zephyri, hic placidas interstrepit arbutus undas ;
 Ista canunt surdo, frutices ego nactus abibam.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
 Mopsus ad hæc, nam me redeuntem fortè notarat
 (Et callebat avium linguas, & fydéra Mopsus)
 Thyrsi quid hoc ? dixit, quæ te coquit improba bilis ?
 Aut te perdit amor, aut te malè fascinat astrum,

Saturni grave sæpè fuit pastoribus astrum,
Intimaque obliquo figit præcordia plumbo.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Mirantur nymphae, & quid te Thyrsi futurum est?
Quid tibi vis? ajunt, non hæc solet esse juventæ
Nubila frons, oculique truces, vultusque severi;
Illa choros, lususque leves, & semper amorem
Jure petit, bis ille miser qui serus amavit.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Venit Hyas, Dryopeque, & filia Baucidis Aegle.
Docta modos, citharæque sciens, sed perditâ fastu,
Venit Idumanii Chloris, vicina fluenti;
Nil me blanditiæ, nil me solantia verba,
Nil me, si quid adest, movet, aut spes ulla futuri.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Hei mihi quàm similes ludunt per prata juveni,
Omnes unanimi secum sibi lege sodales,
Nec magis hunc alio quisquam secernit amicum
De grege, sic densi veniunt ad pabula thoes,
Inque vicem hirsuti paribus junguntur onagri;
Lex eadem pelagi, deserto in littore Proteus
Agmina Phocarum numerat, vilisque volucrum

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
 At jam solus agros, jam pascua solus oberro,
 Sicubi ramosæ densantur vallibus umbræ,
 Hic serum expecto, suprâ caput imber & Euris
 Triste sonant, fractæque agitata crepuscula silvæ.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
 Heu quàm culta mihi prius arva procacibus herbis
 Involvuntur, & ipsa sitû sēges alta fatiscit !
 Innuba neglecto marcescit & uva racemo,
 Nec myrteta juvant ; ovium quoque tædet, at illæ
 Mœrent, inque suum convertunt ora magistrum.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
 Tityrus ad corylos vocat, Alpheisibæus ad ornos,
 Ad salices Aegon, ad flumina pulcher Amyntas,
 Hic gelidi fontes, hic illicita gramina musco,
 Hic Zephyri, hic placidas interstrepit arbutus undas ;
 Ista canunt furdo, frutices ego nactus abibam.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
 Mopsus ad hæc, nam me redeuntem fortè notarat
 (Et callebat avium linguas, & fydéra Mopsus)
 Thyrsi quid hoc ? dixit, quæ te coquit improba bilis ?
 Aut te perdit amor, aut te malè fascinat astrum,

Saturni grave sæpè fuit pastoribus astrum,
Intimaque obliquo figit præcordia plumbo.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Mirantur nymphae, & quid te Thyrsi futurum est?
Quid tibi vis? ajunt, non hæc solet esse juventæ
Nubila frons, oculique truces, vultusque severi;
Illa choros, lususque leves, & semper amorem
Jure petit, bis ille miser qui serus amavit.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Venit Hyas, Dryopeque, & filia Baucidis Aegle.
Docta modos, citharæque sciens, sed perditæ fastu,
Venit Idumanii Chloris, vicina fluenti;
Nil me blanditiæ, nil me solantia verba,
Nil me, si quid adest, mover, aut spes ulla futuri.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Hei mihi quàm similes ludunt per prata juvenei,
Omnes unanimi secum sibi lege sodales,
Nec magis hunc alio quisquam secernit amicum
De grege, sic densi veniunt ad pabula thoes,
Inque vicem hirsuti paribus junguntur onagri;
Lex eadem pelagi, deserto in littore Proteus
Aguina Phocarum numerat, vilisque volucrum

Passer habet semper quicum sit, & omnia circum
 Farra libens volitet, serò sua testâ revisens,
 Quem si fors letho objecit, seu milvus aduncò
 Fata tulit rostro, seu stravit arundine fossor,
 Protinus ille alium socio petit inde volatu.
 Nos durum genus, & diris exercita fati
 Gens homines aliena animis, & pectore discors,
 Vix sibi quisque parem de millibus invenit unum,
 Aut si fors dederit tandem non aspera votis,
 Illum inopina dies quâ non speraveris horâ
 Surripit, æternum linquens in sæcula damnum.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
 Heu quis me ignotas traxit vagus error in oras
 Ire per aereas rupes, Alpemque nivosam !
 Eequid erat tanti Romam vidisse sepultam ?
 Quamvis illa foret, qualem dum viseret olim,
 Tityrus ipse suas & oves & rura reliquit ;
 Ut te tam dulci possem caruisse sodale,
 Possem tot maria alta, tot interponere montes,
 Tot sylvas, tot saxa tibi, fluviosque sonantes.
 Ah certè extremum licuisset tangere dextram,
 Et benè compositos placidè morientis ocellos,

Et dixisse vale, nostri memor ibis ad astra.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Quamquam etiam vestri nunquam meminisse pigebit
Pastores Thufci, Musis operata juvenus,
Hic Charis, atque Lepos; & Thuscus tu quoque Damon,
Antiquâ genus unde petis Lucumonis ab urbe.
O ego quantus eram, gelidi cum stratus ad Arni
Murmura, populeumque nemus, quâ mollior herba,
Carpere nunc violas, nunc summas carpere myrtos,
Et potui Lycidæ certantem audire Menalcam.
Ipse etiam tentare ausus sum, nec puto multum
Displicui, nam sunt & apud me munera vestra
Fiscellæ, calathique & cerea vincla cicutæ,
Quin & nostra suas docuerunt nomina fagos
Et Datis, & Francinus, erant & vocibus ambo
Et studiis noti, Lydorum sanguinis ambo.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
Hæc mihi tum læto dictabat roscida luna,
Dum solus teneros claudebam cratibus hœdos.
Ah quoties dixi, cum te cinis ater habebat,
Nunc canit, aut lepori nunc tendit retia Damon,
Vimina nunc textit, varios sibi quod sit in usus;

Et quæ tum facili sperabam mente futura
 Arripui voto levis, & præsentia finxi,
 Heus bone numquid agis? nisi te quid forte retardat,
 Imus? & argutâ paulûm recubamus in umbrâ,
 Aut ad aquas Colni, aut ubi jugera Cassibelauni?
 Tu mihi percurres medicos, tua gramina, succos,
 Helleborumque. humilesque crocos, foliumque hyacinthi,
 Quasque habet ista palus herbas, artesque medentûm
 Ah pereant herbæ, pereant artesque medentûm
 Gramina, postquam ipsi nil profecere magistro.
 Ipse etiam, nam nescio quid mihi grande sonabat
 Fistula, ab undecimâ jam lux est altera nocte,
 Et tum fortè novis admôram labra cicutis,
 Dissiluere tamen ruptâ compage, nec ultra
 Ferre graves potuere sonos, dubito quoque ne sim
 Turgidulus, tamen & referam, vos cedite silvæ.

Ite domum impasti, domino jam non vacat, agni.
 Ipse ego Dardaniæ Rutupinæ per æquora puppes
 Dicam, & Pandrasidos regnum vetus Inogenix,
 Brennumque Arviragumque duces, priscumque Belinum,
 Et tandem Armoricos Britonum sub lege colonos;
 Tum gravidam Arturo fatali fraude Jögernem

Mendaces vultus, assumptaque Gorlōis arma,
Merlini dolus. O mihi tum si vita superſit,
Tu procul annosâ pendebis fiſtula pinu
Multum oblita mihi, aut patriis mutata camœnis
Brittonicum ſtrides, quid enim ? omnia non licet uni,
Non ſperaffe uni licet cœmnia, mî ſatis ampla
Merces, & mihi grande decus (ſim ignotus in ævum
Tum licet, externo penitusque inglorius orbi)
Si me flava comas legat Uſa, & poter Alauni,
Vorticibusque frequens Abra, & nemus omne Treantz,
Et Themæſis meus ante omnes, & ſuſca metallis
Tamara, & extremis me diſcant Orcades undis.

Ite domum inpaſti, domino jam non vacat, agni.
Hæc tibi ſervabam lentâ ſub cortice lauri,
Hæc, & plura ſimul, tum quæ mihi pocula Manſus,
Manſus Chalcidicæ non ultima gloria ripæ,
Bina dedit, mirum artis opus, mirandus & ipſe,
Et circum gemino cœlaverat argumento :
In medio rubri maris unda, & odoriferum ver
Littora longa Arabum, & ſudantes balfama ſilvæ,
Haſ inter Phœnix divina avis, unica terris
Cæruleum fulgens diverſicoloribus alis

Auroram vitreis surgentem respicit undis.
 Parte aliâ polus omnipotens, & magnus Olympus,
 Quis putet? hic quoque Amor, pictæque in nube phœtræ,
 Arma corusca faces, & spicula tincta pyropo;
 Nec tenues animas, pectusque ignobile vulgi
 Hinc ferit, at circum flammantiâ lumina torquens
 Semper in erectum spargit sua tela per orbes
 Impiger, & pronos nunquam collimat ad ictus,
 Hinc mentes ardere sacræ, formæque deorum.

Tu quoque in his, nec me fallit spes lubrica, Damon,
 Tu quoque in his certè es, nam quò tua dulcis abiret
 Sanctæque simplicitas, nam quò tua candida virtus?
 Nec te Lethæo fas quæfivisse sub orco,
 Nec tibi conveniunt lacrymæ, nec flebimus ultrà,
 Ite præcul lacrymæ, purum colit æthera Damon,
 Æthera purus habet, pluvium pede repulit arcum;
 Heroumque animas inter, divosque perennes,
 Æthereos haurit latices, & gaudia potat
 Ore Sacro. Quin tu cœli poss jura recepta
 Dexter ades, placidusque fave quicumque vocaris,
 Seu tu noster eris *Damon*, sive æquior audis
Diodatus, quo te divino nomine cuncti

Cœlicolæ norint, sylvisque vocabere Damon.
Quòd tibi purpureus pudor, & sine labe juvenus
Grata fuit, quòd nulla tori libata voluptas,
En etiam tibi virginei servantur honores ;
Ipse caput nitidum cinctus rutilante coronâ,
Lætaque frondentis gestans umbracula palmæ
Æternùm perages immortales hymenæos ;
Cantus ubi, choreisque furit lyra mista beatis,
Festa Sionxo bacchantur & Orgia Thyrso.

F I N I S.

EPIGRAMMATUM

S E U

Poematum Minorum

Specimen Novum.

bioinformatics

PRÆFATIO.

HAbes etiam, Ingeniose Lector, Epigrammatum (quæ nostratibus itidem solummodo debentur) Specimen Novum, Studio Acutissimi Juvenis collectum, & nobis in manus datum.

Nè verò minùs placeant, incerta quoniam & Authoribus destituta; Te monitum velimus, aut passim in Academiis, aut extempore inter solennitates Scholarum (Westmonasteriensis præcipue) fuisse composita. Et iis locis nequaquam indigna, virile admodum produnt acumen, & multum in parvo.

Non enim (quod vulgò solet) jejunis sententiis conflantur, nec, vocibus huc illuc retortis & ubiq; vexatis, horridulum quoddam edunt tintinnabulum, ut audienti scilicet risum horridiorem excutiant. Non hujusmodi, sed solidiora quædam habes Epigrammata. Habes, quicquid Attico lepore Pulchrum, quicquid Romanâ vi elegans olim æstimaveris. Sed æquo usus judicio tute expendas.

Oxon, Jan. 28,
1697.

Index

OLIVER

Index Lemmatum.

C	Erdo	pag. 1.
	Mensa Tudicularis	p. 2.
	Cedat Poeta Oratori	ibid.
	Fulmen	p. 3.
Hortus Botanicus		ibid.
Sisyphus		p. 4.
Lingua potentior armis		p. 5.
Vetula edificato capite ornata		ibid.
Vetula lasciva		ibid.
Papistica Conjunctio		p. 6.
Carolo Martyri sacrum		ibid.
Poeta Pictori preferatur		p. 7.
Domitianus		ibid.
Mulieris Dissectio		ibid.
In Caesaris Commentarios		p. 8.
Avarus odit Poetas		ibid.
Vince Teipsum		p. 9.
In Miltonum Poetam		ibid.
Miles Belgicus		ibid.
In Filium Manlii insepultum		p. 10.
In Johannem Wilson Musice Doctorem		ibid.
Ad Medicum & Poetam Ingeniosum		p. 11.
Augurium		p. 13.
Ad Henriettam Ang. Reg. parturientem		p. 14.
Cato se occidat		ibid.
Simile non agit in simile		p. 15.
Epicuri Philosophia		ibid.
Scevola ad Dextram		p. 16.
Datur Reactio		ibid.
Universalis sunt ab Intellectu		p. 17.
Nemo miser nisi comparatus		ibid.
		Lx

<i>In Natalem Caroli Secundi</i>	ibid.
<i>Secessus</i>	p. 18.
<i>Generatio unius est corruptio alterius</i>	p. 19.
<i>Epitaphium Sh——lli</i>	p. 20.
<i>Fabula Phæbi & Daphnes</i>	ibid.
<i>Ad Lesbiam</i>	p. 21.
<i>In Obitum Mariæ II.</i>	ibid.
<i>In Cratrem</i>	p. 22.
<i>Carmen sepulcræ memoriæ Abrahami Cowleii sacrum</i>	ibid.
<i>Cælum est Solidum</i>	p. 23.
<i>In Grammaticæ casus</i>	ibid.
<i>Anus fucata</i>	ibid.
<i>Franciscus Drake</i>	p. 24.
<i>Ad Academias</i>	ibid.
<i>Omne ignotum pro magnifico</i>	ibid.
<i>Roma antiqua</i>	p. 25.
<i>Effigies Cromwelli ad Christinam missa</i>	ibid.
<i>Dulcis malorum recordatio</i>	p. 26.
<i>Tutus si fortis</i>	ibid.
<i>In Obitum Mariæ II.</i>	p. 27.
<i>In Anagrammatistas</i>	ibid.
<i>In Araneæ Telam</i>	ibid.
<i>In Augurium</i>	p. 28.
<i>Visio fit per receptionem specierum</i>	ibid.
<i>Natali præferatur dies Triumphalis</i>	p. 29.
<i>Inest sua gratia parvis</i>	ibid.
<i>Divus Lucas</i>	ibid.
<i>Epitaphium viventis F. S.</i>	p. 30.
<i>Aliud Authore ipso</i>	p. 31.
<i>Ad R. Busby, D. D.</i>	p. 32.
<i>Penna Anserina</i>	ibid.
<i>Neutrum modo mas modo vulgus</i>	p. 33.
<i>Ignis non naturaliter ascendit</i>	ibid.
<i>Ebrius Poeta Optimus Poeta</i>	p. 34.
<i>Hydra</i>	ibid.
<i>Ad Regem lascivum</i>	ibid.
<i>Pontis Londinensis conflagratio</i>	ibid.
<i>Epitaphium Henrici Purcell</i>	p. 35.
<i>Non datur Actio in distans</i>	ibid.
	<i>Fati</i>

<i>Fati valet hora benigni</i>	P. 36.
<i>Meteora Ignea</i>	ibid.
<i>De Typis novis Academicis Cantab.</i>	P. 37.
<i>Vis Poeseos</i>	P. 38.
<i>Tyrannus</i>	ibid.
<i>Privatus Rege beatior</i>	P. 39.
<i>Fortior est qui se quam qui fortissima vincit Menia</i>	ibid.
<i>Epitaphium Stellæ</i>	P. 40.
<i>Ad Cupidinem</i>	ibid.
<i>Fallere & effugere est triumphus</i>	P. 41.
<i>Monstrum Marinum</i>	ibid.
<i>Quo semel est imbuta recens servabit odorem Testa diu</i>	P. 42.
<i>Ebrietas</i>	ibid.
<i>In Compendium Grammaticæ Busbeianum</i>	P. 43.
<i>Capaneus</i>	P. 44.
<i>Inscriptio Poem. Oxon</i>	ibid.
<i>Conflagratio Albæ Regalis</i>	ibid.
<i>Pietas præstantior armis</i>	P. 45.
<i>Sensus interni sunt in cerebro</i>	P. 46.
<i>Ad R. B. Bibliothecarium Philocriticum</i>	ibid.
<i>Ars cedat Naturæ</i>	P. 48.
<i>De mutua Legatione inter Angliam & Galliam</i>	P. 49.
<i>Carmen Extemporaneum</i>	ibid.
<i>Spheristerium Tabulatum</i>	P. 50.
<i>Luna est causa fluxus & refluxus Maris</i>	P. 53.
<i>Peragit violenta potestas Quod tranquilla nequit</i>	ibid.
<i>Amoris Contrarietas</i>	P. 54.
<i>Motus gravium est velocior in fine</i>	ibid.
<i>In inventorem Bombardæ</i>	P. 55.
<i>Ad Leonoram Romæ Canentem</i>	ibid.
<i>Mixtio est alteratorum miscibiliun unio</i>	ibid.
<i>Status Naturæ est status Belli.</i>	P. 56.

Advertisement.

*These PLAYS lately Printed for, and Sold by,
Richard Wellington, at the Lute, in Saint
Paul's Church-yard.*

City Heirefs: or, *Sr Timothy Treat-all*,
Round-heads: or, *The Good old Cause*,
Rover: or, *Banish'd Cavileer*,
Young King: or, *The Atistake*,
Younger Brother: or, *Amorous Jilt*,
Provok'd Wife. } *Mrs Behns.*

Caligula Emperor of *Rome*.

Fatal Discovery: or, *Love in Ruine*.

Sr Anthony Love: or, *The Rambling Lady*.

Princes of *Cleaves*, a Tragedy.

Where you may be furnish'd with most Plays.

☞ Lately Publish'd, *The History of Polybius*, the *Megalopolitan*: Containing a general Account of the Transactions of the World, but principally of the *Roman* People, during the first and second *Punic* Wars. Translated by *Sr H. Sheers*. To which is added, A Character of *Polybius* and his Writings. By *Mr Dryden*. In Three Volumes, the Third Vol. never before extant.

☞ A brief and easie Method to understand the *Romans*; with an exact Chronology of the Reign of the Emperors. An account of the most eminent Authors, when they flourish'd, and an Abridgment of the *Roman* Antiquities and Customs, by way of Dialogue. For the Use of the Duke of *Burgundy*. Translated from the *French*, with large Additions, by *Mr T. Brown*. Both Printed for *R. Wellington*, at the *Lute*, in *St Paul's Church-yard*.

EPIGRAMMATUM

S E U

Poematum Minorum *Specimen Novum.*

*Præstat unâ Arte eximium esse, quàm in pluri-
mis Mediocre.*

Cerdo.

A Recta suburbano latitat sutrina recessu,
Urget ubi ad numeros Cerdo canorus opus.

Non melior quisquam laxas producere pelles,

Aut fidum soleis apposuisse latus:

Rectius aut novit, quâ strictim calceus urat,

Setosa aut celeri fila reducat acu.

Absint, qui varias jactant insigniter artes,

Et nugis implent omnibus unum animum.

Cerdonem malim, qui se nescire fatetur

Cætera, quin crepidam novit, & hoc satis est.

Movens & motum debent esse simul.

Mensa Tudicularis.

Impellit baculo niveum dum *Cottius* orbem,
 Oppositumq; latus missile tundit ebur :
 Mox redit, & mediam transit sub fornice portam,
 Et facile in lævi marmore radit iter.
 Hinc tentat Victor candentis in æquore metæ
 Atterere obliquo leniter orbe latus.
 Illa nimis valido titubat percussa lacerto,
 Et viridem indigno funere pulsat humum.
 Marmoreum evertit celeri globus impete vimen :
 Dum Pila tacta ferit, Virgula tacta cadit.

Cedat Poeta Oratori.

Cæsaris irati *Ligarius* antè Tribunal
 Stat, dum nulla movent vota precesq; ducem :
 Surgit, agit causam facundo *Tullius* ore,
 Verbaq; quæ poterant saxa movere, fluunt.
 Tum primùm tremuère manus Tibi, *Cæsar* ; & ense
 Quem non *Pompeius*, *Tullius* ore quatit.
 I nunc, & magni, Vates, cane *Cæsaris* acta ;
 Solus, qui vicit *Cæsara*, Rhetor erat.

Motus fit per vim à projiciente impressam.

Fulmen.

CUM medium ignitis Fulmen secat aera pennis,
Cur subitus moto surgit in axe fragor ?

Cur Phariæ trepidant tûres, Rhodiiq; colossi,

Et dubius tremulo vertice nutat Athos ?

Sic movet aerium montana cacumina sulphur ?

Sic quatit exiguus saxa superba lapis ?

Non ea vis teli est ; sed totas horrida vires,

Exerit in parvo fulmine dextra Jovis :

Hæc lapidi terrorem, hæc ignibus addidit alas ;

Nec valet amoto fulmen inerme Deo.

Heu ! frustra finxit *Salmonæus* arma Tonantis,

Ni poterat fingi, quæ movet arma, manus.

Una est omnium rerum Materia.

Hortus Botanicus.

IN lætâ ponit dum formas Dædalus herbâ,
Arboris et doctâ brachia falce metit :

Pyramis hic tonsis assurgit lenta racemis,

Et teres in viridi cespite frondet Olor.

Hic viget *Æacides* non jam mortalis, & arbor
 Una Dei telum reddit, & una Deum.
 Inde gravem *Alciden* taxus jam læta reponit,
 Cui quondam tristem præbuit uſta rogam.
 Planta eadem crescit variâ sub imagine; cultor
 Si jubet est Heros, si jubet ales erit.

Sisyphus.

S*isyphæ*, saxum ingens, humeris & pectore anhelò
 Connixus, montem trudis in oppositum.
 Volvendum semper, semper revolvable saxum
 Lassabit miseras mole premente manus.
 Obtundis precibus, sed inexorable saxum
 Nec manibus didicit cedere, nec precibus.
 Ter montis preſas apicem, similisq; tenenti es,
 Ter tua comprehensus brachia ludit apex.
 Istâ jamdudum saturasti numina pœnâ,
 Jamq; ferat vates, qui cruciavit, opem.
Sisyphæ, si sapias, saxi te parte locabis
 Adversâ, unde ruens pondus ad ima premas.
 Nam cùm semper amet volvi in contraria saxum,
 Detrudas moneo; sic juga summa petet.

Lingua Potentior Armis.

Juno tonat linguâ, dùm fulmine *Jupiter* instat;
Concutit ille *Polos*, sed quatit illa *Jovem*.

Vetula Edificato Capite Ornata.

Cernis anum informem, quæ corrigit arte senectam,
Et mole impositâ tollit ad astra caput.

Aggesto demens phalerarum pondere sudat;

Non molli cerebro convenit illud onus.

Gorgoneæ nutant in calvo vertice Cristæ,

Celsaq; turrigeræ surgit imago Deæ.

Ah misera errasti turritam imitata *Cybelen*!

Es Veneris Mater, dum Cupis esse Venus.

Vetula Lasciva.

ÆLIA lascivis, flagrantq; libidine venæ,

Dum gelidæ frigent cana per ora nives.

At cavè funereis nè membra senilia flammis

Urat Amor, cavè nè sis Rogus ipsa tibi.

Sic *Æternæ* caput æterno dum frigore candet,

Viscera nativo sulphure cocta fremunt.

PAPISTICA CONJURATIO.

Anglicè,

Gunpowder-Treason.

CUR gentis fatum moliris, *Papa*, Britannæ,
 Sollicitans ipsum in vota nefanda crebum?
 Cur Regem, & procures, & non ignobile vulgus
 Funere *Sulphureo* corripuisse paras?
 Non ita *Successor Petri* dicendus, & *Hæres*;
 Hic Lacrymis, sed Tu Sanguine notus eris.
 Si pietas tantum potuit suadere malorum,
 Si Tua Religio hæc, *Roma*, quid ergo scelus?

Carolo *Martyri Sacrum.*

CAROLE Gentis Honos, fate *Carole* Sanguine Divum,
 Qui major magnis annumeraris Avis.
 Religio accepit quo Principe nostra Coronam,
 Quo vivente decus, quo moriente fidem.
 Hæc damus ultrici damnata volumina Flammæ,
 Manibus inferias, sancte Monarcha, tuis.
 Seu tulerint *Batava* funesta venena Paludes,
 Seu dederit sævam *Scotia* dira luem.
 Sic semper pereat quæcunq; laceffere Charta
 Vel Reges ausa est, vel tetigisse Deos.

Poeta Pictori Praefatur.

Pingit Apollo Tuus calamus quod nescit Apelles:
Hic simulat nubem ; Tu sine nube tonas.

Domitianus.

Muscarum agminibus gladio crudeliter instat
Cesar, & iræ vix sufficit ipse suæ.

Egregium Victoris opus ! contemnere muscas

Ex Aquilis discas, Domitiane, Tuis.

*Mulieris Dissectio publica Scholâ Anatomicâ a-
pud Oxonienſes, Mart. 10. 1692, ad quem-
cunq; Togatorum Ordinem.*

Ad Medicos.

NE vexate cruceſ, non deérunt corpora cultris ;
Pharmaca qui ſumit veſtra, cadaver erit.

Ad Theologos.

Oſpectatores Conchæ, Veneriſq; culinæ ;
Auſerte hinc oculos ; Vos decet una Fides.

Ad Jurisconsultos.

Fugite ocyùs, quicunq; vultis vivere :
 Judex futurus incipit esse carnifex.

Mulier Loquitur.

Umbra aderò manibusq; uncis & lumine torva,
 Sic spargam nigras vestra per ora faces.
 Si tamen hoc scelus haud fuero satis ultra, subibit
 Acrior officium scœmina viva meum.

In Cæsaris Commentarios.

Jactat Pompeius, jactat sua Julius arma,
 Nec patitur virtus imperiosa parem.
 Cede tamen Pompeie, Heroes cedite : laurum
 Asserit & calamo *Cæsar* & ense suam.

Avarus Odit Poetas.

Thrœicium Vatem quòd saxa animata sequantur,
 Quòd ducat volucres, ducat & ille feras,
 Quòdq; arbusa trahant odisti carmina, Avare ;
 Et dubitas tandem, nè sit & arca sequax.

Vince Teipsum.

Absineas lacrymis proles divina Philippi,
 Alter restat adhuc orbis, & alter honos:
Magni nomen habes meritò, quòd cætera vincis,
 At si Te possis vincere, *Major* eris.
 Ut superes hostes, aciem fortuna gubernat,
 Virtus, ut subigas Te, Tibi tela facit.

In Miltonum Poetam.

Tres magnos vario florentes tempore vares
Gracia cum *Latio*, & terra *Britanna* tulit.
Grandia *Mæoniden*; distinguit lenta *Maronem*
 Majestas; *noster* laude ab utrâq; nitet.
 Tendere non ultrà valuit natura; priores,
 Tertius ut fieret, junxerat ergo duos.

*Motus fieri non potest in instanti.**Miles Belgicus.*

DUM percussa cient stertentem Tympana *Belgam*,
 Territa dum clamant Agmina *Gallus* adest:
 Ille graves tollens oculos prorepat in arma,
 Et tremulo passu languida crura trahit.

Nunc illum Soboies, nunc conjux orba marito,
 Nunc vocat ad proprios olla relicta lares.
 Cervicem interea stimulat Ducis hasta reductam,
 Et cruda assueto vulnere terga rubent.
 Nec tamen hic properat : gradiens in Bella *Batavus*,
 Admotâ quamvis cuspide, tardus erit.

In Filium Manlii insepultum.

IN terrâ condi vetuit Pater improbus, at Te
 In tumulo patitur nobiliore regi.
 Nam Tibi suppeditant urnam volucresq; seræq;
 Altera pars cornix, altera Tygris erit.
 Marmoreos Regum tumulos contemne ; sepulchra
 Sunt aliis tantum mortua, viva tibi.

In Johannem Wilson Musicæ Doctorem.

DUm Chelyn Harmonicus vocalem spiritus implet,
 Tremorq; *Pulsus* more circumagit melos ;
 Cum reliquis simul Ipse stupes modulaminis Autor,
 Oraculo ceu percitus Vates suo.
Orpheus in choreas animavit *Robora* ; *Ligno*
 Tuo arborescunt *Antiorpheo* Viri ;

Torpida quem stipar fixâ radice Corona,
Murata Daphne cinxit ut Phæbi Lyram:
Intulit hic sensum Truncis; Tu mentibus altam
Intelligentiam Extrahi blandissimâ.
Te semel audito, Sirenum spreto *Ulysses*,
Non alligatus, versus in malum foret:
Hæ radium; doctorum Animos Tibi Chroma catenat,
Membris sobutos, Musicæ pari inferens;
Inflammans istos divinis Ignibus: ussit
Romam *Nero* canens, Tu Quirites cantibus.
“ Is castè flagrat, verèq; *Platonius* audit,
“ Qui imprimis Animas evocat, dein Rapiit.

Ad Medicum & Poetam ingeniosum.

O Qui sonoro blandiùs *Orpheo*
Vocale ducis carmen, & exitu
Fæliciori luctuosus
Sæpe animam revocas ab umbris.
Jam seu solutos in numerum pedes
Cogis, vel ægrum & vix animæ tenax
Corpus tueris, seu cadaver
Luminibus penetras acutis;

Opus relinquo: eripe Te moræ,
Non semper ægris sedulus immine,
Nec cæteros omnes medendo
Ipse Tuam minuas salutem.
Frustrà cruorem pulsibus incitis
Ebullientem pollice comprimis,
Attentus explorare venam
Quæ febris exagitet tumentem.
Frustrà liquores quot Chymica expedit
Fornax, & error sanguinis, & vigor
Innatus herbis Te fatigant:
Seriùs aut citiùs sepulchro
Debemur omnes: vitæq; deseret
Expulsa morbis corpus inhospitum,
Lentumq; spectabunt nepotes
Reliquias animæ cadaver.
Manes videbis Tu quoq; Fabulas,
Quos pauciores fecerit Ars Tua,
Suumq; victorem vicissim
Subjiciet Libitina victrix.
Decurrit illi vita beatior,
Quicumq; luces non nimis anxius
Reddit molestas, urgetve
Sponte suâ satis ingruentes.

At cui dierum lenè fluentium
Delectat ordo, vitaq; mutuis
Fœlix amicis, gaudiisq;
Innocuis benè temperata.

Augurium.

EN! medios curris juvenis *Pellæ* per Indos,
Et quàm fama Tui Tu magis ipse celer.
Sol ubi se ostendit, pariter tua gloria surgit,
Tot superata Tibi regna, quor' ille videt.
Dum verò vetita ad *Babylonis* mœnia tendis,
Mœnia quæ vates non inbeunda canunt:
Heu! subito extinctus crudeli morte, fateris
Serò nimis crimen jam Deus ipse tuum.
Per medias pariter turmas, densasq; phalanges,
Quàm facile, *Cæsar*, sternis utrinq; viam.
Te lætis circumvolitat victoria pennis,
Fortuna imperio cedere visa Tuo.
Scilicet auguriis fretus, curâq; sagaci,
Prospicis eventus, & facis esse, Tuos.
Deinde triumphali scandis *Capitolia* lauro,
Cæcylæ nec fatum posse movere putas:

At

At demum percuntis hiantia vulnera, vati
Quæ sit danda fides, tot velut ora monent.

Ad Henriettam Angl. Regin. parturientem.

Alternis Natura diem meditatur & umbras,
Hinc atro, hinc albo pignore facta parens.
Tu *melior Natura* Tuas dulcissima servas
(Sed quàm dissimili sub ratione) vices.
Candida Tu, & partu semper Tibi concolor omni,
Hinc natam, hinc natum das; sed utring; diem.

Cato de Occidat.

Aurea libertas dono gratissima Divûm,
Sospite quâ nobis vivere dulce sonat.
Te salvâ, fruiturq; suo quoq; Roma Catone,
Vindex ille Tuus Te percunte perit.
Viscera non potuit *Matris* lacerata tueri,
Sacrilegas potuit nec tolerare manus;
Quin sibi consciret mortem: nam digna *Catonis*
Quæ vitam eriperet dextra, *Catonis* erat.

Simile non agit in simile.

CUM petit armatum *Semeles* connubia Numen,
Ambit & invitam flamma petita manum :

Multum supirat genetricis fata revolvens,

Et luctum *Bacchi* cura dat æqua parem.

Mater ait, perii ; sed Tu dulcissima proles,

Quò fugias ignem, tutior ignis eris.

Tu liquidâ accendes mortalia pectora flammâ,

Et Tua secretum concoquet *Ætna* jecur.

Sic nec mira salus pueri est, nec funera matris ;

Nam gemino infelix occidit igne parens.

At non cognatam tetigere incendia flammam,

Et simili ignitus lussit igne puer.

Epicuri Philosophia.

D I C, *Epicure*, præcor teneræ incunabula prima
Naturæ, & mundi Semina cæca Tui.

Unde Atomis semper crescat foecunda propago ?

Surgat an è patriis turba oriunda rogis ?

Quæ vaga digessit varios fortuna tumultus,

Inq; novam speciem grande coegit opus ?

Quæve rudes duxit scælix concordia turmas,
 Particulisq; suis iussit inesse fidem?
 Pande mihi causas, aut jam miracula suades;
 Dumq; negas Numen, Te facis esse Deum.

Scævola ad Dextram.

Fervidiore calens, quàm Dextera, *Mutius* igne
 Flammam laceffit; Urcere ardentem putes:
 Alloquiturg; manum; me sic ulciscere, & hostem;
 Te puniat, te lustret errantem focus.
 Invidiosa Deis, mihi conclamata videris:
 Que dextra non es Patriæ, nec sis Mea.

Datur Reactio.

Aspicis, argentes radios ubi vibrat Apoll'o,
 Æthæra reflexo Saxa calore petunt;
 Ac, si non tetigit, potuit tetigisse videri
Maceria pietas ambiciosa polum.
 O quales Hominem mores Natura doceret!
 Ingratam quæ vel non finit esse Petram.

Universalia fiunt ab Intellectu.

QUID mirum, Ingenij nova si Respublica surgit,
Prægnantis cerebro cùm Dea nata Jovis?
Fit rerum Lucina caput: procul ite Hymenæi,
Jam sine conjugio possumus esse Patres.
Producit ratio, dum tantùm Concipit; & post
Fæturam potitur Virginitate Parens.

Nemo Miser nisi Comparatus.

DUM latitat *Marius* turpi deformis in algâ,
Et miserum inclemens obruit unda ducem;
Hoc tolerare potest: quid enim post vulnera Cimbri,
Post Libyæ ardores, non tolerare potest?
Tandem inquit, mea me non infortunia lædunt,
Sed quòd Tu regnas, hoc mihi, *Scylla*, dolet.

In Natalem Caroli Secundi.

PRima Tibi periit soboles, dilecta *Maria*,
Elusitq; uterum mæsta *Diana* *Taum*.
Tunc Cælo, nunc & terris fœcunda faisti,
Quæ potes & Reges & peperisse Deos.

Secessus.

EST in Secessu, nitidis argenteus undis,
 (Quondam ubi securæ ludebant Naiades) amnis,
 Qui vasti refugit strepitum & commercia ponti,
 Nec miscet castas peregrinis fluctibus undas,
 Indigenis contentus aquis. Non marinura miscet
 Dira, nec iratus in prælia concitat undas;
 Sed (quali somnos solet invitare) susurro
 Demulcet ripas, & amicas lambit arenas.
 Hic, dum deprensas ininico gurgite Nymphas
 Territat, effususq; ruit de montibus amnis,
 Quod nondum tanto didicisset turbine volvi,
 Tranquillas rura blando avocat, agmine leni
 Ad ripam dilapsus, aquas, ceditq; furori.
 Tum, si quam offerdat sinuosam sortè lacunam,
 Huc pronas divertit aquas, & liber ovanti
 It similis: jam securum ridere putares,
 Vorticibus tot crispas aquas, atq; ore renidet,
 Haud aliter quàm si vultum gelasinus oberret
 Plurimus; optatâ jam libertate potitus.
 Secessu fruitur, procul a torrente remorus.
 Utq; novas jam possit ovans celebrare chorëas,

Innumeris ludit gyris, & vortice crebro
Intorquet latices, atq; implicat orbibus orbes
Saltanti similis; Nymphas glomeratq; sequaces,
Ad numeros, Galatea, tuos saltare paratas.

Generatio unius est corruptio alterius.

Jupiter, ut tutus lascivo indulgeat igni,
Descendens cœlo stagna lacusq; colit.
Fulgura deponit, majestatemq; tremendam,
Nec quatit ignitâ tela trifurca manu.
Induitur Cygni faciem, pennaq; lacertos
Mentitas, vestit candida pluma latus,
Succedit rostrum ori, & longum è pectore collum
Porrigitur, viciat multa nigredo pedes.
Mutatus petiit nantem inter flumina *Ledam*,
Alatus mediis arsit adulter aquis.
Non eadem Mæcho fuerat, quæ forma Tonanti:
Ut Cygnus fieret, definit esse Deus.

Epitaphium Sh—lli.

Conditur hoc tumulo Bavius ; gravis esse memento,
Terra Tuo Bavio, nam fuit ille Tibi.

Mors uni Bavio lucrum, nam jugera vates,

Qui vivens habuit nulla, Sepultus habet.

Tam citò mireris Bavii ferere cadaver,

Non erat in toto corpore mica falis.

Dicite, nam bene vos nostis, *Genus Critica, Vates*

An fuerit Bavius peior, an Historicus ?

Fabula Phæbi & Daphnes.

Arcadiæ Juvenis *Thyrsis*, Phæbiq; sacerdos,
Ingenti frustra *Sacharissa* ardebat amore.

Haud Deus ipse olim *Daphni* majora canebar,

Nec fuit asperior *Daphne*, nec pulchrior illâ.

Carminibus Phœbo dignis premit ille fugacem,

Per rupes, per saxa volars, per florida vates

Pascua ; formosam nunc his componere *Nympham*,

Nunc illis, crudelem insanâ mente solebat.

Audijt illa procul miserum, *Cytharamq; sonantem*

Audijt, at nullis respexit mora querelis.

Ne ramen omnino caneret defectus, ad alta

Sidera perculsi referunt nova carmina montes.

Sic non quæsitis cumulatus laudibus, olim
Elapsâ reperit Daphne sua laurea Phœbus.

Priapus ad Lesbiam.

HEi mihi quàm varijs distringor *Lesbia* fatis!
Uror, et ah! nostro manat ab igne liquor:

Sum *Nilus*, sumq; *Ætna* simul. restinguite flammam

O Lacrymæ, aut lacrymas ebibe flamma meas.

In Obitum Mariæ Secundæ.

Ad Reginæ Famulas.

DUcite vos telas, Divæ vos cura, puellæ,
Duxit et artifices vestra *Maria* colos.]

Texite purpureo variatum murice flamen,

Inq; ostro extinctæ vivat imago Deæ.

Hic gemma Augustos, hic reddat purpura vulcus,

Si dabit hæc oculos, si dabit illa genas.

Gallorum hic classes volvant incendia; Nereus

Ardeat, inq; rubro vellere flamma tremat.

Parte aliâ cingat morientem turba *Mariam*,

Atq; gemant omnes, nec tamen ipsa gemat.

Quin flenti immistas vos ipsas pingite turbæ,

Plurimaq; in nitido mareat ore Venus.

Illic ingentes *Gulielmi* ponite luctus,

Ponite (siqua potest credere fama) metum.

Hæc agite; in telâ sic vivent ora Mariæ;

Dumq; refert illam, tela perennis erit.

In Cratem.

Dicitur ignipotens Vulcanus turpiter olim

In ferri manicis illaqueasse Deum.

At nunc Vulcanum, memori succensus ab ira,

Inclusum ferro Mars tenet ipse suo.

*Carmen sepulchrale memoria Abrahami Cowlei
sacrum.*

Aurea dum voluisti latè tua scripta per orbem,

Et famâ æternum vivis divine Poeta,

Hic placidâ jaceas requiè, custodiat urnam

Cana Fides, vigilantq; perenni lampade Musæ.

Sit sacer iste locus, nec quis temerarius ausit

Sacrilegâ turbare manu venerabile bustum:

Intacti mancant, mancant per secula dulces

Cowlei cineres, servantq; immobile saxum.

Cælum est Solidum.

Libratum assiduâ rapitur vertigine Cælum,
 Servat & æternam machina tota fidem.
 Mænia firma rigent, solidæq; adamante columnæ,
 Mænia Phlegæis non temeranda minis.
 Stat sibi munimen moles; et Jupiter illi
 Quamvis præsidium fit, simul illa Jovi.

In Grammaticæ casus.

Ad Episcopum Roffensem false accusatum, &c.

Fælices Tibi erunt omnes, Pater Optime, Casus,
 Accusativus cùm Tibi faustus erat.

*Non dantur colores in tenebris.**Annus fucata.*

Quid mediâ me luce Hecuba importuna laceßis
 Invitum? thalamo est lux inimica tuo.
 Mentitos video dentes, & livida labra,
 Reliquias nasi, dimidiaq; genas;
 Non ita me stimulant lacrymæ stillantis ocelli,
 Quæq; albet raris frigora mista comis.

Quin differ Veneres in idonea tempora noctis,

Fucum nempe genis induit umbra tuis:

Illā dabit larvam, & dono defendet opacæ

Nubis; Te luscā nox quoq; luscā decet.

Franciscus Drake.

D Race pererrati novit quem terminus orbis,
Quemq; simul mundi vidit uterq; polus,

Si taceant, homines, facient Te sidera notum;

Sol nescit comitis non memor esse sui.

Ad Academias.

Ecce pares ambæ splendent! ego deligo neutram;
Sed quæ me primū deligit, illa mea est.

Omne ignotum pro magnifico.

Ignotos lunæ miratur turba labores;

Hinc mala confingit plurima, plura timet.

Ignorat rerum causas, metuitq; futuros

Effectus; nescit quid stupet, ergo stupet.

Roma antiqua.

Cum Capitolinæ penetrassent nubila turres,
Ausæ perrupto pandere regna polo:

Paruit Oceanus Tybri; subservijt Urbi

Orbis; cultricem Dii coluere suam.

A Divis condi vulgare; hæc gloria major

Ponere jura Deis, quàm posuisse Deos.

*Effigies Cromwelli ad Christinam Suecia Reginam
missa.*

Bellipotens virgo, septem Regina Trionum,
Christina, Arctoi lucida stella poli.

Cernis, quas merui durâ sub casside rugas,

Utg; senex armis impiger ora tero,

Invia fatorum dum per vestigia nitor,

Exequor & populi fortia jussa manu.

At Tibi submittit frontem reverentior umbra,

Nec sunt hi vultus Regibus usq; truces.

Dulcis

Dulcis malorum recordatio.

Dum partâ fruitor requie cum conjuge *Ulysses*,
Emeritisq; subit læta senecta vices;

Ambo pij longos solantur fando labores:

Quàm memor illa coli! quàm memor ille ratîs!

In Idem.

Ænea, nactus Latium, terramq; petitam,
Præteriti recolis monstra tremenda maris:

Hanc Tibi lætitiâ veteres peperere dolores;

Non Cytharæa Tibi gaudia, Juno dedit.

Tutus si fortis.

Improba si quando voluit fortuna jocari,
(Et solet humanis ludere iniqua malis.)

Vir sapiens solido constat sibi robore mentis,

Nec petit hinc risus, nec fugit inde minas.

Qui se perpetuâ involvit virtute, triumphat,

Eluditq; Deam fortior ipse Deus.

In Obitum Mariae secundae.

Dum Maria subit constanti pectore mortem,
 Opprimit immodicus Te, Gulielme, dolor.
 Nunc animos Par egregium mutasse videntur;
 Conjugis hic teneræ cor habet, illa viri.

In Anagrammatistas.

Quicunq; nervis ingeni parùm fîsus,
 Doctumq; carmen facere desperans,
 Evisceratis verba quatit in verbis,
 Anagramma versu claudat ut salebroso;
 Laboriosis occupatus in nugis,
 Non hic meretur usq; quaq; damnari:
 Nam se ipse nescit, & vetus probat verbum,
 Citharædus esse qui nequit, sit Aulædus,
 Anagrammatista, qui Poeta non sperat.

In Aranea Telam.

Ingeniosa levem suspendit aranea telam,
 Quam de visceribus traxerat ipsa suis.
 Ductile diffusum variatur stamen in orbem,
 Plurimæq; ad centrum linea tendit idem.

Docta *Mathematica* quid volvis schemata *normæ*?

Plus *norma* insectum, plus *Ratione* valet:

Scilicet ex nihilo producit parva *creatrix*,

Deinde suum format, distribuitq; chaos.

En operis varios tractus, varioq; mæandros!

Hoc minùs ars errat, quò magis errat opus:

In Augurium.

Quid Labiene jubes scrutari fata Catonem,

Et petere Ammonis præscia verba Jovis?

Fortis is & sapiens, oracula vana repellit;

Augur non fieret, qui valet esse Deus.

Visio fit. per receptionem specierum.

Phyllidos in nitidis hæret dum Thyrsis ocellis,

Dum Phyllis Thyrsin, Phyllida Thyrsis amat;

In tremulo pueri vaga surgit lumine virgo,

Virginis in roseo se videt ore puer.

Læta petit labijs salientem nympha figuram,

Et carpit veneres ipsa reflexa suas.

Reddit utrumq; oculus ponitq; imitante figuram

Lumine vir Nympham, lumine nympha virum.

Natali praeferatur dies triumphalis.

Natalis vitam, tribuitq; triumphus honorem;
Exhibet egregium munus uterq; dies.

Si tamen expendas, quantum discrimen habetur!

Ille dat esse homines, ille dat esse Deos.

Inest sua gratia parvis.

Induit Infantis vultus speciemq; Cupido;
Irritamentum novit Amoris Amor.

Divus Lucas.

Lucas Evangelij & Medicinae munera pandit;
Artibus hinc, illinc Religione valens.

Utilis iste labor, per quem vivere tot ægri,

Utilior, per quem tot didicere mori:

EPITAPHIUM VIVENTIS. F. S.

Sta Viator,

Sive tu Veneri, Sive Baccho vixeris idoneus :

Et, si quando a poculis, et scorris vacat,

Reminiscere

Defuncti in Venere et Baccho fratris

Fl—di S. —d :

Qui vitio, et (quod in illo vitiosissimum est)

Ingénio renunciavit :

Cui nihil non crubescit in vultu, præter frontem :

Qui nulli hosti unquam bellum indixerit,

Si excipias suum ;

Nec ullâ unquam meretrix displicuit,

Præter *Babylonicam*.

Nihil unquam facetè dixeris, quod salvo pudore ;

Nihil liberè, quod salvâ religione

Dici potuit.

Promissorum usq; & usq; profusus,

Montes aureos pollicetur.

Quòd si bonæ fidei hominem expectaveris,

Poetam (sed solâ istâ voce) verum induit.

Qui ut alienâ mensâ semper vixerit,

Ita joci alienis, non suis, inclaruit :

Nec alium dedit jocum,
Nisi quem S——ane genti debuit.

Comiti D——rensi a risu,
Cubiculario regio à sanctionibus consilij,
Et poetarum Mæcenati à dactylis & spondæis.

Inter Aulicos Theologum;
Inter Theologos Aulicum;
Inter Magnates literatum profitetur;
Et, quæ magna est honoris modestia,

Inter literatos nihil.

Anno publicæ paupertatis,
Et, si poësis paupertati a tergo adhærear,
Anno publicæ poëseos restauratæ tertio:
Cum de bicipiti certarent Parnasso

Hinc bifrons *Drydenus*,

Hinc bicornis *Shadwellus*:

Quorum Hic de facto,
Ille de jure, *Archipoeta*.

Aliud Authore Ipso.

VOs, qui de salute vestrà securi estis,
Orate pro animâ miserrimi peccatoris
Eriamnum viventis, & ubicunq; est

Peccantis Fl: —di S—d.

Qui fide exiguâ, spe tamen impudentissimâ,
Optat, & expectat, quam non meruit

Fælicem Resurrectionem.

Rerum potentibus invictissimo *Gulielmo*,
Et formosissimâ *Maria* Anno Dom. 1692.

Ad R. Busby, D. D.

O Tibi contingat viridisq; ac cruda senectus,
Gloria Britannæ *Quintiliæ* togæ;
Ut Sol perpetuo cursu movearis in orbe,
Annumeres annos nec tamen ipse senex.

Ad Eundem.

UT magnus tandem fiam de Rhetore Consul,
Præludent fasces, *Quintiliæ*, Tui.

Penna Anserina.

COnticuit gallus populi cognominis ausa,
Romanisq; Aquilis contulit anser opem.
Servabat vox viva semel; vocalior ore
Sed vetat æternum mortua penna mori.

Neutrum modo mas modo vulgus.

Incertus vulgus cùm sit *mutabile* semper,
Miramur cur non *fœmina* vulgus erit.

In Idem.

Si vulgus modò mas, modò neutrum, at fœmina nunquam;
Unde ortum ducit plebs numerosa suum?

Ignis non naturaliter ascendit.

Cernis, ut audaci ludic lasciva volatu,
Erigit et tremulum flamma superba caput;
Dissipat obstantes rurilo vaga tramite nubes,
Tendit & ad superas ambitiosa plagas.
Seu valet acrias levitas celer addere pennas,
Et quâ vix oculus pervenit, illa rapit,
Sive novum inspirat virtus arcana vigorem,
Atq; agitat magicus corpus inane furor;
Viribus haud proprijs scandit Vulcanus ad aka
Sydera, cùm Mancus claudicat ipse Deus.

Cabrius
Ebr-

Ebrius Poeta Optimus Poeta,

E Brius undanti sua proluit ora Falerno
Flaccus, & hanc veram vult Heliconis aquam.
 Deinde Patri grates dithyrāmbis intonat audax;
 Dulce Poeta bibit, dulce Poeta canit.

Hydra.

H ydra suis fruitur damnis, & vulnere crescit,
 Septenā vitā singula fata fovens.
Alcide, ut perimas, vaginā condito ferrum,
 Amplificat vitam Si moriendo suam.

Ad Regem lascivum.

I mbelles imbellis amas, audaxq; videris
 Mars ad opus Veneris, Martis ad arma Venus.

Pontis Londinensis conflagratio.

T antalei speciem busti, flammæq; vadantes
 Conspicimus, dum Pons gurgite & igne crepat.
 Quid tragicum, Vulcane, vetet rapidissime ludum?
 Defendit furias ipsa vel unda Tuas.

Epitaphium Henrici Purcell, Ecclesiae Collegiatae Westmonasteriensis Organistae, juxta organum sepulti.

Plaudite felices superi tanto hospite, nostris
Praefuerat, vestris additur ille choris:

Invida nec vobis *Purcellum* terra reposcat,
Quæsta decus sæcli, deliciasq; breves,
Tam citò decessisse; modos cui singula debet
Musa profana suos, Religiosa suos.
Vivir Io, & vivet dum vicina organa Spirant,
Dumq; colet numeris turba canora Deum.

Non datur Actio in distans.

Legitimi exosus fertur fastidia læti
Jupiter in flammæ quondam abissi novæ;

Distanti Alcmenam cupidus despexit ab arce,

Inter Thebanas eminuisse Nurus.

Quid faciat? totis penitus dolor ossibus ardet,

Et labefacta Dei viscera fervor edit.

Ah quantum insanis hominum Pater atq; Deorum!

Te nisi corripias, quæ tuus urget Amor.

Longa nimis blandos prohibent divortia nexus,

Curaq; nequicquam pulsat anxia jecur:

Aerias at linque domos, aut linque furores;

Si te virgo juvat, te quoque terra juvet.

Fati valet hora benigni.

Dum victor premit Italian grassantibus armis
Hannibal, & belli fulmina fulmen agit;

Jam propè Roma laborantes inclinat honores,

Jam propè Regnorum desinit esse caput.

At cum sopierit virtus ignava, Triumphos

Annorum series quos dedit, hora rapit.

Meteora ignea.

Ad Gulielmum Tertium.

Aspice, ut erumpunt Ignes, & in aere gaudent,

Victorisque Pij nomen ad Astra ferunt!

Deficiat tantis nè Lux tempusve triumphis,

Hic tibi nocte novus fit, *Gulielme*, Dies.

His tremuit, pariterque & plaudit consonus Aether,

Moxque aliena caput fulgura, datque sua.

Salmonem perijsti iratum imitate *Tonantem*;

Nostra placent vero Fulmina ficta Deo.

Ad Eundem,

NE quâ parte Tuis defuit Natura triumphis,
Surgit in obsequium flamma superba Tibi.
Te Mare, Te Tellus Dominum, Te personat Æther;
Hinc Homines muleet fama, sed inde Jovem.
Vix aliâs posces tantos Tibi, *Cesar*, honores;
Vivit in Elogium flamma, peritq; Tuum.

In Gratulationem Pacis Typis Academicis Cantab:

Ex Batavia nuper comparatis feliciter mandatam.

Ad Eundem.

Accipe, Rex, placido Musæ pia Munera vultu,
Ex Aganippæis qualia legit Agri.
Si quem habeant, Patriæ, quam Tu Virtutibus ornas,
Ornatum debent Carmina nostra, Tux.
Jam fama Orphæi sileat miracula plectri,
Atq; Dirceâ mænïa structa lyrà.
Literula hûc coïdere Tui, Gulielme, sequeres
Nominis, & pulchrum constituere librum.
Sic Epicuræi discordia semina mundi
Postquam inimicitias deposuere suas,

Ex benè dispositis Atomorum hinc indè choræis,

Formosum crexit Massa superba caput.

Fertur *Agenoridæ* victori armata virorum

In bellum & caedes emicuisse manus.

Mitior hic aciem instruxit *Cadmæia* proles

In Pacem & laudes, O *Gustelme*, Tuas.

Quæq; Tuos elementa parant celebrare triumphos,

In dulces præterant *dolliæ* cæteros modos.

Auspiciis sic aucta Tuis, Rex inclyte, nostri

Officii, & fama stent monumenta Tuz.

Vis Poescos.

Carmina eb-orbe suo possunt deducere lunam ;

Carmina sylvarum perdomuere greges ;

Carmina *Persephonæ* vicerunt : nempe Poetæ

Imperio Cælum Terra Erebusq; patent.

Tyrannus.

Quid frontem sacas, & regna tyrannide vexas,

Membraq; dilaceras, dum cupis esse caput ?

In te lethalem temerarie dirigis ensen,

Et vi quâ populus corrumpit, ipse eades.

Ponere securi nequeas fundamina regni,

Dummodo civili cæde rigatur humus.

Cùm facit humanas motura tonitrus mentes

Jupiter, & torquet tela trifida manu,

Non flexo dant thura genu, quos fulmine sternit,

Nec firmat regnum, sed quatit, ille suum.

Privatus Rege beator.

O Sero quòd niteat *Damocles* velatus & auro,

Et variâ tumeat mensa superba dape;

Non equidem invideo, nec honores ambio Regis,

Dum quæ mensa dedit gaudia, micro rapit.

*Fortior est qui se, quam qui fortissima vincit
Mania.*——

H Eros fortunam cudad victricibus armis,

Jactet & in laudes mania victa suas:

Dignior est ut agat sed & hic in corde triumphos,

Cujus ad arma animus victima cæsa cadit.

Nempe virum in muros levis est victoria; sed se

Qui sibi non hostem fecerit, ille Deus,

Epitaphium Stellæ matris sue tumultu sepulta.

EN ubi *Stella* jacet! metuebat *Numen amoris*
Quâ vivâ vinci, quâ moriente mori.

At ne plebeio fœderetur pulvere corpus,

Idem cuna sinus qui fuit, urna fuit.

Sic repetant primos coelestia sidera motus;

Sic ortus repetit *Stella Britanna* suos.

Ad Cupidinem.

Huc adsis *O Cupido*;
Huc auream pharetram

Arcusq; fer potentes:

Age tange *Phylliden*, jam

Malè duram & arrogantem:

Fac sauciata molli

Liqueat furore, totam

Fac sentiat sagittam.

Nam dum periculosa

Impunè splendet aurâ,

Telisq; ocellulorum

Homines Deosq; perdit;

Num destinata quisquam

Tibi colla franget? ara

Num quis Tuz litabit?

Caveas, velim, Cupido;

Tibi enim brevi peribit,

Salvo hoc manente corde,

Et nomen & potestas,

Fallere & effugere est triumphus.

ARma negant, *Thomyris* quærit fugiendo, salutem;

Fertur & his *Cyrus* succubuisse dolis.

Quis nempe obstarer, cùm Marti Pallada jungat

Fœmina, & imperio subdat utrumq; suo?

Forma non est accidens.

Monstrum Marinum.

IBam quò foribus portisq; affixa rogatos

Charta vocat juvenes, & novitatis amor.

Illic offertur visu mirabile monstrum,

Nec fera, nec piscis, nec tamen ales erat.

Sed tanquam luisse velit natura videri,

Hinc piscem, hinc volucrem fecerat, inde feram.

Si caput aspicias, canis est; si lumina, acutus

Accipiter, pavidas cùm procul arceat aves.

Flumen amat, similiq; pedum pernavigat undas

Remigio, Thamesin quo secat albus olor.

Cùm tonat audito videor resillire Leone,

Barba sed Hyrcanæ Tigridis ora norat.

Esse quid hoc potuit? nec olor, nec, prædo volantum,

Accipiter, Lybici nec Leo fama jugi.

Nil curat *Dominus* sit bestia, piscis, an ales :

Nativa ambigua sit modò forma feræ.

*Quo semel est imbuta recens servabit odorem
Testa diu—*

O Bruit iratus crudeli cade *Quirinus*

Dimidium imperii, dimidiumq; sui.

Quid mirum est? infans nutritur lacte serino,

Nec mutant primum Regia scepera lupum.

Ebrietas.

IS, qui vitales Bacchi caput uvidus haustus,

Divus erit, pubiq; imbutus semper habendæ.

Vitis sufficiet capiti, quod detrahit annus

cunq;

-Cunq; boni ; nec enim sicco miscebitur olim
Pulvere, qui vino madet ora, sitimq; refugit.

*In Compendium metricum Grammaticæ Græco-latine
Busbeianum. Ab Authore ipso.*

Tolle, Puer *Genetse*, duo breviora Musæ
Ludica, Grammaticæ terribas fallentia curas :
Non opus ad vigilem studio pallere lucernam,
Aut linguæ pretio patier dispendia mentis.
Siste domi à sumpta tutus, damnog; viarum;
Ad Te *Roma* venit nutrix, & *Græcia*, & ambæ
Præceprum primæ lallant cunale loquelæ.

In R. Busby D. D.

*Qui obiit paulo post conflagrationem scholæ
Westmonasteriensis.*

Cum *Busbie* Tuum schola sensit præscia fatum,
Ardens funeribus prætulit ipsa faces.
Ignibus his percunt monumenta & mænia Regum ;
Sola manet famam flamma suprema Tuam.

Capaneus.

Audax dum *Capaneus* Thebarum mœnia scandit,
 Immortalem urget stultus ad arma Jovem :
 Non tulit ambitionem hominum Pater atq; Deorum,
 Quin tonat horrifono protinus orbe minax,
 Corripuitq; inimicum inimico fulminis igne :
 Nam sibi qui Deus est, sentiet ille Deos.

Inscriptio Poemæ : Oxon : in obitum Mariæ secunde.

EScne, qui missus petat astra pennis
 Ales, ac Teiam superet columbam ?
 Surgat, & charæ ferat hæc sororum

Donæ Mariæ.

Cæteras herbas minùs illa fidas
 Sensit, herbarum generosa nutrix :
 Nostra succurret melius caducæ

*Laurea vitæ,**Conflagratio Alba Regalis.*

Regia (quis credat ?) rapidis jacet obruta flammis,
 Cui modò totius paruit unda maris.

Aspice, ut horrendâ & cumulâtâ mole superstes

Terret adhuc populos Imperioſa domus.

Quantum eſt quod cecidit! ſtetit his monumenta ruinis

Pars tamen, & Toro ſit pretioſa magis.

Sic ubi, Roma, rogis peruiſſent ſcripta Sibyllæ

Plurima, reſtabant quæ Tibi pluris erant.

Quæ ſatis Angliacæ contendant Regio genti?

Cùm ſolet ex damnis Auctior eſſe ſuis.

Pictas præſtantior armis.

Terrarum victor *Pelleus*, ſolus iniquo

Oppreſſus bello, ſaucius arma movet.

Nec quanquam *Divum* ſe jactet origine natum,

Par junctis *Hominum* viribus unus erat.

Uſq; tamen genibus flexis & cuspide nixus,

Dicitur hoſtiles ſuſtinuiſſe globos.

En! quantum poſſit ſpecies Pieratis in armis;

Fert velut oranti Jupiter almus opem.

In Idem.

I, domito precibus cœlo, gere bella; nec eſſe eſt

Sic hoſtes vinci; vincitur ipſe Deus.

Sensus interni sunt in cerebro.

Jussa Patri necesse est dum promittit opimius Hebe,
 Po ulaq; exhilarant liberiora Jovem.
 Ecce semur linquens patrium, prorepere Bacchus
 Caput, & ad Cerebrum ferre jocosus iter.
 Te, Pater, edomitum Baccho, nec vota precantum,
 Nec tangit Cœli pristina cura tui.
 At tandem excusso, Terris das jura, Lyzo,
 Et mirâ Cœlum sobrius arte regis.
 Nempe Tuo cessit Pallas turbata Cerebro,
 Lascivus Semeles dum puer intus erat.
 Baccho abeunte redit virgo; nec deserit Illam,
 Quam coluit nondum nata, Minerva domum.

Intellectus agens illuminat phantasmata.

Ad R. B. bibliothecarium philocriticum.

Quidam acer doctusq; (ipsi si credere possis)
 Scriptorum judex, & bene notus homo;
 Dum terit assidue chartas, rigidiq; magistri
 Argutum examen vccula quæq; subit;
 Sævit atrox impune; hinc inde minantia vibrat
 Arma, ferus calamo, nec minus ungue ferus.

Arbiter ipse unus: quippe hic mihi perplacet Author,

Sit Sacer; ille mihi displicet, intereat.

Ille idem mancis reddit sua membra Poetis;

Siqua dies rapuit longa, vel ignis edax.

Quicquid *Aristotelis*, *Gellive* intercidit, illi

Tàm notum, quàm qui prostat ubiq; liber.

Prævidet ille etiam seclò scribenda futuro,

Et nondum natum mente revolvit opus.

Bacchetum aspecti? *minimè* nec *caro*: *neceſſe* est

Hac fari, *haud aliter* scribere, *novi* hominem.

O quàm deliri vis est *fecunda* cerebri!

Quid non ingenii *vivida* *flamma* potest?

Te præbente facem pellucet, *Mome*, tenebræ,

Splendorem fumus, *somnia* pondus habent.

Forma ultima est specifica.

Ad Eundem,

*De conversione Malela seu Malala nominis Syriaci in
Malelas nomen Græcum.*

Compita dum circumspatior vagus, eminus offert

Se mihi non uno nomine notus homo.

Heus, *Malela*, exclamo: non respicit ille vocantem,

Nec designatum tardiùs urget iter.

Heus,

Heus, *Malala*, ingemino; *Malala*, inquam, siste propter Te,
 Siste, voco priscâ notus amicitia.
 Nequiter arridens tandem; Quis me, inquit, Amice mibi
 Compellas, quondam nomina nota mihi?
 An *Malela* an *Malala* audierim, non antè morabar,
 Dum latui, Criticis nec benè notus eram.
 Nempe *Syrus* fueram; sed me donavit Athenis
 Vir gravis; adjecit stigma, vocor *Malelas*.
 Grammatici dedit hoc mihi grandis *Epistola* nomen,
 Hoc à me dixit, sume *Synisce*, decus.
 Tantus ubi tanto me vir dignatus honore est,
 Quis titulos ausus contemnerare meos?
 Qui sim stigma docet, medium *Alpha* vel *Epsilon* aufer,
 Ille vir extremum stigma perire verar.

Ars cedat Natura.

ZEnxi, tuæ monumenta manūs, mirabilis uva
 Subruber, incluso visa tumere mero;
 Sed tamen hæc cedat, Pictor divine, racemis,
 Quos mittit, Bacchi cura, *Falernus* ager.
 Quid renuis? fideas torret sicis arida fauces;
 I, sumas picto pocula plena mero.

Hæc

Hanc uvam sitiens rostro petit ales obunco,

At quam sicca petit, sicca relinquit avis.

Tenta iterum calamos; depingere *Zeuxi* saporem

Si possis, caprum fume, *Lyæus* eris.

De mutuâ Legatione inter

Angliam & Galliam.

A *Nglia* sola potes pugnando obsistere *Gallis*,
Gallia sola feret se Tibi pace parem.

Quàm facilè hæ terras junctæ superare valerent;

Utraq; Gens orbe est major, & æqua sibi.

Carmen Extemporaneum.

CUR hebes incassum moliris carmen ad unguem?

Cur multum sudas scribere posse nihil?

Ingeniosum aliquid meditando extundere non est,

Ni capto aspiret dexter Apollo tuo.

Is merito solum dignandus honore Poetæ,

Cui fluit in faciles libera vena modos.

Omnia respuerim, quæ non extempore manant,

Carmina; sordet enim musa operosa nimis.

Si cursus celer, & rapidæ, quævis utitur, alæ

Tollantur, Vatum Pegasus est asinus.

SPHÆRISTERIUM TABULATUM.

Anglicè,

A Billiard-Table.

Produeto mensæ patet area lubrica campo
 Septa brevi muro, panniq; virescit amictu,
 Solamen fessis studiorum : hic ludicra belli
 Arma jacent, orbis oculis ostendit eburnos
 Mensâ duos, totidem et baculos, quos sphaera moventes
 Utraq; deposcit, vires sentitq; ministras.
 His opus, hæc capiant, quæis sortem dextra benignam
 Spondet fida, nec incertum diverberat orbem.
 Scilicet expectant errantem pendula mensæ
 Retia ; utrumq; latus stipant terna ordine lapfos
 Exceptura globos ; longè, latèq; dehiscunt,
 Formido ignaris pugnae, incautisq; periculum.

Quin agite, & mecum bellandi noscite ritus :
 Principio tabulae secto candens Elephanto
 Pyramis Erigitur, (quam Regem dixerat ætas
 Olim lapsa Parentum, & honore insignit eodem
 Natorum pia turba) hanc perparco impete possis
 Concutere, infirmamq; virenti evertere prato.
 At firmam tetigisse labor, pretiumq; laboris;

Hinc

SPECIMEN NOVUM.

31

Hinc laudata manus : metam hanc libare memento
Leniter ; expertæ superest Victoria dextræ.

At non ante datur teretem rasisse columnam,
Missile quàm tenuem à tergo tranârit hiatum
Turris, quæ parvi surgit sub fine Vireti ;
Turris eburna, micans, angusta, haud pervia porta,
Munimen timido, se si ponè occulat, orbi.
Hûc lento ingrediens protrudit dextra bacillo
Repentem sphæram, & sub tutelaribus umbris
Abscondit Portæ, quò promptior ostia possit
Trajicere, & cursu candentem attingere virgam.
Hostis at obliquat globulum acri verberare, si quæ
Aut veret ingressum, insidianti aut casse recondat,

Hic vero ingentis videas primordia belli :
Vestibulum ante ipsum, primoq; in limine turris
Pugnatum est ; pugiles videas concurrere eburnos,
Et graviter certare, alieno robore fortes ;
Cedere nunc istum, nunc hunc, jam jamq; lacunæ
Illapsurum, iterumq; novas accendere vires,
Ut petat introitum indignanti pravius hosti.
Tantus honos portæ ! Tantum excitat æmula virtus !

Contigit hanc tamen ad litem sudantibus olim
Ut spes elusæ fugiant, nec transitus illis,

Nec labor ad palmam ducat ; quin missile rectum
 Destituit cursum, cum jamq; accedere visum est
 Ad regale larus, vestigia ferre retrorsum
 Imperat adversarius ; aut ad labra cavernæ
 Deflexum movet, hinc facilis descensus Averni
 Excipit (heu pudor ! heu !) barathro, damnoq; cadentis
 Direscens victor secum spolia ampla reportat.

Littore *Trinacrio* sic olim ubi *Troia* pubes
 Contendit cursu rapido, stadia ultima *Nisus*
 Perficit, & fociis longè post terga relictis
 Sub metam adventat lætatus, cum subito illi
 Crura labant fuso in terram tentata cruore :
 Concidit heu miser ! *Euryalo* victoria cedit.

Sæpe minas etiam cum jam contemnere possit
 Oppugnantis, & impunè plana æquora currit,
 Exitium sibi sphaera suum molitur, honestum
 Dum Regis latus affectat, si perferat ictum
 Indefessum : apicem crebrò post verbera mutat
 Sculpilis, instabilisq; tremens procumbit humi Rex.
 Hostis at excidio Regis lætatus honorem
 Augetur, pœnasq; inimico à corpore sumit.

Belligeræ cocunt adeò certamine sphaeræ,
 Pugnarumq; vices patiuntur ; & inscia fati

Corda monent lætis etiam succedere curas
Rebus, & humanæ subnecti incommoda vitæ.

Luna est causa fluxus & refluxus Maris.

Accipe; qui dubitas quâ vi Maria alta tumescunt,
Accipe, non paucis scitâ, probata, sôphis.

Cynthia Neptunum speculans lasciva quietum,

Oscula sôposito dat (nec honesta) Deo:

Mox videt hanc, visamq; cupit, sequiturq; cupitam;

Heu fugit hæc, fursùm tardior ille movet.

Verùm ubi se Triviâ delusum sentit amicâ,

Refluit: abscondat quo caput, æquor habet.

Quòd si fortè roges, cur sit violentior æstus

Delia cum plenò clarior orbe micat;

In promptu ratio est; nempè illo tempore quo fit

Pulchrior hæc, Illum sæviùs urit amor.

————— *Peragit violenta potestas*
Quod tranquilla nequit —————

SAxa, rotas, furias, liventes sulphuris ignes,
In centro posuit vindicis ira Dei.

His fundamentis tellus innixa quiescit;

Totius mundi supplicium basis est.

Amoris Contrarietas.

Siccinæ parve Puer flagrantia pectora flammis
 Uris, & ignitos injicis usq; rogos?
 Terra tuas iras novit, tua robora Cœlum,
 Et novit vires Jupiter ipse tuas.
 Cor flagrat, faciesq; madet, sic mergor, & uror;
 Unda foveat flammæ, & foveat ignis aquas.

*Motus gravium est velocior in fine.**Equus Conductitius.*

Sæpè ego conducto peterem cùm rura caballo,
 In primâ cepi tædia longa viâ:
 Cunctantem nunc horret equum, nunc fuste fatigo,
 Et crebro inflexum vulnere calcar hebet.
 Non tamen ille magis properat, nec pergit eundo;
 Sed lentum peragit, quo pede cepit, iter.
 Ast ubi nare redux subolet præsepe sagaci,
 Incipit ad solitas ocyûs ire dapes.
 Jam parco stimulis, tritis jam parco flagellis;
 Imperiis ultrâ non eget ille meis.
 Sit Stupidus, sit iners, asino sit tardior ipso,
 Fine sub extremo Pegasus alter erit.

In inventorem Bombardæ.

*J*Apetionidem laudavit cæca vetustas,
Qui tulit ætheream solis ab axe facem;
At mihi major erit, qui lurida creditur arma,
Et trifidum fulmen surripuisse Jovi.

Ad Leonoram Roma canentem.

*A*ngelus unicuique suus (sic credite gentes)
Obtigit æthereis ales ab ordinibus.
Quid mirum? *Leonora* tibi si gloria major,
Nam tua presentem vox sonat ipsa Deum.
Aut Deus, aut vacui certè mens tertia cœli
Per tua secretò guttura serpit agens;
Serpit agens, facilisq; docet mortalia corda
Sensim immortali assuescere posse sono.
Quòd si cuncta quidem Dens est, per cunctaq; fusus,
In te unâ loquitur, cætera mutus habet.

Mixtio est alteratorum miscibilium unio.

*N*ymphæ *Isis* medios agros dum læta pererrat,
Incaluit madidæ *Tamæ* amore *Dex* :
Serpit amans tacitus, sinuosq; brachia circum-
fundit, & æterno fœdere jungit aquas.

Jani torrens idem, & limes datur unus utrique ;

Nec doluere vices Ille vel Illa suas.

Tamus amat quicquid sua dulcis amaverat *Isis*,

Et quod *Tamus* amat, *Tamus* & *Isis* amant.

Agnoscas nullam *Tami*, nullam *Isidis* undam ;

Commune imperium *Thamisis* unus habet.

Status Natura est status belli.

Pugna gallorum gallinaceorum.

Dum sua belligeri mediantur praelia galli,
Innatusq; agit at corda inimica furor,

En quales simul occurrant pugnacibus alis !

Quam calx inclemens pectora cruda fodit !

Rostra terunt rostris, pœnas penisq; rependunt ;

Vulnera perpetuâ dant capiuntq; vice.

Alter in alterius contentit fata duellis ;

Hinc palmam virtus asserit, inde dolus.

Omnia nec si deficiant, mens deficit illis,

Nescia mens vinci, nescia sola mori.

Unde Gigantæus parvos vigor excitat artus ?

Unde hoc lethifero turbine bella cient ?

Non ita *Mars* volucres hostiles urget in arma ;

Sed *Natura* parens, sed *Venus* alma movet.

F I N I S.

